

Legea Privind piața de capital

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune următoarele acte ale Uniunii Europene:

Directiva nr. 97/9/CE din 3 martie 1997 a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de compensare pentru investitori, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 84 din 26 martie 1997;

Directiva nr. 98/26/CE din 19 mai 1998 a Parlamentului European și a Consiliului privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 166 din 11 iunie 1998;

Directiva nr. 2001/34/CE din 28 mai 2001 a Parlamentului European și a Consiliului privind admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori și informațiile care trebuie publicate cu privire la aceste valori mobiliare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 184 din 6 iulie 2001;

Directiva nr. 2003/6/CE din 28 ianuarie 2003 a Parlamentului European și a Consiliului privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 96 din 12 aprilie 2003;

Directiva nr. 2003/71/CE din 4 noiembrie 2003 a Parlamentului European și a Consiliului privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 345 din 31 decembrie 2003;

Directiva nr. 2004/25/CE din 21 aprilie 2004 a Parlamentului European și a Consiliului privind ofertele publice de cumpărare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 142 din 30 aprilie 2004;

Directiva nr. 2004/39/CE din 21 aprilie 2004 a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 145 din 30 aprilie 2004;

Directiva nr. 2004/109/CE din 15 decembrie 2004 a Parlamentului European și a Consiliului privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sînt admise la

tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 390 din 31 decembrie 2004;

Directiva nr. 2006/49/CE din 14 iunie 2006 a Parlamentului European și a Consiliului privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177 din 30 iunie 2006;

Directiva nr. 2006/73/CE din 10 august 2006 a Comisiei de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale întreprinderii de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 241 din 2 septembrie 2006;

Directiva nr. 2009/65/CE din 13 iulie 2009 a Parlamentului European și a Consiliului de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 17 noiembrie 2009.

Directiva nr.2013/36/CE din 26 iunie 2013 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei nr.2002/87/CE și de abrogare a Directivelor nr.2006/48/CE și nr.2006/49/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 176 din 27 iunie 2013 [art.4 alin.(5), art.28, art.65 alin.(3), art.74 alin.(1), art.76 alin.(2), art.97 alin.(1) lit.a), art.97 alin.(2)-(4), art.99 alin.(1)-(3), art.103 alin.(1) și art.104 alin.(1) lit.a), c), e), g), i), j) și l)].

Regulamentul (UE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 302 din 17 noiembrie 2009, așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1) lit. (a), (b), (d), (g) și (w), art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) și (4), art. 7 alin. (1), (2) și (5), art. 8 alin. (1), (3) și (5), art. 9, art. 10 alin. (6), art. 14 alin. (1) și (3), art. 15 alin. (4), art. 16 alin. (1), (2) și (3), art. 19 alin. (1) și (2) teza II, art. 20 alin. (1), art. 22a alin. (1), art. 23, art. 23b alin. (1) și (4), art. 36, pct. 1-15 și 17 din anexa II)

Capitolul I. PREVEDERI GENERALE

Articolul 1. Domeniul de reglementare

(1) Prezenta lege reglementează activitatea societăților de investiții, a organismelor de plasament colectiv și a Fondului de compensare a investitorilor, ofertele publice, ofertele de preluare, infrastructura pieței de capital, inclusiv piețele reglementate, definește abuzul pe piața de capital și stabilește cerințe privind dezvăluirea informației în scopul menținerii standardelor înalte de activitate pe piața de capital, precum și crearea de condiții optime pentru investițiile financiare.

(2) Orice activitate pe piața de capital se desfășoară în conformitate cu prevederile prezentei legi, ale altor acte legislative aplicabile și cu actele Comisiei Naționale a Pieței Financiare (în continuare – Comisia Națională).

(3) Comisia Națională este autoritatea competentă de punere în aplicare a prezentei legi în conformitate cu atribuțiile stabilite de Legea nr. 192-XIV din 12 noiembrie 1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare.

(4) Pentru punerea în aplicare a prezentei legi, Comisia Națională adoptă decizii cu caracter de reglementare și decizii individuale și emite note sau scrisori cu caracter explicativ și de recomandare.

Articolul 2. Subiecții prezentei legi

(1) Prezenta lege se aplică persoanelor fizice și juridice din Republica Moldova, persoanelor fizice și juridice străine și apatrizilor care prestează servicii ori desfășoară activități pe piața de capital sau care dețin ori intenționează să dețină instrumente financiare emise de emitenți din Republica Moldova.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică băncilor comerciale care desfășoară servicii și activități de investiții, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Băncile comerciale prestează servicii de investiții și desfășoară activități de investiții în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu actele normative privind activitatea băncilor.

(4) Prevederile prezentei legi nu se aplică sistemelor de clearing și decontare în tranzacții cu instrumente ale pieței monetare și valori mobiliare de stat efectuate în afara pieței reglementate și/sau în afara sistemului multilateral de tranzacționare, precum și sistemelor de clearing și decontare autorizate de Banca Națională a Moldovei, care vizează băncile.

(5) - abrogat.

(6) Prevederile capitolului III nu se aplică organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare.

Articolul 3. Excepții

Prezenta lege nu se aplică:

- a) în cazul administrării datoriei sectorului public în care sînt implicate Banca Națională a Moldovei, instituțiile ce dețin funcții similare ale statelor membre ale Uniunii Europene, Ministerul Finanțelor și alte autorități publice;
- b) persoanelor care furnizează servicii de investiții exclusiv societății-mamă a lor, societăților-fiice ale lor sau altor societăți-fiice ale societății-mamă a lor;
- c) persoanelor care tranzacționează instrumente financiare în cont propriu, cu excepția cazului cînd acestea sînt market maker, sau care tranzacționează în cont propriu, în mod organizat, frecvent și sistematic în afara unei piețe reglementate sau a unui sistem multilateral de tranzacționare, prin oferirea unui sistem accesibil terților în vederea extinderii tranzacționării cu aceștia;
- d) persoanelor care prestează servicii de consultanță de investiții la exercitarea unei alte activități de bază ce nu este reglementată de prezenta lege, cu condiția ca prestarea acestor servicii de consultanță să nu fie remunerată în mod separat de activitatea de bază;
- e) persoanelor a căror activitate principală constă în tranzacționarea în cont propriu a materiilor prime și a instrumentelor derivate din aceste materii prime;
- f) persoanelor care furnizează servicii de investiții ocazional în cadrul unei activități profesionale, în cazul cînd aceasta este reglementată de acte cu putere de lege sau de un cod deontologic ce nu exclude furnizarea acestui serviciu;
- g) persoanelor ale căror servicii de investiții constau exclusiv în gestionarea unui sistem de participare a angajaților;
- h) întreprinderilor ale căror servicii și activități de investiții constau exclusiv în tranzacționarea pe cont propriu pe piețe ale instrumentelor financiare la termen sau pe piețe ale opțiunilor sau pe alte piețe derivate și pe piețe la vedere doar cu scopul de a obține poziții pe piețele derivate, ori întreprinderilor care tranzacționează sau asigură formarea prețurilor în contul altor membri ai acestor piețe și sînt, prin urmare, acoperiți de garanția unui membru de compensare al acestor piețe în cazul în care responsabilitatea contractelor încheiate de aceste întreprinderi este asumată de un membru de compensare al aceluiași piețe.

Articolul 4. Categoriile de instrumente financiare

(1) Serviciile și activitățile financiare reglementate de prezenta lege vizează următoarele instrumente financiare:

- a) valorile mobiliare;

- b) unitățile (titlurile) emise de organismele de plasament colectiv în valori mobiliare;
- c) instrumentele pieței monetare;
- d) contractele options, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rata dobânzii și orice alte instrumente financiare derivate referitoare la valori mobiliare, valute, rate ale dobânzii, rate ale rentabilității, indici financiari sau bunuri;
- e) instrumentele financiare derivate pentru transferul riscului de credit;
- f) contractele financiare pentru diferențe;
- g) alte instrumente financiare admise spre tranzacționare pe o piață reglementată și/sau în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare.

(2) Prezenta lege reglementează valorile mobiliare și unitățile emise de organismele de plasament colectiv în valori mobiliare. Instrumentele financiare indicate la alin. (1) lit. c)-f) sînt reglementate de prezenta lege doar în cazul tranzacționării acestora pe piețele reglementate sau în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare. Admiterea instrumentelor financiare pe piețele reglementate sau în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare are loc după înregistrarea lor la Comisia Națională în modul stabilit de actele normative ale acesteia.

(3) În conformitate cu prezenta lege, se consideră valori mobiliare următoarele instrumente financiare:

- a) acțiunile și alte valori mobiliare echivalente acțiunilor, inclusiv recipisele depozitare asupra acestor valori mobiliare;
- b) obligațiunile și alte tipuri de valori mobiliare de creanță, inclusiv recipisele depozitare asupra acestor valori mobiliare;
- c) orice alte instrumente financiare care pot fi convertite sau care oferă dreptul de a cumpăra sau de a vinde valorile mobiliare specificate la lit. a) și b).

Articolul 5. Obiectivele de reglementare

În domeniul pieței de capital, obiectivele de reglementare ale Comisiei Naționale sînt:

- a) menținerea și promovarea echității, eficienței, transparenței și ordinii pe piața de capital;
- b) protejarea drepturilor și intereselor persoanelor care investesc în instrumente financiare în cadrul ofertelor publice și/sau care apelează la servicii de investiții;
- c) prevenirea cazurilor de încălcare a legislației în domeniul pieței de capital;

d) reducerea riscurilor sistemice pe piața de capital;

e) menținerea stabilității financiare a Republicii Moldova prin luarea de măsuri adecvate în ceea ce privește piața de capital;

f) instruirea publicului larg privind piața de capital, instrumentele financiare, serviciile și activitățile de investiții.

Articolul 6. Definiții

(1) În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni:

activități de rating de credit – analiza datelor și a informațiilor, precum și evaluarea, aprobarea, acordarea și revizuirea ratingurilor de credit;

agenție de rating de credit – persoană juridică a cărei activitate include acordarea, cu titlu profesional, de ratinguri de credit, înregistrată în modul stabilit de Comisia Națională;

analist de rating – persoană fizică care execută funcții de analiză necesare pentru acordarea unui rating de credit;

analist financiar – persoană relevantă care elaborează un studiu investițional;

angajament ferm – angajamentul societății de investiții de a subscrie instrumentele financiare care nu au fost solicitate;

auditor – societate de audit sau auditor întreprinzător individual care deține licență pentru desfășurarea activității de audit;

auditor - exclusă;

cerere de retragere obligatorie – cerere adresată deținătorilor de valori mobiliare cu drept de vot privind achiziționarea acestor valori mobiliare, efectuată în condițiile prevăzute de prezenta lege;

clearing – conversie într-o singură creanță netă sau obligație netă a creanțelor și a obligațiilor rezultate din ordinele de transfer, pe care un participant sau mai mulți participanți le emit în beneficiul unui participant sau al mai multor participanți sau le primesc de la unul ori mai mulți participanți, având ca rezultat faptul că numai o singură creanță netă poate fi exigibilă și numai o singură obligație netă este datorată;

client – orice persoană fizică sau juridică careia o societate de investiții îi prestează servicii de investiții și/sau servicii auxiliare;

client obișnuit – clientul care nu este un client profesionist;

client profesionist – persoanele specificate la art. 137 alin. (1);

companie investițională – organism de plasament colectiv în valori mobiliare persoană juridică, constituit sub forma unei societăți pe acțiuni conform prevederilor prezentei legi și ale Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, care plasează și răscumpără acțiunile sale la solicitarea acționarului;

consultanță de investiții – oferirea de recomandări individuale unui client, fie la cererea acestuia, fie la inițiativa unei societăți de investiții, avându-se în vedere particularitățile clientului respectiv referitoare la una sau la mai multe tranzacții cu instrumente financiare, și care țin de:

a) cumpărarea, vânzarea, subscrierea, schimbul, răscumpărarea sau deținerea unui instrument financiar;

b) exercitarea sau neexercitarea unui drept conferit de instrumentul financiar privind cumpărarea, vânzarea, subscrierea, schimbul sau răscumpărarea acestuia;

control – situație în care persoana fizică sau juridică corespunde cel puțin uneia din următoarele condiții:

a) deține singură sau împreună cu persoanele care acționează în mod concertat majoritatea acțiunilor cu drept de vot sau a cotelor de participare ale unei societăți comerciale;

b) deține singură sau împreună cu persoanele care acționează în mod concertat un număr de acțiuni cu drept de vot sau de cote de participare ce îi permite să numească ori să revoce majoritatea membrilor consiliului societății, organul executiv sau majoritatea membrilor organului executiv și/sau cenzorul ori majoritatea membrilor comisiei de cenzori;

c) exercită o influență dominantă asupra unei societăți comerciale al cărei acționar sau asociat este, în temeiul unui contract încheiat cu societatea în cauză sau al unei clauze din actul constitutiv ori al statutului societății;

d) este acționar sau asociat al unei societăți comerciale și controlează singură, în temeiul unui acord încheiat cu alți acționari sau asociați ai societății în cauză, majoritatea drepturilor de vot;

custodie – activitate desfășurată de depozitarul activelor unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, de depozitarul central, de societatea de investiții în vederea depozitării și/sau evidenței instrumentelor financiare și mijloacelor bănești ale clienților, conform cerințelor prezentei legi;

depozitar central – Depozitarul central unic al valorilor mobiliare, care își desfășoară activitatea în conformitate cu Legea nr.234/2016 cu privire la Depozitarul central unic al valorilor mobiliare;

depozitar al activelor organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare – bancă care deține licența Băncii Naționale a Moldovei pentru desfășurarea de activități premise băncilor, este răspunzătoare de sarcinile prevăzute la secțiunea a 3-a din capitolul V și este supusă celorlalte dispoziții prevăzute la capitolul III;

emitent – persoană juridică care emite sau intenționează să emită valori mobiliare;

entitate de interes public – entitate care întrunește cel puțin unul dintre următoarele criterii:

a) este o bancă, o societate de asigurări (reasigurări) sau un organism de plasament colectiv în valori mobiliare cu personalitate juridică;

b) este un emitent ale cărui valori mobiliare sunt admise spre tranzacționare pe o piață reglementată;

c) este o entitate mare, astfel cum este definită la art. 4 alin. (4) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, și fie este o societate pe acțiuni în care cota statului depășește 50% din capitalul social, fie este o societate pe acțiuni în care cota statului depășește 30% din capitalul social și care desfășoară activitate în unul sau mai multe domenii de importanță pentru securitatea statului, specificate la art. 4 din Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului;

executare a ordinelor privind instrumentele financiare în numele clienților – realizare a măsurilor necesare pentru încheierea tranzacțiilor de vânzare sau de cumpărare a instrumentelor financiare în numele clienților;

expunere spre vânzare – perioadă cuprinsă între data înregistrării ofertei de vânzare a valorilor mobiliare la operatorul de piață/sistem și data executării/expirării ofertei;

externalizare – transmiterea de către societatea de investiții a unor funcții către o altă persoană;

fond de investiții – organism de plasament colectiv în valori mobiliare fără personalitate juridică, constituit pe bază de contract de societate civilă, care plasează și răscumpără în mod continuu și fără întârziere titlurile de participare sub formă de unități de fond și își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu actele normative ale Comisiei Naționale;

insider – orice persoană care deține informații privilegiate;

instrumente ale pieței monetare – instrumente tranzacționate în mod obișnuit pe piața monetară, care sînt lichide și a căror valoare poate fi determinată cu precizie în orice moment, inclusiv valori mobiliare de stat emise pe un termen de pînă la un an, certificate de depozit și alte instrumente similare, excluzînd instrumentele de plată;

investitor calificat – persoanele specificate la art. 138 alin. (1);

legături strînse – situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sînt legate prin:

a) participare, care înseamnă deținerea directă sau indirectă a cel puțin 20% din drepturile de vot sau din capitalul social al unei societăți comerciale;

b) control, care înseamnă relația dintre societatea-mamă și o societate-fiică sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o societate comercială; orice societate-fiică a unei societăți-fiice va fi considerată o societate-fiică a societății-mamă, care este în fapt entitatea ce controlează aceste societăți-fiice. Se consideră legătură strînsă și situația în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sînt legate permanent de una și aceeași persoană printr-o relație de control;

management al portofoliului – management al portofoliului format din unul sau mai multe instrumente financiare, pe o bază discreționară și individualizată, în conformitate cu mandatul dat de client;

market maker – persoană prezentă în mod continuu pe piața de capital, care cumpără și vinde instrumente financiare în cont propriu, la prețuri stabilite de ea;

oferant – persoană fizică sau juridică care oferă spre vânzare valori mobiliare sau care se oferă să cumpere valori mobiliare, prin intermediul unei oferte publice;

ofertă de preluare – ofertă obligatorie sau benevolă adresată tuturor deținătorilor de valori mobiliare cu drept de vot ale unei societăți pe acțiuni privind cumpărarea tuturor sau a unui anumit număr de valori mobiliare, care este inițiată în urma obținerii controlului sau care are ca obiectiv obținerea controlului asupra societății care a emis aceste valori mobiliare; nu se consideră ofertă de preluare oferta efectuată de către societatea emitentă în privința propriilor valori mobiliare;

ofertă publică de valori mobiliare – comunicare adresată unor persoane, făcută sub orice formă și prin orice mijloace, care prezintă informații suficiente despre termenele ofertei și despre valorile mobiliare oferite, astfel încît să permită investitorului să adopte o decizie cu privire la cumpărarea sau subscrierea acestor valori mobiliare;

operator de piață – persoană juridică care administrează și/sau exploatează o piață reglementată;

organism de plasament colectiv în valori mobiliare (în continuare – OPCVM) – entitate cu personalitate juridică, înființată prin act constitutiv sub formă de companie investițională sau prin contract de societate civilă, fără a constitui o persoană juridică, sub formă de fond de investiții, care funcționează pe principiul repartizării riscurilor și a cărei activitate constă în atragerea și colectarea de mijloace bănești disponibile de la persoane fizice și/sau juridice prin emiterea și plasarea de acțiuni sau de unități de fond în scopul investirii ulterioare a acestora în valori mobiliare transferabile și/sau în alte tipuri de instrumente financiare sau alte active conform prevederilor art. 112 alin. (1);

participațiune calificată – deținerea, directă ori indirectă, a cel puțin 10% din capitalul social al societății de investiții, al unui operator de piață sau a unei cote în capitalul social al societății de investiții, al unui operator de piață care permite exercitarea unei influențe dominante asupra acesteia/acestui. Deținerea, directă și indirectă, se stabilește conform actelor normative ale Comisiei Naționale;

părți eligibile – categoriile de clienți profesioniști specificate la art. 137 alin. (2) pct. 1) și 2);

persoane care acționează în mod concertat – două sau mai multe persoane, legate printr-un acord expres (verbal ori scris) sau tacit, pentru a realiza o politică comună în legătură cu un emitent. Pînă la proba contrară, următoarele persoane sînt prezumate că acționează concertat:

1) persoanele afiliate persoanei juridice (emitent, ofertant, deținător de valori mobiliare):

a) membrii consiliului societății, membrii organului executiv, membrii comisiei de cenzori, persoanele cu funcții de răspundere ale organizației gestionare (administrator fiduciar), conducătorul entității de audit, care exercită funcțiile comisiei de cenzori, alte persoane cu funcții de răspundere, după caz (conducătorii filialelor, contabilul-șef etc.);

b) soțul/soția, rudele și afinii pînă la gradul al doilea inclusiv ale persoanelor fizice specificate la lit. a);

c) persoana fizică sau juridică care, individual ori împreună cu persoanele sale afiliate specificate la lit. a) și lit. b), deține controlul în persoana juridică respectivă;

d) societatea comercială în care persoana juridică respectivă, individual sau împreună cu persoanele sale afiliate specificate la lit. a) și lit. b), deține controlul;

e) persoana juridică împreună cu persoanele sale afiliate specificate la lit. a) sau persoana fizică care acționează în numele ori pe contul persoanei juridice respective;

- f) persoana juridică împreună cu persoanele sale afiliate specificate la lit. a) sau persoana fizică în numele ori pe contul căreia acționează persoana juridică respectivă;
- g) persoana juridică împreună cu persoanele sale afiliate specificate la lit. a) sau persoana fizică care acționează în comun cu persoana juridică respectivă;
- h) persoana juridică care, în comun cu persoana juridică dată, se află sub controlul unei persoane terțe;
- i) orice altă persoană fizică sau juridică a cărei afiliere este demonstrată de emitent, de deținătorul de valori mobiliare, de instanța de judecată sau de Comisia Națională, după caz;
- 2) persoanele afiliate persoanei fizice (oferant, deținător de valori mobiliare):
- a) soțul/soția, rudele și afinii pînă la gradul al doilea inclusiv ale persoanei fizice respective;
- b) societatea comercială în al cărei capital persoana fizică respectivă, individual sau împreună cu persoanele sale afiliate specificate la lit. a), deține controlul;
- c) persoana juridică care împreună cu persoanele sale afiliate specificate la alin. (1) lit. a) sau persoana fizică care acționează în numele sau pe contul persoanei fizice respective;
- d) persoana juridică sau fizică în numele sau pe contul căreia acționează persoana fizică respectivă;
- 3) societatea-mamă împreună cu societățile-fiice, precum și oricare dintre societățile-fiice ale aceleiași societăți-mamă între ele;
- 4) persoana juridică cu fondurile sale de pensii și cu societatea de administrare a acestor fonduri;
- 5) persoanele care au achiziționat acțiuni ale societății în circumstanțe ce denotă achiziția coordonată sau care au intenția comună de a achiziționa acțiuni ale societății;
- 6) persoana juridică împreună cu membrii organelor de conducere și/sau cu persoanele sale afiliate, specificate la pct.1), precum și persoanele respective unele în raport cu altele;
- 7) persoanele care, în cadrul desfășurării unor activități economice, utilizează resurse financiare ce provin din aceeași sursă sau provin de la entități diferite ce sunt persoane care activează în mod concertat;

- 8) persoanele care, în cadrul desfășurării unor activități economice, direcționează beneficiile astfel obținute către același destinatar sau către destinatari ce sunt persoane care activează în mod concertat;
- 9) persoanele juridice a căror structură a acționariatului/asociaților sau a organelor de conducere are, preponderent, aceeași componentă;
- 10) persoanele care realizează sau au realizat o politică investițională similară, manifestată prin achiziția și/sau prin înstrăinarea instrumentelor financiare emise de același emitent ori emise de persoane care activează în mod concertat cu același emitent;
- 11) persoanele care, în exercitarea drepturilor conferite de valorile mobiliare deținute într-o societate, realizează o politică comună în legătură cu o societate;
- 12) persoanele care, pentru desfășurarea unor activități economice, pentru reprezentarea intereselor acestora sau pentru exercitarea drepturilor de vot conferite de instrumentele financiare deținute, au desemnat drept mandatar/mandatari aceeași persoană/aceleși persoane care activează în mod concertat;
- 13) persoanele care s-au asociat în orice formă juridică recunoscută de lege, iar scopul sau obiectul asocierii constă în desfășurarea unor acțiuni în legătură cu societatea;
- 14) persoanele care au deținut sau dețin, în același timp, cote de participare în una sau mai multe persoane juridice, exercitând controlul asupra acestora și realizând o politică comună;

În sensul prezentei legi, noțiunea de persoane care acționează în mod concertat se aplică în cazul ofertelor de preluare, la determinarea participațiilor calificate și la identificarea abuzurilor pe piață;

persoane care administrează activitatea societății de investiții - persoane fizice care dețin o funcție de conducere și administrare în cadrul societății de investiții și care pot influența deciziile societății de investiții. În cazul societăților de investiții ce nu sînt bănci comerciale, persoane care administrează activitatea societății de investiții pot fi organul executiv unipersonal, membrii organului executiv colegial și/sau membrii consiliului societății care își desfășoară activitatea în cadrul societății de investiții în temeiul unui contract individual de muncă și care, conform reglementărilor interne ale societății de investiții, dețin competența de a administra activitatea acesteia. În cazul băncilor comerciale, persoane care administrează societatea de investiții pot fi organul executiv unipersonal, membrii organului executiv colegial și/sau membrii consiliului societății și conducătorii subdiviziunii responsabile de activitatea pe piața de capital care își desfășoară activitatea în cadrul băncii comerciale în temeiul unui contract individual de muncă și care, conform reglementărilor interne ale societății de investiții,

dețin competența de a administra activitatea acesteia;

persoane relevante – următoarele categorii de persoane:

a) membrii consiliului, membrii organului executiv și ai comisiei de cenzori și angajații societății de investiții;

b) agentul delegat al societății de investiții persoană fizică;

c) membrii consiliului, membrii organului executiv și ai comisiei de cenzori și angajații agentului delegat al societății de investiții persoană juridică;

d) persoanele care dețin cote și/sau acțiuni în capitalul societăților de investiții și/sau al agenților delegați;

e) orice persoană fizică care reprezintă societatea de investiții sau agentul delegat pentru desfășurarea unei activități de investiții sau pentru oferirea unui serviciu de investiții;

f) orice persoană fizică care, în baza unui acord de externalizare, este direct implicată în desfășurarea unei activități de investiții sau în oferirea unui serviciu de investiții către societatea de investiții sau către agentul delegat;

perspectivă de rating – opinie privind direcția probabilă a unui rating de credit pe termen scurt, pe termen mediu sau în ambele cazuri;

piață reglementată – sistem multilateral, administrat și exploatat de un operator de piață, care asigură sau facilitează confruntarea, în conformitate cu propriile norme nediscreționare, a unor ordine multiple de vânzare-cumpărare a instrumentelor financiare primite de la persoane terțe, într-un mod care conduce la încheierea de contracte privind instrumentele financiare admise spre tranzacționare, în conformitate cu normele sale, și care este autorizat și funcționează cu regularitate în conformitate cu prevederile prezentei legi;

potențial cumpărător – persoana fizică sau juridică care, singură sau împreună cu persoanele care acționează în mod concertat, intenționează să cumpere direct sau indirect acțiuni în capitalul unei societăți de investiții;

program de ofertă – plan care ar permite emisiunea de valori mobiliare ce nu sînt titluri de capital în mod continuu sau repetat, în decursul unui termen determinat;

proiect de achiziție – intenția unui potențial cumpărător de a cumpăra o cotă în capitalul social al societății de investiții;

rating de credit – opinie, acordată pe baza unui sistem de clasificare bine stabilit și definit al categoriilor de rating, referitoare la bonitatea unei entități, a unei creanțe sau a unei obligații financiare, a unui titlu de creanță sau a unei acțiuni preferențiale și altor instrumente financiare ori a unui emitent de astfel de creanțe sau obligații financiare, titluri de creanță sau acțiuni preferențiale și alte instrumente financiare;

recipisă depozitară moldovenească - exclusă;

relație de familie – relație a persoanei cu persoanele care se află în una din următoarele situații:

restructurare a emisiunii (emisiunilor) de valori mobiliare – modificare a numărului de acțiuni și/sau a valorii nominale (fixate) a tuturor valorilor mobiliare de o anumită clasă, și/sau a mărimii capitalului social, care, după caz, poate fi însoțită de consolidarea, fracționarea ori convertirea valorilor mobiliare de clasa respectivă;

sediul societății de investiții – locația în care persoanele care administrează efectiv activitatea societății de investiții își îndeplinesc în mod regulat atribuțiile. Sediul societății de investiții persoană juridică din Republica Moldova trebuie să fie situat pe teritoriul Republicii Moldova și indicat în statutul societății de investiții;

a) soț/soție a persoanei;

b) copil natural sau copil vitreg aflat în întreținerea persoanei;

c) orice altă rudă a persoanei care locuiește cu persoana în aceeași locuință în decurs de cel puțin un an;

sistem multilateral de tranzacționare (în continuare – MTF) – sistem multilateral, exploatat de o societate de investiții sau de un operator de piață, care asigură confruntarea, în conformitate cu propriile norme nediscreționare, a unor ordine multiple de vânzare-cumpărare a instrumentelor financiare primite de la persoane terțe;

societate de administrare fiduciară a investițiilor – societate de investiții care deține licență de categoria B sau C, a cărei activitate constă în prestarea de servicii specifice privind administrarea activelor, în bază de contract, în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu actele normative ale Comisiei Naționale;

societate de investiții – persoană juridică cu forma de organizare juridică de societate pe acțiuni, a cărei activitate constă în furnizarea de servicii de investiții și/sau în desfășurarea de activități de investiții cu titlu profesional;

societate de registru (registrator) – persoană juridică cu forma juridică de organizare de societate pe acțiuni, autorizată în conformitate cu prezenta lege, a cărei activitate

de bază pe piața de capital este exclusiv ținerea registrelor acționarilor societății;

studiu investițional – cercetare, analiză sau informații expuse în altă formă, care recomandă sau propun o strategie de investiții, într-un mod cert, cu privire la unul sau mai multe instrumente financiare sau la emitenții instrumentelor financiare, inclusiv orice opinie privind valoarea sau prețul actual sau viitor al acestor instrumente sau emitenți, care este destinată diferitelor forme de distribuție, inclusiv prin intermediul mass-mediei, resurselor electronice sau publicului, și care respectă următoarele condiții:

a) este denumită sau descrisă ca cercetare pentru investiții sau în termeni similari ori este prezentată ca explicație obiectivă sau independentă a conținutului recomandării;

b) nu este o consultanță de investiții;

titluri de capital – acțiuni și alte valori mobiliare transferabile similare acțiunilor, precum și orice alt tip de valori mobiliare transferabile, care pot fi convertite în acțiuni sau care oferă dreptul de a cumpăra acțiuni ale aceluiași emitent;

tranzacție personală – tranzacție cu instrumente financiare, efectuată direct sau indirect de persoana relevantă, dacă întrunește cel puțin una din următoarele condiții:

1) persoana relevantă acționează în afara activităților pe care le desfășoară în cadrul activității societății de investiții sau a agentului delegat;

2) tranzacția este efectuată din contul:

a) acestei persoanei relevante;

b) oricărei persoane cu care aceasta are o relație de familie sau cu care are legături strânse;

c) persoanei aflate într-o relație de așa natură cu persoana relevantă încât persoana relevantă are un interes, direct sau indirect, în urma tranzacției, altul decât taxa sau comisionul percepute pentru efectuarea tranzacției;

tranzacționare în cont propriu – încheierea tranzacțiilor cu instrumente financiare în cont propriu;

unități de fond – titluri financiare de participare nematerializate, sub formă de înscrieri făcute în conturi, emise de un fond de investiții, care atestă dreptul deținătorului la o parte din activele fondului respectiv și a căror procurare reprezintă unica modalitate de investire într-un fond de investiții;

uzufruct asupra valorilor mobiliare – dreptul unei persoane (uzufructuar) de a folosi pentru o perioadă determinată sau determinabilă valorile mobiliare ce aparțin cu drept de proprietate altei persoane (nuda proprietar) și de a beneficia de drepturile acordate de aceste valori mobiliare, cu excepția dreptului de a le înstrăina. Modul de constituire a uzufructului asupra valorilor mobiliare, de înregistrare și de radiere a lui din conturile deschise la Depozitarul central se stabilește în regulile acestuia;

valori mobiliare ce nu sînt titluri de capital – obligațiuni și alte tipuri de valori mobiliare de creanță, precum și orice alt tip de valori mobiliare, care pot fi convertite sau care oferă dreptul de a cumpăra obligațiuni și alte tipuri de valori mobiliare de creanță ale aceluiași emitent;

valori mobiliare emise în mod continuu sau repetat – valori mobiliare de aceeași clasă emise continuu sau în cel puțin două tranșe distincte pe un termen de un an;

valori mobiliare străine – valorile mobiliare specificate la art. 4 alin. (3), emise de către emitentul persoană juridică străină și puse în circulație pe teritoriul Republicii Moldova conform prevederilor prezentei legi;

valori mobiliare transferabile – următoarele tipuri de valori mobiliare:

a) acțiuni și alte valori echivalente acțiunilor (denumite acțiuni);

b) obligațiuni și alte titluri de creanță (denumite obligațiuni);

c) alte valori mobiliare negociabile care dau dreptul de a achiziționa astfel de valori mobiliare pe calea subscrierii sau schimbului.

(2) Comisia Națională este în drept, din oficiu sau la cererea unei părți interesate, să emită decizii sub formă de hotărîri de apreciere și de calificare a unei persoane, instituții, situații, a unor informații, operațiuni, instrumente financiare ori acte juridice.

Capitolul II. VALORILE MOBILIARE

Secțiunea 1. Emisiunea valorilor mobiliare

Articolul 7. Dispoziții generale privind emisiunea valorilor mobiliare

(1) Acțiunile și orice alte valori mobiliare care pot fi convertite sau care oferă dreptul de a cumpăra sau de a vinde acțiuni pot fi emise doar de societățile pe acțiuni.

(2) Obligațiunile și orice alte valori mobiliare care pot fi convertite sau care oferă dreptul de a cumpăra obligațiuni pot fi emise de societățile pe acțiuni, de societățile cu răspundere limitată și de autoritățile administrației publice locale.

(3) - abrogat.

(4) Emisiunea valorilor mobiliare poate fi efectuată:

a) prin intermediul ofertei publice;

b) prin intermediul ofertei închise (emisiune închisă).

(4-1) Entitățile de interes public efectuează emisiunea suplimentară de valori mobiliare doar prin intermediul ofertei publice.

(4-2) Termenul de plasare a valorilor mobiliare în cazul emisiunii suplimentare de valori mobiliare prin intermediul ofertei închise nu poate depăși 12 luni de la data adoptării de către emitent a hotărârii privind emisiunea închisă de valori mobiliare.

(5) Valorile mobiliare care vor constitui obiectul unei oferte publice și/sau vor fi admise spre tranzacționare pe piața reglementată sau în cadrul MTF, cu excepția valorilor mobiliare de stat, urmează a fi înregistrate de Comisia Națională și înscrise în conturile și registrele Depozitarului central, în conformitate cu regulile acestuia.

(6) Până la înregistrarea valorilor mobiliare de către Comisia Națională conform alin. (5) se interzice oferta publică a valorilor mobiliare.

(7) Valorile mobiliare se emit doar în formă nominativă nematerializată, care reprezintă înscrieri efectuate în conturile personale de valori mobiliare ale persoanelor înregistrate, deschise la Depozitarul central sau la regulator.

(8) Valorile mobiliare reglementate de prezentul capitol pot fi emise numai în monedă națională

(9) Înregistrarea valorilor mobiliare are loc în conformitate cu prevederile prezentei legi, ale Codului civil și ale Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni.

(10) Etapele, termenele, modul și procedurile de înregistrare a valorilor mobiliare, precum și documentele necesare înregistrării se stabilesc în actele normative ale Comisiei Naționale.

(11) Motiv pentru refuzul de a înregistra valorile mobiliare poate fi:

a) necoresponderea informației cuprinse în documentele prezentate, a modului de adoptare a acestora prevederilor legislației;

b) existența în documentele prezentate a informației ce denotă necorespunderea condițiilor emisiunii și circulației valorilor mobiliare cu prevederile legislației, precum și existența informației false sau eronate;

c) neînlăturarea obiecțiilor constatate în documentele prezentate;

d) interdicția de înregistrare, emisă de instanța de judecată sau de executorul judecătoresc.

(12) Prevederile prezentului articol, ale art. 8, 10, 11, 13-19 și ale art. 118-126 din prezenta lege, precum și prevederile art.12 și ale art. 17-19 din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni se aplică corespunzător societăților cu răspundere limitată care emit obligațiuni.

(13) Anularea valorilor mobiliare se efectuează conform:

a) deciziei emitentului;

b) hotărârii instanței de judecată;

c) deciziei organului înregistrării de stat privind radierea societății din Registrul de stat al persoanelor juridice.

(14) Hotărârea privind anularea valorilor mobiliare, emisă în conformitate cu alin. (13) lit. b), trebuie să prevadă inclusiv termenele de anulare și acțiunile care urmează a fi întreprinse de deținătorul registrului, de organul înregistrării de stat, de Comisia Națională și, după caz, de emitent în vederea anulării valorilor mobiliare.

Articolul 8. Particularitățile emisiunii obligațiunilor

(1) Emitenții specificați la art. 7 alin. (2) sînt în drept să emită:

a) obligațiuni cu acoperire – obligațiuni acoperite prin gajul bunurilor proprii și/sau prin gajul bunurilor persoanelor terțe, și/sau cu garanția bancară, și/sau prin fidejusiune, și/sau prin polița de asigurare de garanții;

b) obligațiuni fără acoperire – obligațiuni ce nu implică formele de acoperire stabilite la lit. a).

(2) Obligațiunile fără acoperire pot fi emise dacă acestea oferă dreptul de a fi convertite în acțiuni sau dacă emitentul întrunește cumulativ următoarele condiții:

a) valoarea capitalului propriu este mai mare de un milion de lei;

b) desfășoară activitate timp de cel puțin 3 ani și în ultimii 2 ani a obținut profit net; în cazul băncilor comerciale – desfășoară activitate timp de cel puțin un an și a finalizat

anul cu profit net;

c) pe parcursul ultimilor 3 ani, iar în cazul băncilor comerciale – pe parcursul ultimului an, pînă la data luării deciziei de emisiune, nu a fost tras la răspundere pentru încălcarea prevederilor legislației privind dezvăluirea informației și privind drepturile deținătorilor de valori mobiliare;

d) nu are cazuri de neexecutare sau de nerespectare a termenelor de executare a obligațiilor sale față de deținătorii de obligațiuni plasate anterior, după caz.

(3) Valoarea emisiunii de obligațiuni, dobînda aferentă și alte cheltuieli ale emitentului, legate de stingerea obligațiunilor, nu pot depăși:

a) 90% din valoarea gajului bunurilor proprii și/sau al bunurilor persoanelor terțe – în cazul obligațiunilor acoperite prin gajul bunurilor proprii și/sau bunurilor persoanelor terțe;

b) valoarea garanției bancare, fidejusiunii și/sau poliței de asigurare de garanții – în cazul obligațiunilor acoperite prin garanția bancară, fidejusiune și/sau prin polița de asigurare de garanții;

c) 90% din valoarea capitalului propriu al emitentului – în cazul obligațiunilor fără acoperire.

(4) Obligațiunile cu acoperire îi acordă deținătorului toate drepturile apărute din această acoperire. Transmiterea dreptului de proprietate asupra obligațiunii cu acoperire către noul deținător are ca efect transmiterea tuturor drepturilor ce decurg din această acoperire.

(5) Garanția bancară, folosită ca formă de acoperire a obligațiunilor, nu poate fi retrasă sau anulată. Garanția bancară trebuie să fie valabilă pînă la onorarea de către emitent a tuturor datoriilor aferente răscumpărării obligațiunilor. În cazul în care banca ce a acordat garanția respectivă devine insolubilă, emitentul este obligat, în cel mult 15 zile lucrătoare de la data declarării insolvenței, să întreprindă măsuri în vederea substituirii garanției.

(6) Poate avea calitatea de fidejutor persoana juridică care, pe durata executării contractului de fidejusiune, dispune de un capital propriu ce depășește valoarea emisiunii de obligațiuni și dobînda aferentă acesteia.

(7) Contractul de fidejusiune va conține și informația privind corespunderea fidejutorului cerințelor expuse în prezentul articol și angajamentul acestuia de a nu înstrăina patrimoniul ce îi aparține, pînă la onorarea deplină, conform condițiilor împrumutului, a obligațiilor de către emitent.

(8) Comisia Națională este în drept să-i ceară emitentului să încheie un alt contract de fidejusiune, dacă fidejursorul inițial nu mai corespunde cerințelor prezentei legi, sau să ceară schimbarea formei de acoperire.

(9) Valoarea de piață a bunurilor gajate ce servesc ca acoperire a emisiunii de obligațiuni se determină de către un evaluator independent.

(10) Pe perioada de circulație a obligațiunilor, gajul constituit nu poate fi radiat din registrul gajului.

(11) În cazul neachitării sau achitării parțiale, din vina emitentului, a dobânzii aferente obligațiunilor sau a valorii lor nominale la stingerea acestora, emitentul este obligat să achite deținătorilor de obligațiuni suma datoriei și penalitatea pentru fiecare zi de întârziere, care este egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei la data executării obligației financiare raportate la suma restantă.

(12) Stingerea obligațiunilor se efectuează prin răscumpărarea lor de către emitent. Emitentul nu este în drept să respingă cererea deținătorului de obligațiuni privind răscumpărarea obligațiunilor dacă acesta acționează în conformitate cu condițiile stipulate în prospectul ofertei publice și/sau în hotărârea de emisiune.

(13) La scadența obligațiunilor, stabilită în prospectul ofertei publice și/sau în hotărârea de emisiune a obligațiunilor, circulația lor se sistează.

(14) Sumele aferente stingerii obligațiunilor ce nu au fost primite de către deținătorii de obligațiuni se transferă pe contul bancar al deținătorului de obligațiuni sau, în cazul în care nu pot fi transferate pe contul bancar al deținătorului de obligațiuni, se păstrează pe un cont bancar separat al emitentului pentru satisfacerea cerințelor legitime ale deținătorilor de obligațiuni. Mijloacele de pe acest cont bancar separat al emitentului nu pot fi utilizate de acesta în alte scopuri.

(15) Dreptul de a înainta cererea de executare silită de către emitent a obligațiilor sale față de deținătorii de obligațiuni apare în cazul în care emitentul nu și-a onorat obligațiile sale de plată față de deținătorii de obligațiuni în termenul stabilit de prospectul ofertei publice și/sau de hotărârea de emisiune.

(15-1) În cazul în care emitentul nu efectuează răscumpărarea obligațiunilor și/sau plata cuponului în termenul stabilit în prospectul ofertei publice și/sau în hotărârea privind emisiunea obligațiunilor, dreptul de creanță al deținătorului de obligațiuni față de emitent se investeste cu formulă executorie. În acest caz, la solicitarea deținătorului de obligațiuni, Depozitarul central sau altă entitate juridică care efectuează plățile aferente obligațiunilor va emite extrasul din contul deținătorului de obligațiuni și actul care confirmă creanța deținătorului de obligațiuni față de emitent. Investiția extrasului din cont cu formulă executorie se efectuează în conformitate cu

prevederile Legii nr. 246/2018 privind procedura notarială.

(16) Executarea silită de către emitent a obligațiilor sale, în cazul survenirii situației menționate la alin. (15), se efectuează față de toți deținătorii de obligațiuni conform listei acestora, întocmită de Depozitarul central la data expirării termenului de circulație a obligațiunilor.

Articolul 9. Particularitățile emisiunii recipiselor depozitare moldovenești

(1) Valorile mobiliare străine pot fi admise spre plasare/tranzacționare pe o piață reglementată, dacă acestea întrunesc cumulativ următoarele condiții:

- a) sunt emise în formă nominativă nematerializată, sunt înregistrate de către autoritatea străină competentă și dețin codul internațional de identificare a valorilor mobiliare (codul ISIN);
- b) sunt admise în circulație liberă, conform legislației din statul de origine a emitentului, și nu sunt impuse interdicții privind tranzacționarea acestora de către operatorul unei piețe reglementate străine și/sau prin actele normative ale Republicii Moldova;
- c) sunt deținute, cu drept de proprietate, de persoana care solicită admiterea valorilor respective spre tranzacționare pe o piață reglementată, evidența acestora fiind asigurată de către Depozitarul central.

(2) Nu sunt admise spre plasare/tranzacționare pe o piață reglementată valorile mobiliare străine în cazul în care:

- a) sunt emise de către emitenți care desfășoară activitate o perioadă mai mică de 3 ani și/sau în ultimii 2 ani nu au obținut profit net; și/sau
- b) sunt emise/înregistrate și/sau deținute de persoane din jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență și din jurisdicțiile cu un grad sporit de risc; și/sau
- c) nu pot circula pe teritoriul altui stat, conform legislației din statul de origine a emitentului/deținătorului de valori mobiliare străine și/sau conform deciziei de emisiune; și/sau
- d) nu a fost prezentată confirmarea scrisă a emitentului valorilor mobiliare străine privind plasarea valorilor respective în circulație liberă pe piața de capital, inclusiv în afara statului de origine a emitentului, în original și o copie de pe aceasta, tradusă în limba română și legalizată conform legislației.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2) lit. a), valorile mobiliare străine pot fi admise spre tranzacționare pe o piață reglementată în cazul în care operatorul de piață prezintă Comisiei Naționale o argumentare scrisă privind oportunitatea admiterii valorilor mobiliare respective pe piața reglementată.

(4) Valorile mobiliare străine se plasează pe o piață reglementată prin ofertă publică, prin intermediul unei societăți de investiții, la cererea membrului pieței reglementate sau din inițiativa emitentului valorilor respective. Cumpărarea de către rezidenți a valorilor mobiliare străine se efectuează cu respectarea prevederilor legislației valutare.

(5) Oferta publică/admiterea spre tranzacționare a valorilor mobiliare străine pe o piață reglementată nu poate fi efectuată pe teritoriul Republicii Moldova în lipsa unui prospect aprobat de autoritatea competentă din statul de origine a emitentului și cu condiția notificării prealabile a Comisiei Naționale conform alin. (6).

(6) Persoana care a inițiat procedura de plasare/admitere spre tranzacționare a valorilor mobiliare străine pe o piață reglementată este obligată să prezinte Comisiei Naționale, împreună cu prospectul ofertei publice însoțit de traducerea acestuia în limba română, un document eliberat de autoritatea competentă a statului de origine a emitentului în adresa Comisiei Naționale, care să ateste aprobarea prospectului. Comisia Națională nu desfășoară nicio procedură de aprobare a prospectului.

(7) În cazul în care oferta publică este inițiată/cererea de admitere spre tranzacționare pe o piață reglementată este înaintată de un emitent de valori mobiliare cu sediul într-un stat care nu este membru al Uniunii Europene, Comisia Națională poate accepta prospectul întocmit în conformitate cu legislația din statul respectiv, cu următoarele condiții:

a) prospectul este întocmit în conformitate cu standardele internaționale stabilite de organizațiile internaționale ale comisiilor de valori mobiliare și conține informații în conformitate cu standardele de transparență ale Organizației Internaționale a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO);

b) cerințele de informare, inclusiv cele de natură financiară, sunt echivalente cu cele solicitate, în conformitate cu prevederile prezentei legi, la întocmirea prospectului.

(8) În cazul în care prospectul unui emitent cu sediul într-un stat care nu este membru al Uniunii Europene nu corespunde în totalitate cerințelor specificate la alin. (7) lit. a), prospectul sau alt document de ofertă în baza căruia vor fi admise spre tranzacționare valorile mobiliare străine pe o piață reglementată va conține, în mod obligatoriu, informații privind modalitatea de exercitare a drepturilor deținătorilor de valori

mobiliare străine, inclusiv informații privind participarea/reprezentarea lor în cadrul activităților corporative ale emitenților valorilor mobiliare străine care vor fi admise spre tranzacționare pe o piață reglementată.

(9) Operatorul de piață este obligat să plaseze pe propria pagină web oficială prospectul ofertei publice sau rezumatul prospectului, însoțit de traducerea în limba română, și o informație despre riscurile asociate achiziției de valori mobiliare străine.

(10) Persoana care a inițiat procedura de admitere spre tranzacționare a valorilor mobiliare străine pe o piață reglementată, pe toată perioada circulației acestora pe piața respectivă, este obligată să asigure dezvăluirea informației aferente valorilor mobiliare străine și aferente emitentului acestora, care este pusă la dispoziția investitorilor prin intermediul operatorului de piață, conform regulilor pieței reglementate.

(11) În situația în care Comisia Națională constată încălcarea prevederilor alin. (10), aceasta informează autoritatea competentă a statului de origine cu privire la constatările respective.

(12) Dacă, după luarea măsurilor de către autoritatea competentă a statului de origine, emitentul continuă să încalce prevederile legale incidente, Comisia Națională, după ce a informat autoritatea competentă a statului de origine a emitentului sau concomitent cu aceasta, ia toate măsurile care se impun pentru protecția investitorilor, inclusiv este în drept:

a) să suspende temporar plasarea și/sau tranzacționarea valorilor mobiliare străine pe o piață reglementată până la înlăturarea încălcărilor admise sau a circumstanțelor care au stat la baza suspendării plasării/circulației acestora, dar pentru nu mai mult de 60 de zile lucrătoare;

b) să interzică plasarea ulterioară a valorilor mobiliare în cauză pe o piață reglementată și/sau, dacă darea de seamă privind rezultatele subscrierii la valorile mobiliare străine încă nu a fost aprobată, să recunoască drept nule rezultatele subscrierii la valorile mobiliare respective.

(13) Operatorul de piață este în drept să suspende circulația valorilor mobiliare străine admise pe o piață reglementată în cazurile expres prevăzute de regulile pieței respective.

Secțiunea 2. Drepturi asupra valorilor mobiliare

Articolul 10. Evidența drepturilor asupra valorilor Mobiliare

(1) Emitentul este obligat să asigure evidența drepturilor asupra valorilor mobiliare din momentul plasamentului acestora și până la radierea valorilor mobiliare respective din Registrul emitenților de valori mobiliare.

(2) Evidența drepturilor de proprietate asupra valorilor mobiliare, prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 234/2016 cu privire la Depozitarul central unic al valorilor mobiliare, se realizează, în mod obligatoriu, prin efectuarea înscrierilor în conturile deschise la Depozitarul central, în modul stabilit de regulile acestuia.

(3) Evidența drepturilor de proprietate asupra valorilor mobiliare emise în formă de acțiuni, altele decât cele prevăzute la alin. (2), poate fi realizată prin efectuarea înscrierilor în conturile personale deschise pe numele deținătorilor de valori mobiliare la Depozitarul central, conform regulilor acestuia, sau la registrator, în modul stabilit de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale.

(4) În cazul în care evidența drepturilor de proprietate asupra valorilor mobiliare emise în formă de acțiuni este realizată de către registrator, emitentul este obligat să încheie cu acesta, prealabil, un contract cu privire la ținerea registrului acționarilor societății.

(5) Emitentul nu este în drept să încredințeze ținerea registrului acționarilor societății concomitent mai multor registratori.

(6) Emitentul care a încheiat contract cu registratorul nu este eliberat de răspundere față de acționari pentru ținerea registrului acționarilor societății.

(7) Emitentul este obligat să informeze Comisia Națională și să dezvăluie public, în condițiile stabilite de actele normative ale Comisiei Naționale, informația despre schimbarea persoanei care ține registrul acționarilor societății.

Articolul 11. Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare

(3) Dreptul de proprietate asupra valorilor mobiliare apare în momentul înscrierii valorilor respective în contul personal de valori mobiliare deschis la Depozitarul central, la registrator sau la societatea de investiții care desfășoară activitate de custodie.

(3-1) Modificările ce țin de transmiterea drepturilor de proprietate asupra acțiunilor sunt introduse în Sistem de către registrator în baza dispoziției de transmitere, a cărei formă este stabilită de actele normative ale Comisiei Naționale.

(4) La efectuarea transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare, persoana prezintă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente.

Articolul 12. - abrogat.

Secțiunea 3. Ofertele publice de valori mobiliare

Articolul 13. Dispoziții generale privind oferta publică

(1) Oferta publică nu poate fi efectuată fără publicarea unui prospect aprobat de Comisia Națională.

(2) Obligația întocmirii și publicării unui prospect nu se aplică următoarelor categorii de oferte:

a) oferta este adresată exclusiv investitorilor calificați; și/sau

b) oferta este adresată unui număr mai mic de 100 de persoane fizice sau juridice, altele decât investitorii calificați; și/sau

c) oferta este adresată investitorilor care achiziționează aceste valori mobiliare în mărimea echivalentului în lei a cel puțin 50 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei per investitor; și/sau

d) oferta din cadrul căreia valoarea nominală a unei valori mobiliare este egală sau mai mare decât echivalentul în lei a 50 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei; și/sau

e) oferta a cărei valoare totală, pe parcursul a 12 luni, este mai mică decât echivalentul în lei a 100 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei.

(21) În cazul în care întocmirea și publicarea unui prospect nu sunt obligatorii, ofertantul furnizează tuturor investitorilor calificați sau categoriilor de investitori cărora le este adresată oferta cel puțin următoarele informații:

a) descrierea succintă a emitentului și, după caz, a garanțiilor ofertei, cu prezentarea valorii totale a activelor și pasivelor, a valorii activelor nete și a altor indicatori financiari relevanți, conform ultimelor situații financiare ale emitentului/garantului, împreună cu descrierea succintă a riscurilor asociate acestora, precum și, după caz, a naturii și a obiectului garanției;

b) condițiile generale ale ofertei și descrierea succintă a riscurilor asociate investiției în valorile mobiliare respective și a tuturor drepturilor aferente valorilor mobiliare;

c) detaliile privind admiterea spre tranzacționare;

d) motivele ofertei și destinația investițiilor.

(3) Oferta publică de valori mobiliare se efectuează, în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale, de către următoarele persoane:

a) de către emitent - la emisiunea valorilor mobiliare;

b) - abrogată.

c) de către persoana care revinde valorile mobiliare în condițiile specificate la alin. (4) și (5).

(4) Orice revînzare a valorilor mobiliare, inclusiv în cazurile în care anterior ele au constituit obiectul unei oferte publice, se consideră ofertă separată, urmînd a fi aplicate corespunzător prevederile alin. (2), pentru a se stabili dacă această revînzare este o ofertă publică de valori mobiliare.

(5) Dacă în cazul specificat la alin. (4) se stabilește că revînzarea valorilor mobiliare este o ofertă publică, persoana care revinde valorile mobiliare este obligată să respecte prevederile referitoare la oferta publică, stabilite de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale.

(6) Oferta publică, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2), se efectuează doar prin intermediul societăților de investiții și al persoanelor acceptate care sînt aprobate de Comisia Națională să presteze servicii și activități de investiții financiare pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 14. Prospectul ofertei publice

(1) Prospectul ofertei publice poate fi întocmit în forma unui document unic sau a unui set de 3 documente separate, și va conține:

a) informații privind emitentul și valorile mobiliare oferite public sau care urmează să fie admise spre tranzacționare pe o piață reglementată;

b) toate informațiile care să le permită investitorilor să facă o apreciere în cunoștință de cauză asupra activelor și pasivelor, asupra situației financiare, a profitului sau a pierderilor, asupra perspectivelor emitentului sau ale garantului emisiunii, în cazul existenței acestuia, precum și asupra drepturilor aferente acestor valori mobiliare;

c) un rezumat al prospectului, conform prevederilor alin. (2).

(2) Rezumatul prospectului ofertei publice trebuie să expună într-o formă succintă și într-un limbaj nontehnic caracteristicile și riscurile esențiale referitoare la emitent, la garantul emisiunii, în cazul prezenței acestuia, și la valorile mobiliare în cauză, precum și să conțină un avertisment precum că:

a) rezumatul trebuie citit ca o introducere a prospectului;

b) orice decizie de a investi în aceste valori mobiliare trebuie să se bazeze pe o examinare complexă și exhaustivă a prospectului;

c) răspunderea civilă pentru prejudiciile cauzate investitorilor revine persoanelor care au prezentat rezumatul, în cazul în care rezumatul conține date eronate și/sau nu corespunde cu informațiile din alte părți ale prospectului.

(3) Prospectul ofertei publice va conține numele și funcția persoanelor responsabile, iar în cazul persoanelor juridice – denumirea și sediul acestora și o declarație expresă prin care se confirmă că datele și informațiile din prospect sînt veridice și că prospectul nu conține omisiuni de informații.

(4) Modelul, forma și categoriile de informații minime pe care trebuie să le conțină prospectul ofertei publice, precum și documentul prevăzut la art. 16 alin. (5) sînt stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale, avîndu-se în vedere categoriile de informații minime ce vor fi stabilite în funcție de:

a) tipul valorilor mobiliare ce fac obiectul ofertei;

b) tipul ofertei publice (de plasare, de revînzare);

c) tipul activității și dimensiunile emitentului valorilor mobiliare ce fac obiectul ofertei.

(5) În cazul în care prețul și numărul definitive ale valorilor mobiliare ce se oferă nu pot fi indicate în prospectul ofertei publice la momentul aprobării acestuia, prospectul va conține, în mod obligatoriu:

a) criteriile și/sau condițiile în a căror bază vor fi stabilite prețul și numărul definitive ale valorilor mobiliare sau, în cazul prețului, prețul maximal al valorilor mobiliare; sau

b) angajamentul persoanei care inițiază oferta că persoana care acceptă cumpărarea sau subscrierea valorilor mobiliare ce fac obiectul ofertei poate refuza această cumpărare sau subscriere în termen de cel puțin 2 zile lucrătoare de la prezentarea prețului către Comisia Națională și publicarea acestuia în condițiile art. 16 alin. (2).

(6) În cazul specificat la alin. (5), prețul și numărul definitive ale valorilor mobiliare vor fi prezentate Comisiei Naționale și, concomitent, vor fi publicate în modul în care anterior a fost publicat prospectul ofertei publice conform art. 16 alin. (2).

(7) Prospectul ofertei publice este valabil pentru un termen de un an de la data publicării și poate fi folosit de ofertant pentru alte oferte publice de valori mobiliare de aceeași clasă și pentru admiterea pe o piață reglementată, cu condiția că prospectul este completat în conformitate cu art. 18.

Articolul 15. Aprobarea prospectului ofertei publice

(1) Oferta publică de valori mobiliare se efectuează de către ofertant după aprobarea prospectului ofertei publice de către Comisia Națională.

(2) Aprobarea prospectului nu este o confirmare a faptului că informațiile incluse în prospect reflectă situația financiar-economică a emitentului de valori mobiliare oferite public, nu garantează obligațiile ofertantului sau ale emitentului și/sau nu constituie o evaluare a calităților investiționale ale emitentului sau ale valorilor mobiliare ce se oferă public, ci este o constatare a faptului că prospectul ofertei publice este complet și corespunde cerințelor față de structura și componența acestuia.

(3) Comisa Națională aprobă sau refuză aprobarea prospectului ofertei publice în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de aprobare a prospectului ofertei publice și a tuturor documentelor aferente.

(4) Termenul stabilit la alin. (3) se prelungește pînă la 20 de zile lucrătoare în cazul în care oferta publică se referă la valorile mobiliare ale unui emitent ale cărui valori mobiliare pînă la moment nu au fost admise spre tranzacționare pe o piață reglementată sau care anterior nu a făcut o ofertă publică.

(5) La prezentarea unei informații suplimentare sau a unor noi documente la cererea Comisiei Naționale sau din inițiativa persoanei care inițiază oferta, termenele prevăzute la alin. (3) și (4) încep să curgă din nou de la data prezentării acestor noi informații și documente de către persoana care inițiază oferta.

(6) Comisia Națională refuză aprobarea prospectului ofertei publice în cazurile prevăzute la art. 7 alin. (11).

Articolul 16. Publicarea prospectului ofertei publice

(1) După aprobarea de către Comisia Națională a prospectului ofertei publice, acesta va fi publicat de către ofertant în limba română nu mai tîrziu de data deschiderii ofertei.

(2) Prospectul se consideră publicat dacă acesta se publică:

a) în unul sau în mai multe ziare cu difuzare națională – în acest caz, prospectul se publică integral ori sub formă de aviz în care se indică locul aflării versiunii integrale a prospectului; sal

b) în formă imprimată accesibilă publicului, fără plată, la oficiile pieței reglementate la care urmează să fie admise valorile mobiliare oferite public sau la sediul ofertantului și la oficiile societății de investiții care prestează servicii de intermediere la subscrierea și/sau plasamentul valorilor mobiliare; sal

c) în formă electronică pe pagina web a ofertantului și, dacă este aplicabil, pe pagina web a societății de investiții care prestează servicii de intermediere la subscrierea și/sau plasamentul valorilor mobiliare; sal

d) în formă electronică pe pagina web a pieței reglementate la care urmează să fie admise valorile mobiliare oferite public.

(3) La publicarea prospectului în modul stabilit la alin. (2), Comisia Națională plasează prospectul ofertei publice în formă electronică pe pagina web proprie pe un termen de un an.

(4) În cazul în care prospectul a fost publicat în formă electronică, o copie pe suport de hârtie trebuie oferită oricărui investitor la cererea acestuia, în mod gratuit, de către persoana care a inițiat oferta sau de către societatea de investiții care prestează servicii de intermediere la subscrierea și/sau plasamentul valorilor mobiliare.

(5) Prospectul ofertei publice nu se întocmește pentru următoarele tipuri de valori mobiliare:

a) acțiuni emise pentru substituirea unor acțiuni emise anterior, ca urmare a convertirii, fracționării, consolidării sau anulării conform art. 40-1 din prezenta lege, art.30 din Legea nr.92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare și art.52-1 din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor, cu condiția că aceasta nu implică majorarea capitalului social;

b) valori mobiliare oferite, distribuite sau care urmează a fi distribuite în urma unei fuziuni ori a unei divizări, cu condiția să fie disponibile documentele specifice reorganizării emitentului, prevăzute de lege și/sau de actele normative ale Comisiei Naționale;

c) valori mobiliare transmise sau care urmează a fi transmise acționarilor actuali, gratuit sau pentru dividendele plătite acționarilor actuali sub formă de acțiuni de aceeași clasă ca și cele ce acordă dreptul la aceste dividende, cu condiția să fie disponibil un document care conține informații despre numărul și natura acțiunilor respective, precum și despre motivele și condițiile oferirii acestora;

d) valori mobiliare transmise sau care urmează a fi transmise membrilor consiliului, organului executiv unipersonal sau membrilor organului executiv, foști sau actuali, ori angajaților de către angajatorul acestora, cu condiția că aceste valori mobiliare sunt admise spre tranzacționare pe o piață reglementată și emitentul va dezvălui informația despre numărul și natura valorilor respective, precum și despre motivele și condițiile oferirii acestora.

(6) Oferta publică efectuată fără aprobarea prospectului de către Comisia Națională și/sau fără publicarea acestuia conform cerințelor prezentului articol este nulă și atrage răspunderea persoanelor vinovate și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege și de alte acte legislative.

Articolul 17. Publicitatea ofertei publice

(1) Orice publicitate referitoare la oferta publică va indica clar:

a) că prospectul ofertei publice a fost sau urmează a fi publicat;

b) locul unde investitorii sau potențialii investitori pot sau vor putea obține prospectul ofertei publice.

(2) La publicitatea ofertei publice, conform legislației cu privire la publicitate:

a) se interzice utilizarea informațiilor eronate sau care induc în eroare;

b) informațiile din publicitate vor fi în concordanță cu informațiile din prospectul ofertei publice.

(3) Orice informație referitoare la oferta publică, expusă în formă scrisă sau orală, inclusiv în cazurile în care ea nu este publicitate, va fi în concordanță cu informațiile din prospectul ofertei publice.

(4) Se interzice orice formă de publicitate a ofertei publice, anterioară aprobării de către Comisia Națională a prospectului de ofertă.

(5) Comisia Națională este în drept să verifice dacă activitățile și informațiile cu caracter publicitar corespund prevederilor prezentei legi.

(6) Persoanele care încalcă prevederile alin. (1)–(4) poartă răspundere conform legislației în vigoare.

Articolul 18. Suplimentul la prospectul ofertei publice

(1) Orice fapt semnificativ nou, orice eroare sau inexactitate substanțială din prospect care poate influența decizia investitorilor sau a potențialilor investitori de a subscrie valorile mobiliare ce fac obiectul ofertei publice, survenite în termenul de la aprobarea prospectului pînă la încheierea ofertei publice sau, după caz, la începerea tranzacționării pe o piață reglementată, se comunică de către ofertant prin intermediul unui supliment la prospect.

(2) Suplimentul la prospect se aprobă de Comisia Națională în termen de cel mult 7 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de ofertant.

(3) În termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data aprobării, ofertantul publică suplimentul la prospect în modul în care a publicat prospectul.

(4) Persoana care a acceptat achiziționarea ori subscrierea valorilor mobiliare pînă la publicarea suplimentului este în drept să refuze achiziționarea ori subscrierea acestora în termen de cel puțin 2 zile de la data publicării suplimentului.

Articolul 19. Competențe și responsabilități ale Comisiei Naționale privind ofertele publice

(1) La aprobarea prospectului și supravegherea ofertelor publice, Comisia Națională este în drept:

a) să solicite ofertantului introducerea în prospect a informațiilor suplimentare, în cazul în care acestea sînt necesare în vederea protejării investitorilor;

b) să solicite informații și documente suplimentare atît de la ofertant, cît și, în cazul în care ofertantul este o persoană juridică, de la acționarii care dețin controlul asupra ofertantului sau de la persoanele juridice asupra cărora ofertantul deține controlul;

c) să solicite entităților de audit a ofertantului, persoanelor cu funcții de răspundere sau societăților de investiții prin al căror intermediu este efectuată oferta publică să ofere informații;

d) oricînd există motive întemeiate, să suspende o ofertă publică, pentru cel mult 10 zile lucrătoare, în cazul cînd prevederile actelor normative referitoare la oferta publică au fost încălcate;

e) oricînd există motive întemeiate, să suspende publicitatea privind oferta publică, pentru cel mult 10 zile lucrătoare, în cazul cînd prevederile actelor normative referitoare la oferta publică au fost încălcate;

f) să interzică o ofertă publică în cazul în care Comisia Națională constată că prevederile actelor normative referitoare la oferta publică au fost încălcate;

g) oricînd există motive întemeiate, să suspende sau să solicite operatorului unei piețe să suspende tranzacționarea unei clase de valori mobiliare, pe un termen de cel mult 10 zile lucrătoare, în cazul cînd prevederile actelor normative referitoare la oferta publică au fost încălcate;

h) să interzică tranzacționarea unei clase de valori mobiliare în cazul în care Comisia Națională constată că prevederile actelor normative referitoare la oferta publică au fost încălcate;

i) să facă public faptul că un emitent nu își respectă obligațiile în raport cu investitorii.

(2) În cazul în care valorile mobiliare sînt admise spre tranzacționare pe o piață reglementată, Comisia Națională este în drept:

- a) să ceară emitentului dezvăluirea tuturor informațiilor semnificative ce pot afecta prețul valorilor mobiliare admise spre tranzacționare pe piața reglementată, pentru a asigura protejarea investitorilor sau pentru a asigura buna funcționare a pieței;
- b) să suspende ori să solicite pieței reglementate să suspende tranzacționarea unei clase de valori mobiliare dacă, în opinia Comisiei Naționale, emitentul se află în situația în care tranzacționarea valorilor sale mobiliare poate fi în detrimentul intereselor investitorilor.

(3) În procesul examinării prospectelor ofertelor publice și al controalelor efectuate în legătură cu oferta publică, Comisia Națională, implicit membrii Consiliului de administrație și colaboratorii acesteia:

- a) sînt obligați să asigure și să păstreze informațiile cu caracter confidențial;
- b) nu sînt în drept să divulge niciunei persoane sau autorități informațiile obținute, cu excepția cazurilor cînd actele normative stabilesc altfel.

(4) În baza acordurilor bilaterale sau multilaterale, Comisia Națională este în drept să ofere informațiile de care dispune referitoare la ofertele publice și la ofertant autorităților de reglementare a piețelor de capital din statele membre ale Uniunii Europene și din alte state.

Secțiunea 4. Ofertele de preluare

Articolul 20. Reglementări generale privind oferta de preluare

(1) Oferta de preluare poate fi:

- a) benevolă – în cazul în care ofertantul, neavînd această obligație, adresează o ofertă de preluare referitoare la cumpărarea unui număr de valori mobiliare cu drept de vot ale unui emitent, care urmărește sau are ca obiectiv obținerea a mai mult de 50% din numărul total al acestor valori mobiliare ori care urmărește majorarea cotei deținute, dacă ofertantul deține mai mult de 50% din numărul total de valori mobiliare;
- b) obligatorie – în cazul specificat la art. 21 alin. (1).

(2) Oferta de preluare poate fi inițiată doar în privința valorilor mobiliare admise spre tranzacționare pe o piață reglementată sau în privința celor admise spre tranzacționare în cadrul unui MTF.

(3) Oferta de preluare nu poate fi efectuată de către emitent în privința propriilor valori mobiliare.

(4) Oferta de preluare nu se aplică în cazul unităților de fond și al acțiunilor emise de OPCVM.

(5) Oferta de preluare poate fi efectuată atât de către acționarii societății ale cărei valori mobiliare constituie obiectul ofertei, cât și de către persoane care nu sînt acționari ai societății în cauză.

(6) Condițiile ofertei de preluare trebuie să fie egale pentru toți deținătorii de valori mobiliare ce constituie obiectul ofertei.

(7) Durata ofertei de preluare nu poate fi mai mică de 2 săptămîni și nu poate depăși 10 săptămîni, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (10).

(8) Oferta de preluare poate fi efectuată de ofertant prin intermediul uneia sau a mai multor societăți de investiții ori persoane acceptate.

(9) Modul și procedurile de efectuare a ofertelor de preluare, de achiziționare și de retragere a valorilor mobiliare deținute de acționarii minoritari sînt reglementate în actele normative ale Comisiei Naționale.

(10) Durata ofertei poate fi prelungită pînă la 60 de zile de la data depunerii la Comisia Națională a cererii de modificare a termenului în cazurile în care emitentul ale cărui valori mobiliare constituie obiectul ofertei convoacă adunarea generală a acționarilor în vederea examinării ofertei.

Articolul 21. Oferta de preluare obligatory

(1) Persoana fizică sau juridică care deține, direct sau indirect, singură sau împreună cu persoanele care acționează în mod concertat cu ea, mai mult de 50% din valorile mobiliare cu drept de vot ale unei societăți sau din valorile mobiliare ce pot fi convertite sau oferă dreptul de procurare a valorilor mobiliare cu drept de vot este obligată să efectueze o ofertă de preluare privind cumpărarea la un preț echitabil a valorilor mobiliare de aceeași clasă deținute de alte persoane.

(11) Prevederile alin.(1) nu se aplică persoanelor care, pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, au obținut o cotă în capitalul social mai mare de 50% din valorile mobiliare cu drept de vot și fie au derulat oferta de preluare obligatorie, fie au fost scutiți de efectuarea ofertei de preluare obligatorie în condițiile prevederilor legale incidente la momentul obținerii cotei respective.

(2) Persoana juridică care deține, direct sau indirect, mai mult de 50% din toate valorile mobiliare cu drept de vot ale unui emitent, va fi obligată să inițieze o ofertă de

preluare obligatorie de fiecare dată cînd se vor schimba fondatorii ei (asociații sau acționarii) care, împreună cu persoanele cu care aceștia acționează în mod concertat, dețin majoritatea drepturilor de vot în această persoană juridică.

(3) Oferta de preluare obligatorie este adresată de către ofertant cît mai curînd posibil, dar nu mai tîrziu de 3 luni de la data dobîndirii valorilor mobiliare de către persoana menționată la alin. (1) și (2) sau de către persoanele care acționează în mod concertat. Termenul de 3 luni începe să curgă de la data la care persoana obligată la oferta de preluare obligatorie este înregistrată în conturile deschise la Depozitarul central ce determină obligația de ofertă și se consideră împlinit în prima zi de derulare a ofertei.

(4) În cazul în care, după adresarea ofertei și înainte de expirarea acesteia, ofertantul sau persoana care acționează în mod concertat cumpără valori mobiliare la un preț mai mare decît prețul ofertei, ofertantul este obligat să aplice un preț cel puțin egal cu cel mai înalt preț.

(5) În cazul specificat la alin. (4), noul preț se va aplica și în privința contraofertelor de vânzare depuse de deținătorii de valori mobiliare cărora le este adresată oferta de preluare.

(6) Obligația de a efectua oferta de preluare, stabilită la alin. (1) și (2), nu intervine în cazul cînd deținerea a mai mult de 50% din valorile mobiliare a intervenit ca urmare a unei oferte de preluare benevole privind cumpărarea tuturor valorilor mobiliare de clasa respectivă.

Articolul 22. Ofertele de preluare competitive

(1) Orice persoană, cu excepția emitentului, poate anunța o ofertă de preluare competitivă la oferta de preluare benevolă, avînd ca obiect aceleași valori mobiliare, în următoarele condiții:

a) obiectul ofertei de preluare competitivă constituie cel puțin același număr de valori mobiliare și/sau scopul ofertei este de a atinge aceeași cotă în capitalul social; și

b) prețul propus este mai mare decît prețul propus în prima ofertă.

(2) În cazul în care după înregistrarea primei oferte de preluare la Comisia Națională sînt înaintate și alte oferte ce întrunesc criteriile ofertei competitive, prețul la care urmează a fi efectuată oferta se determină prin metoda licitației, în modul stabilit de actele normative ale Comisiei Naționale.

(3) Ofertele de preluare competitivă pot fi înaintate pentru înregistrare la Comisia Națională în termen de 10 zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a deciziei Comisiei Naționale prin care a fost înregistrată prima

ofertă.

(4) În cazul în care mai mulți ofertanți oferă același preț, termenul de încheiere a ofertelor va fi același pentru toate ofertele și nu va depăși 10 săptămîni de la data anunțării primei oferte.

Articolul 23. Prețul echitabil

(1) Prețul echitabil este prețul egal cel puțin cu:

a) prețul cel mai mare plătit de ofertant sau de persoanele cu care acesta acționează în mod concertat în decurs de 12 luni anterioare ofertei; sau

b) prețul mediu ponderat de tranzacționare pe piața reglementată aferent ultimelor 6 luni anterioare ofertei, în cazul în care prevederile lit. a) nu pot fi aplicate.

(2) În cazul cînd prevederile alin. (1) nu pot fi aplicate, prețul oferit se determină în conformitate cu reglementările Comisiei Naționale, luîndu-se în considerare cel puțin următoarele criterii:

a) prețul mediu ponderat de tranzacționare aferent ultimelor 12 luni anterioare derulării ofertei;

b) valoarea activelor nete pe o acțiune a societății, conform ultimei situații financiare auditate;

c) valoarea acțiunilor rezultate dintr-o expertiză, efectuată de un evaluator independent, în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

(3) Determinarea prețului conform alin. (2) lit. c) se efectuează de către o persoană calificată în domeniul evaluării, înregistrată în registrul persoanelor autorizate ținut de către Comisia Națională în modul stabilit de aceasta.

(4) În cazul în care persoana/persoanele obligate să deruleze oferta de preluare obligatorie nu inițiază oferta în cauză în termenul prevăzut la art. 21 alin. (3), ci la o dată ulterioară, prețul echitabil se determină potrivit regulilor de fond specificate la alin. (1) și (2), prin raportare fie la momentul la care oferta de preluare obligatorie trebuia inițiată, fie la momentul la care oferta de preluare obligatorie a fost efectiv inițiată, urmînd ca prețul de ofertă să fie prețul cel mai mare obținut prin raportare la oricare dintre cele două momente.

(5) Prețul echitabil se aplică în mod obligatoriu în următoarele cazuri:

a) la efectuarea ofertei de preluare;

b) la retragerea obligatorie, conform art.30;

c) la achiziționarea obligatorie, efectuată conform art.31;

d) la efectuarea altor tranzacții pentru care formarea prețului este reglementată de legislație, inclusiv de actele normative ale Comisiei Naționale.

(6) Comisia Națională este în drept să solicite aplicarea unui preț nou în cazul:

a) nerespectării prevederilor alin. (1) și (2);

b) activităților de manipulare;

c) parvenirii unei sesizări, în condițiile în care a fost prezentat un raport de expertiză a prețului acțiunilor, conform alin. (2) lit. c), iar operațiunile prin care s-au achiziționat acțiuni sunt de natură să influențeze corectitudinea modului de stabilire a prețului.

(7) Volumele tranzacțiilor pentru stabilirea prețului echitabil, în cazurile specificate la alin. (1) și alin.(2) lit.a), vor fi următoarele:

a) în cazul tranzacționării acțiunilor unui emitent cu un capital social de până la 5 milioane de lei inclusiv, se va lua în calcul prețul la a cărui formare au participat cel puțin 5% din numărul acțiunilor emise de clasa dată;

b) în cazul tranzacționării acțiunilor unui emitent cu un capital social de la 5 la 10 milioane de lei inclusiv, se va lua în calcul prețul la a cărui formare au participat cel puțin 3% din numărul acțiunilor emise de clasa dată;

c) în cazul tranzacționării acțiunilor unui emitent cu un capital social de la 10 la 25 milioane de lei inclusiv, se va lua în calcul prețul la a cărui formare a participat cel puțin 1% din numărul acțiunilor emise de clasa dată;

d) în cazul tranzacționării acțiunilor unui emitent cu un capital social de la 25 la 50 milioane de lei inclusiv, se va lua în calcul prețul la a cărui formare au participat cel puțin 0,5% din numărul acțiunilor emise de clasa dată;

e) în cazul tranzacționării acțiunilor unui emitent cu un capital social mai mare de 50 milioane de lei, se va lua în calcul prețul la a cărui formare a participat cel puțin 0,1% din numărul acțiunilor emise de clasa dată.

Articolul 24. Informarea asupra ofertei de preluare și aprobarea prospectului

(1) Persoana care intenționează să deruleze o ofertă de preluare benevolă transmite Comisiei Naționale, emitentului, ale cărui valori mobiliare constituie obiectul ofertei, și operatorului de piață/de sistem, în cadrul cărora sunt admise spre tranzacționare valorile mobiliare respective, un aviz privind intenția de a efectua oferta de preluare, concomitent cu publicarea avizului în una sau în mai multe publicații periodice cu

difuzare națională. Conținutul minim de informații cuprinse în avizul privind intenția de a efectua oferta de preluare este stabilit în actele normative ale Comisiei Naționale.

(1-1) În decurs de cel mult 30 de zile, dar nu mai devreme de 20 de zile de la data transmiterii către Comisia Națională a avizului privind intenția de a efectua oferta de preluare, ofertantul depune spre aprobare la Comisia Națională prospectul ofertei de preluare benevolă, documentele aferente și materialele confirmative despre acțiunile întreprinse pentru aplicarea prevederilor alin. (1).

(2) După publicarea avizului privind intenția de a efectua oferta de preluare, emitentul ale cărui valori mobiliare constituie obiectul ofertei va informa angajații săi privind oferta de preluare inițiată de ofertant. În cazul în care ofertantul este o persoană juridică, acesta va informa angajații săi privind oferta de preluare.

(3) Prospectul ofertei trebuie să conțină următoarele informații:

a) condițiile ofertei;

b) numele ofertantului, în cazul persoanei fizice, sau denumirea completă și adresa juridică, în cazul persoanei juridice;

c) valorile mobiliare ce fac obiectul ofertei sau, după caz, clasa sau clasele valorilor mobiliare ce constituie obiectul ofertei;

d) prețul oferit pentru o valoare mobilă și modul de stabilire a acestuia;

e) procentajul sau numărul maxim și minim de valori mobiliare ce constituie obiectul ofertei;

f) date complete privind numărul de valori mobiliare de aceeași clasă deținute de ofertant și de persoanele care acționează în mod concertat;

g) condițiile pe care trebuie să le întrunească contra ofertele deținătorilor de valori mobiliare ce constituie obiectul ofertei;

h) intențiile ofertantului în privința activității ulterioare a emitentului ale cărui valori mobiliare constituie obiectul ofertei și, în măsura în care este afectată de ofertă, a ofertantului persoană juridică, incluzând informații privind menținerea locurilor de muncă ale angajaților și ale organelor de conducere, schimbarea condițiilor de muncă, a planurilor strategice și posibilele efecte asupra angajărilor și asupra locului de activitate al societății;

i) durata ofertei de preluare;

j) date referitoare la finanțarea ofertei;

k) date referitoare la identitatea persoanelor care activează în mod concertat cu ofertantul sau cu emitentul ale cărui valori mobiliare constituie obiectul ofertei, adresa juridică, în cazul persoanei juridice, precum și relațiile acestora cu ofertantul și, dacă sînt, cu emitentul în cauză;

l) referințe la legislația ce se va aplica la încheierea contractelor între ofertant și deținătorii de valori mobiliare care au acceptat oferta, precum și la instanța competentă de a examina eventualele litigii;

m) alte informații relevante prevăzute de actele normative ale Comisiei Naționale.

(4) Comisa Națională aprobă sau refuză aprobarea prospectului ofertei în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de către ofertant, cu anexarea tuturor documentelor, inclusiv a prospectului și a documentelor ce confirmă capacitatea de finanțare a ofertei. Termenul respectiv poate fi extins până la 15 zile lucrătoare în cazul în care este necesară verificarea tranzacțiilor în urma cărora s-a format prețul propus în cadrul ofertei.

(5) Comisia Națională refuză aprobarea prospectului în cazurile prevăzute la art. 7 alin. (11), precum și în cazul în care prețul oferit de ofertant nu corespunde cerințelor de preț stabilite la art. 23 alin. (1) și (2).

Articolul 25. Publicarea prospectului și publicitatea ofertei de preluare

(1) După aprobarea de către Comisia Națională, prospectul ofertei de preluare va fi publicat de către ofertant nu mai tîrziu de 7 zile lucrătoare de la data aprobării.

(2) Prospectul se publică în condițiile art. 16 alin. (2).

(3) La publicarea prospectului conform alin. (2), Comisia Națională plasează prospectul ofertei de preluare în formă electronică pe pagina web proprie pe durata ofertei de preluare.

(4) În termen de cel mult 7 zile de la data expirării duratei ofertei de preluare, ofertantul publică, în aceleași mijloace de informare în care a publicat prospectul ofertei de preluare, un aviz privind rezultatele ofertei de preluare, ce va conține informații detaliate privind numărul de valori mobiliare de aceeași clasă pe care le deține ofertantul și persoanele cu care acționează în mod concertat după derularea ofertei de preluare.

(5) Prevederile art. 17 se aplică corespunzător la publicitatea ofertelor de preluare.

Articolul 26. Modificarea ofertei de preluare

(1) Ofertantul este în drept să modifice condițiile ofertei de preluare, aplicînd în acest sens un supliment la prospectul ofertei.

(2) Suplimentul la prospectul ofertei de preluare se aprobă de Comisia Națională în termen de cel mult 7 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de ofertant.

(3) În termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data aprobării, ofertantul publică suplimentul la prospect cel puțin în modul în care a fost publicat prospectul.

(4) Ofertantul este în drept să modifice condițiile ofertei în privința:

a) prețului oferit pentru o valoare mobilă;

b) mărimii mijloacelor necesare pentru achiziționarea valorilor mobiliare ce constituie obiectul ofertei și modalităților de achitare a acestora către deținătorii de valori mobiliare care acceptă oferta;

c) informațiilor privind numărul de valori mobiliare de aceeași clasă pe care le deține ofertantul și persoanele cu care acționează în mod concertat;

d) locului în care deținătorii de valori mobiliare ce constituie obiectul ofertei își vor prezenta contraofertele;

e) duratei ofertei de preluare;

f) numelui sau denumirii persoanelor care activează în mod concertat cu ofertantul, adresei juridice, în cazul persoanei juridice, precum și în privința relațiilor acestora cu ofertantul și, dacă sînt, cu emitentul ale cărui valori mobiliare constituie obiectul ofertei;

g) informațiilor privind societatea de investiții prin al cărei intermediu se efectuează oferta de preluare.

(5) Ofertantul modifică condițiile ofertei cu respectarea următoarelor cerințe:

a) modificarea duratei ofertei de preluare nu poate duce la depășirea termenului maximal stabilit la art. 20 alin. (7);

b) durata ofertei de preluare nu poate fi micșorată;

c) prețul stabilit pentru cumpărarea unei valori mobiliare nu poate fi diminuat;

d) modificările la ofertă nu pot fi publicate mai tîrziu de 2 săptămîni pînă la expirarea duratei ofertei de preluare.

Articolul 27. Revocarea ofertei de preluare

(1) Deținătorul de valori mobiliare care a înaintat propunerea de vânzare a valorilor mobiliare este în drept să o revoce pe durata ofertei de preluare.

(2) Dacă pe durata ofertei de preluare benevole au fost depuse contraoferte de vânzare a unui număr de valori mobiliare egal sau mai mare decât cel indicat în ofertă, ofertantul este obligat să le procure în număr nu mai mic decât cel indicat în ofertă, satisfăcând aceste propuneri pe deplin sau în bază proporțională.

(3) Dacă pe durata ofertei de preluare benevolă au fost depuse contraoferte de vânzare a unui număr de valori mobiliare mai mic decât cel indicat în ofertă, ofertantul este în drept să respingă executarea obligațiilor ce derivă din oferta de preluare ori să cumpere toate valorile mobiliare respective, satisfăcând contraofertele menționate.

(4) Ofertantul nu este în drept să respingă executarea obligațiilor ce derivă din oferta de preluare obligatorie, inclusiv în cazul în care au fost depuse contraoferte de vânzare a unui număr de valori mobiliare mai mic decât cel indicat în ofertă.

Articolul 28. Responsabilitățile emitentului în cazul ofertei de preluare

(1) La derularea ofertei de preluare, organul executiv și/sau consiliul societății emitente a valorilor mobiliare ce constituie obiectul ofertei de preluare sînt obligați:

a) să informeze angajații privind oferta în condițiile art. 24 alin. (2);

b) să ofere deținătorilor de valori mobiliare ce constituie obiectul ofertei, la cererea lor, un aviz privind posibilele efecte asupra numărului de locuri de muncă, asupra angajărilor și a locului de activitate al emitentului;

c) să convoace adunarea generală a acționarilor și să obțină autorizarea adunării generale în cazul în care consiliul ia decizii ce ar putea conduce la deșubarea ofertei.

(2) După publicarea de către ofertant a avizului privind intenția de a efectua oferta de preluare, organul executiv și/sau consiliul societății emitente, după caz, elaborează și face public un aviz privind oferta de preluare, care într-un mod motivat va exprima opinia emitentului față de posibilele efecte ale ofertei asupra intereselor emitentului în ansamblu, în special asupra numărului de locuri de muncă ale angajaților și organelor de conducere, schimbarea condițiilor de muncă, planurilor strategice și posibilele efecte asupra angajărilor și locului de activitate al societăților, avîndu-se în vedere prevederile prospectului ofertei referitoare la informațiile specificate la art. 24 alin. (3) lit. h).

(3) În cazul în care consiliul societății emitente primește de la reprezentanții angajaților un aviz diferit referitor la efectul posibil al ofertei asupra locurilor de muncă ale emitentului, acest aviz se anexează la avizul emis de consiliu.

(4) Emitentul comunică în scris avizul specificat la alin. (2) reprezentanților angajaților, iar în cazul lipsei acestora – angajaților înșiși.

(5) Emitentul poate solicita autorizarea adunării generale a acționarilor în orice caz.

Articolul 29. Nulitatea restricțiilor

(1) Pe durata ofertei de preluare, în raport cu ofertantul vor fi nule restricțiile privind transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare ce constituie obiectul ofertei, prevăzute de:

a) statutul emitentului de valori mobiliare care constituie obiectul ofertei;

b) acordurile dintre emitentul de valori mobiliare care constituie obiectul ofertei și deținătorii acestor valori mobiliare.

(2) Pe durata ofertei de preluare, în privința deciziilor de autorizare aprobate de adunarea generală a acționarilor în condițiile art. 28 alin. (1) lit. c) sînt nule restricțiile privind dreptul de vot, prevăzute de:

a) statutul emitentului de valori mobiliare ce constituie obiectul ofertei;

b) acordurile dintre emitentul de valori mobiliare ce constituie obiectul ofertei și deținătorii acestor valori mobiliare.

(3) Dacă în urma unei oferte de preluare ofertantul deține 75% din valorile mobiliare ce au constituit obiectul ofertei, nu se aplică restricțiile privind transferul dreptului de proprietate asupra acestor valori mobiliare, restricțiile privind exercitarea dreptului de vot, precum și privind drepturile extraordinare ale acționarilor privind numirea și revocarea membrilor consiliului sau ai organului executiv.

Articolul 30. Cererea de retragere obligatorie

(1) Deținătorii de valori mobiliare cu drept de vot, cu excepția celor prevăzuți la alin.(6), sînt obligați să vîndă la un preț echitabil ofertantului, la cererea acestuia, valorile mobiliare deținute dacă, după derularea unei oferte de preluare obligatorii sau benevole, ofertantul deține singur sau împreună cu persoanele care acționează în mod concertat cel puțin 90% din valorile mobiliare ce constituie obiectul ofertei.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică valorilor mobiliare emise de băncile comerciale, de companiile de asigurare și de OPCVM.

(3) Ofertantul este în drept să adreseze o cerere de retragere obligatorie în termen de cel mult 3 luni de la expirarea duratei ofertei de preluare. La expirarea termenului de 3 luni, ofertantul pierde dreptul de a cere retragerea obligatorie pînă la derularea unei

noi oferte de preluare.

(4) Cererea de retragere obligatorie se expediază acționarilor minoritari, se publică de către ofertant în aceleași mijloace de informare în care a fost publicat prospectul ofertei de preluare și va conține următoarele informații:

- a) privind valorile mobiliare ce fac obiectul cererii de retragere obligatorie;
- b) numele ofertantului, în cazul persoanei fizice, sau denumirea completă și adresa juridică, în cazul persoanei juridice, precum și informații detaliate privind numărul de valori mobiliare de aceeași clasă pe care le deține ofertantul și persoanele cu care acționează în mod concertat;
- c) referința expresă la faptul că ofertantul adresează o cerere de răscumpărare obligatorie, în al cărei temei ceilalți deținători sînt obligați să-i vîndă valorile mobiliare de aceeași clasă pe care le dețin;
- d) privind condițiile de achiziționare a valorilor mobiliare, inclusiv prețul oferit pentru o valoare mobilă și modul de stabilire a acestuia;
- e) confirmarea existenței mijloacelor de plată necesare pentru achiziționarea valorilor mobiliare care constituie obiectul cererii, modalitățile de achitare a acestora către deținătorii de valori mobiliare;
- f) privind locul și modul în care deținătorii de valori mobiliare se vor adresa ofertantului în vederea înstrăinării valorilor mobiliare;
- g) privind durata cererii de retragere obligatorie;
- h) privind dreptul acționarilor de a refuza înstrăinarea acțiunilor, conform prevederilor alin.(6).

(5) Durata cererii de retragere obligatorie nu poate fi mai mică de 4 săptămîni și nu poate depăși 8 săptămîni.

(6) Acționarii care nu doresc să își înstrăineze acțiunile sînt în drept să comunice ofertantului în scris despre aceasta pînă la expirarea termenului stabilit în cererea de retragere obligatorie expediată acționarilor minoritari.

(7) În cazul în care pe parcursul duratei cererii de retragere obligatorie acționarul nu înaintează ofertantului cererea de refuz sau de înstrăinare a acțiunilor sale, se consideră că acesta a acceptat tacit cererea ofertantului.

(8) În termen de cel mult 4 săptămîni după expirarea duratei cererii de retragere obligatorie, în cazul în care deținătorii de valori mobiliare cărora le-a fost adresată

cererea de retragere obligatorie nu au vîndut ofertantului valorile mobiliare pe care le dețin și nu au înaintat cererea conform alin. (6), ofertantul este în drept să solicite Depozitarului central sau persoanei care ține evidența valorilor mobiliare ce constituie obiectul cererii de retragere obligatorie radierea valorilor mobiliare din contul deținătorilor de valori mobiliare și trecerea acestor valori mobiliare pe contul său.

(9) În cazul specificat la alin. (8):

a) ofertantul, pînă la adresarea solicitării respective către Depozitarul central sau, după caz, către persoana care ține evidența valorilor mobiliare, este obligat să transfere mijloacele bănești necesare pentru achiziționarea valorilor mobiliare în Fondul de compensare a investitorilor;

b) Depozitarul central sau persoana care ține evidența valorilor mobiliare este obligată să transmită dreptul de proprietate asupra valorilor mobiliare de la deținătorii de valori mobiliare ofertantului în termen de cel mult 2 zile de la data cînd ofertantul a prezentat informații ce confirmă transferul mijloacelor bănești necesare în Fondul de compensare a investitorilor; transmiterea dreptului de proprietate se va efectua în temeiul dispoziției de transfer, semnată unilateral de ofertant.

(10) La vînzarea valorilor mobiliare ca urmare a unei cereri de retragere obligatorie conform alin. (1), prețul echitabil se stabilește de către ofertant conform art. 23 și este indicat în cererea de retragere obligatorie.

(11) Procedura de retragere obligatorie se derulează prin intermediul unei societăți de investiții sau al unei persoane acceptate.

Articolul 31. Cererea de achiziționare obligatorie

(1) Dacă după derularea unei oferte de preluare obligatorii sau benevole ofertantul deține singur sau împreună cu persoanele care acționează în mod concertat cel puțin 90% din valorile mobiliare ce au constituit obiectul ofertei și nu adresează o cerere de retragere obligatorie conform art. 30, ofertantul este obligat să achiziționeze la un preț echitabil valorile mobiliare de aceeași clasă ale altor deținători, la cererea acestora.

(2) Deținătorii de valori mobiliare sunt în drept să adreseze o cerere de achiziționare obligatorie în termen de 3 luni de la expirarea termenului în care ofertantul este în drept să adreseze cererea de retragere obligatorie conform art. 30. La expirarea termenului de 3 luni, deținătorii de valori mobiliare pierd dreptul de a solicita achiziționarea obligatorie pînă la derularea unei noi oferte de preluare de către ofertant.

(3) Dacă după derularea unei oferte de preluare obligatorii sau benevole ofertantul deține cel puțin 90% din valorile mobiliare ce constituie obiectul ofertei și nu adresează o cerere de retragere obligatorie conform art. 30, avizul privind rezultatele ofertei de preluare, suplimentar informațiilor specificate la art. 25 alin. (4), va conține:

- a) referința la faptul că alți deținători de valori mobiliare de aceeași clasă sînt în drept să adreseze ofertantului cerere de achiziționare obligatorie;
- b) perioada pînă la care alți deținători de valori mobiliare de aceeași clasă sînt în drept să adreseze ofertantului cerere de achiziționare obligatorie, cu respectarea cerinței stabilite la alin. (2);
- c) prețul la care se va efectua achiziționarea obligatorie a valorilor mobiliare;
- d) locul la care se vor recepționa cererile de achiziționare obligatorie;
- e) modul și termenul de efectuare a plăților pentru achiziționarea valorilor mobiliare.

(4) Ofertantul este obligat să achiziționeze valorile mobiliare ale altor deținători în termen de cel mult 2 săptămîni de la data înregistrării cererii de achiziționare obligatorie a deținătorului de valori mobiliare.

(5) - *abrogat.*

(6) Prețul de achiziționare a acțiunilor va fi egal cu cel mai mare preț dintre:

- a) valoarea de piață a acțiunilor;
- b) prețul mediu ponderat de tranzacționare a acțiunilor în ultimele 12 luni anterioare datei de desfășurare a adunării generale anuale;
- c) valoarea activelor nete ce revine la o acțiune, conform ultimei situații financiare auditate a emitentului;
- d) valoarea nominală;
- e) prețul oferit în ultima ofertă de preluare efectuată pe parcursul ultimilor 2 ani.

Prețul conform lit. a), b) și e) se aplică numai în cazul în care acesta poate fi determinat.

(7) Acțiunile se achiziționează, de regulă, de către persoana care deține cel mai mare număr de acțiuni în grupul persoanelor care activează în mod concertat, dacă acest grup de persoane nu decide altfel.

Articolul 32. Efectuarea plăților

(1) Pînă la derularea ofertei de preluare, ofertantul este obligat să dispună de mijloacele de plată necesare pentru finanțarea ofertei.

(2) Drept dovadă de asigurare a existenței mijloacelor de plată necesare pentru finanțarea ofertei pot servi, separat sau în combinație:

- a) mijloacele bănești proprii;
- b) mijloacele bănești ale fidejursorului;
- c) garanția bancară;
- d) polița de asigurare de garanții.

(3) La achiziționarea valorilor mobiliare ca urmare a cererilor de retragere obligatorie și a cererilor de achiziționare obligatorie, ofertantul folosește ca mijloc de plată doar mijloace bănești.

(4) În cazul ofertelor de preluare, ofertantul efectuează plățile pentru achiziționarea valorilor mobiliare în termen de cel mult 2 săptămîni de la expirarea duratei ofertei de preluare.

(5) În cazul cererii de retragere obligatorie conform prevederilor art. 30, ofertantul efectuează plățile pentru achiziționarea valorilor mobiliare în termen de cel mult 2 săptămîni de la data expirării duratei cererii de retragere obligatorie.

(6) În cazul cererii de achiziționare obligatorie conform prevederilor art. 31, ofertantul efectuează plățile pentru achiziționarea valorilor mobiliare în termen de cel mult 2 săptămîni de la data depunerii de către deținătorul de valori mobiliare a cererii de achiziționare obligatorie.

(7) Orice plăți ce țin de transferul mijloacelor bănești pentru achiziționarea valorilor mobiliare și alte cheltuieli ce țin de pregătirea și desfășurarea ofertelor de preluare, de cererile de retragere obligatorie și de cererile de achiziționare obligatorie se efectuează de către ofertant.

Capitolul III. SOCIETĂȚILE DE INVESTIȚII

Secțiunea 1. Dispoziții generale privind serviciile și activitățile de investiții

Articolul 33. Tipuri de servicii și activități de investiții

(1) Societățile de investiții sînt în drept să desfășoare următoarele servicii și activități de investiții:

a) primirea și transmiterea ordinelor privind unul sau mai multe instrumente financiare;

b) executarea ordinelor privind instrumentele financiare în numele clienților;

c) tranzacționarea în cont propriu;

d) managementul portofoliului;

e) consultanța de investiții;

f) intermedierea subscrierii instrumentelor financiare și/sau plasamentul instrumentelor financiare în baza unui angajament ferm;

g) plasamentul instrumentelor financiare fără angajament ferm;

h) exploatarea unui MTF.

(2) Suplimentar serviciilor și activităților de investiții enumerate la alin. (1), societățile de investiții pot presta următoarele servicii auxiliare:

a) administrarea fiduciară a investițiilor;

b) acordarea de credit sau împrumut unui client pentru a-i permite efectuarea unei tranzacții cu unul sau cu mai multe instrumente financiare, în care este implicată societatea de investiții ce acordă creditul sau împrumutul;

c) consultanță acordată societăților pe acțiuni privind structura capitalului, strategia industrială și aspectele conexe, servicii referitoare la fuziuni și achiziții de societăți;

d) operațiuni de schimb valutar, în cazul în care aceste operațiuni sînt legate direct de prestarea serviciilor de investiții;

e) cercetări în investiții și analiza financiară sau orice altă formă de recomandare generală privind tranzacțiile cu instrumente financiare;

f) servicii conexe la intermedierea subscrierii instrumentelor financiare;

g) servicii și activități de investiții, precum și serviciile auxiliare menționate la alin. (1) lit. a)-f) și la alin. (2) privind instrumentele derivate, în cazul în care acestea sînt legate de prestarea serviciilor de investiții sau a serviciilor auxiliare.

(3) Serviciile și activitățile de investiții în privința instrumentelor financiare pot fi desfășurate doar de către:

a) societățile de investiții, în temeiul licenței eliberate de Comisia Națională;

b) persoanele acceptate, în temeiul aprobării de către Comisia Națională.

(4) Serviciile și activitățile de investiții se realizează de către societatea de investiții cu titlu exclusiv, cu excepția băncilor comerciale.

(5) Operațiunile de schimb valutar menționate la alin. (2) lit. d) se efectuează de către societatea de investiții, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.

(6) Societățile de investiții sînt în drept să presteze servicii și activități de investiții clienților care cad sub incidența Acordului de cooperare dintre Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Statelor Unite ale Americii pentru facilitarea implementării prevederilor Actului privind îndeplinirea obligațiilor fiscale cu privire la conturile străine (FATCA) doar în cazul în care sînt înregistrate în sistemul Internal Revenue Service al Statelor Unite ale Americii, au obținut numărul global intermediar de identificare în conformitate cu prevederile Acordului de cooperare dintre Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Statelor Unite ale Americii pentru facilitarea implementării prevederilor Actului privind îndeplinirea obligațiilor fiscale cu privire la conturile străine (FATCA) și respectă cerințele stabilite în acest acord.

(7) Activitățile societății de investiții ce țin de prelucrarea datelor cu caracter personal se desfășoară în conformitate cu prevederile Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 34. Reglementarea serviciilor și activităților de investiții

Serviciile și activitățile de investiții enumerate la art. 33 sînt reglementate de actele normative ale Comisiei Naționale.

Secțiunea 2. Cerințe privind desfășurarea activității

Articolul 35. Licența de societate de investiții

(1) Pot fi eliberate 3 categorii de licențe de societate de investiții:

a) licența de categoria A permite societății de investiții să desfășoare serviciile și activitățile stabilite la art. 33 alin. (1) lit. a), b), d) și e) și la alin. (2) lit. c) și e). Licența de categoria A interzice tranzacționarea instrumentelor financiare din cont propriu și intermedierea subscrierii în cadrul emisiunilor de instrumente financiare;

b) licența de categoria B permite societății de investiții să desfășoare serviciile și activitățile stabilite la art. 33 alin. (1) lit. a), b), d), e) și g) și la alin. (2) lit. a), c), d) și e). Licența de categoria B interzice tranzacționarea instrumentelor financiare din cont

propriu și intermedierea subscrierii în cadrul emisiunilor de instrumente financiare în baza unui angajament ferm;

c) licența de categoria C permite societăților de investiții să desfășoare toate serviciile și activitățile stabilite la art. 33 alin. (1) și (2).

(2) Pentru obținerea licenței de societate de investiții, solicitantul depune în adresa Comisiei Naționale o cerere în acest sens, la care anexează documentele ce confirmă că solicitantul corespunde cumulativ următoarelor cerințe:

a) are formă de organizare juridică de societate pe acțiuni, legal constituită și înregistrată în Republica Moldova;

b) îndeplinește cerințele de adecvare a capitalului stabilite de prezenta lege;

c) dispune de program de activitate, aprobat prin decizie a organului competent al solicitantului, care conține structura organizatorică a societății, tipurile de servicii și de activități de investiții, modul de luare a deciziilor, reguli interne de organizare și de prestare a serviciilor și alte aspecte privind activitățile planificate;

d) persoanele care administrează activitatea solicitantului corespund cerințelor stabilite de prezenta lege;

e) persoanele cu participațiuni calificate în capitalul solicitantului sînt aprobate de Comisia Națională conform prevederilor art. 40 alin. (19);

f) solicitantul își declară angajamentul de a deveni membru al Fondului de compensare a investitorilor în termen de cel mult 30 de zile de la data obținerii licenței.

(3) Licența de societate de investiții va conține expres serviciile și activitățile de investiții și serviciile auxiliare pe care le desfășoară societatea de investiții.

(4) Societățile de investiții care dețin licență de categoria B pot deține instrumente financiare în cont propriu dacă sînt respectate cumulativ următoarele condiții:

a) aceste dețineri apar ca urmare a unei erori a societății de investiții privind executarea ordinelor clienților;

b) valoarea de piață a acestor dețineri nu depășește 15% din capitalul propriu al societății;

c) se respectă cerințele de adecvare a capitalului, stabilite de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale;

d) aceste dețineri au un caracter accidental și provizoriu și sînt strict limitate la timpul necesar pentru realizarea tranzacțiilor ce au cauzat apariția deținerilor.

(5) Nu se consideră activitate desfășurată de societatea de investiții conform alin. (1) investirea activelor proprii în instrumente financiare dacă nu se urmărește scopul de a le tranzacționa frecvent și sistematic.

Articolul 36. Persoanele acceptate

(1) Se consideră persoane acceptate și nu necesită licență de societate de investiții persoanele juridice străine, autorizate de a realiza servicii și activități de investiții și supravegheate de autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene, în temeiul acordurilor încheiate între aceste autorități și Comisia Națională.

(2) Persoanele acceptate desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova prin intermediul filialelor înregistrate în Republica Moldova.

(3) Persoanele autorizate de a realiza servicii și activități de investiții și supravegheate de autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene obțin calitatea de persoane acceptate după aprobarea Comisiei Naționale.

(4) Pentru a obține calitatea de persoană acceptată, solicitantul depune la Comisia Națională o cerere în acest sens, la care anexează documentele prevăzute de actele normative ale Comisiei Naționale, inclusiv cele ce confirmă că solicitantul deține autorizațiile respective emise de autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene.

(5) Până la luarea unei hotărâri privind aprobarea în calitate de persoană acceptată, Comisia Națională este în drept să interpeleze autoritatea competentă din statul membru al Uniunii Europene în vederea solicitării unui aviz, a unei confirmări sau a unor informații referitoare la persoana care a solicitat obținerea calității de persoană acceptată.

(6) Comisia Națională aprobă calitatea de persoană acceptată a solicitantului în termen de cel mult 3 luni de la data depunerii cererii în acest sens.

(7) La aprobarea calității de persoană acceptată, Comisia Națională include informația respectivă în Registrul persoanelor acceptate, ținut de Comisia Națională.

(8) Decizia privind aprobarea calității de persoană acceptată va prevedea expres serviciile și activitățile de investiții ce pot fi desfășurate de către persoana în cauză.

(9) Persoanele acceptate sînt în drept să desfășoare serviciile și activitățile de investiții prevăzute de prezenta lege în limitele celor indicate în autorizația eliberată de autoritatea competentă a statului membru al Uniunii Europene.

(10) Prevederile art. 140 alin. (5)–(12) se aplică corespunzător persoanelor acceptate la acordarea și la retragerea calității de persoană acceptată.

(11) Comisia Națională este în drept să retragă ori să suspende, pe un termen de 90 de zile, pentru remediere, calitatea de persoană acceptată în cazul când persoana în cauză:

a) nu a început să presteze serviciile de investiții indicate în decizia Comisiei Naționale privind acordarea calității de persoană acceptată în termen de un an de la luarea acestei decizii sau nu a prestat niciunul din serviciile de investiții indicate în decizie în decursul a 6 luni;

b) nu a achitat taxa prevăzută la art. 140 alin. (9);

c) nu a devenit membru al Fondului de compensare a investitorilor în termenul stabilit de prezenta lege;

d) cere expres Comisiei Naționale retragerea calității de persoană acceptată;

e) a obținut calitatea de persoană acceptată prin furnizarea de informații false sau prin alte măsuri ilegale;

f) încalcă grav și sistematic prevederile prezentei legi și ale deciziilor Comisiei Naționale referitoare la societățile de investiții și la serviciile și activitățile de investiții;

g) i-a fost retrasă ori i-a fost suspendată autorizația eliberată de autoritatea competentă din statul membru al Uniunii Europene.

(12) Comisia Națională informează autoritatea competentă din statul membru al Uniunii Europene privind acordarea, suspendarea sau retragerea calității de persoană acceptată.

(13) Comisia Națională exercită competențele sale de reglementare, de supraveghere și control în raport cu persoanele acceptate pentru a asigura corespunderea activității acestora cu legislația.

(14) Comisia Națională nu este în drept să stabilească pentru persoanele acceptate cerințe discriminatorii în raport cu societățile de investiții licențiate în conformitate cu art. 35.

Articolul 37. Agentul delegat

(1) Agent delegat este persoana fizică sau juridică care activează în numele și/sau în interesul unei singure societăți de investiții și care promovează clienților sau clienților potențiali serviciile prestate de societatea de investiții, primește și transmite instrucțiuni sau ordine de la clienți referitoare la instrumentele financiare sau la serviciile de investiții, plasează instrumentele financiare și oferă clienților sau clienților potențiali serviciile de consultanță privind aceste instrumente ori servicii.

(2) Pentru a obține calitatea de agent delegat, solicitantul prezintă Comisiei Naționale o cerere în acest sens și o recomandare din partea societății de investiții în al cărei nume și/sau interes va activa.

(3) Comisia Națională aprobă, prin hotărîre, calitatea de agent delegat al persoanei în termen de cel mult 15 zile de la depunerea unei cereri în acest sens.

(4) Taxa pentru obținerea calității de agent delegat este de 1000 de lei, care se varsă în bugetul Comisiei Naționale de către agentul delegat în termen de cel mult 10 zile de la data aprobării hotărîrii de acordare a calității de agent delegat.

(5) La aprobarea calității de agent delegat, Comisia Națională include informația privind persoana în cauză în Registrul agenților delegați, ținut de Comisia Națională.

(6) Comisia Națională refuză acordarea calității de agent delegat în cazul în care există cel puțin una dintre următoarele circumstanțe:

a) în ultimii 5 ani acestei persoane i-a fost retrasă calitatea de agent delegat ca urmare a nerespectării prevederilor legislației și a actelor normative ale Comisiei Naționale;

b) recomandarea prezentată de solicitant este emisă de o societate de investiții care în ultimii 5 ani a emis 3 recomandări similare pentru persoane cărora ulterior le-a fost retrasă calitatea de agent delegat pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi și a actelor normative ale Comisiei Naționale.

(7) Calitatea de agent delegat se aprobă pentru o perioadă nelimitată.

(8) Calitatea de agent delegat se retrage prin hotărîre a Comisiei Naționale în următoarele cazuri:

a) agentul delegat încalcă prevederile prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale;

b) persoana nu a activat în calitate de agent delegat pe parcursul a 12 luni consecutive;

c) la cererea agentului delegat sau a societății de investiții ce a contractat agentul delegat.

Articolul 37-1. Consultantul de investiții

(1) Se consideră consultant de investiții și nu necesită licență de societate de investiții persoana juridică autorizată să desfășoare exclusiv servicii și activități de investiții în legătură cu:

a) primirea și transmiterea ordinelor privind unul sau mai multe instrumente financiare;

b) consultanța de investiții.

(2) În cadrul furnizării serviciilor prevăzute la alin.(1) lit. a), consultanții de investiții sunt autorizați să transmită ordinele doar către societățile de investiții și persoanele acceptate.

(3) Persoanele specificate la alin.(1) din prezentul articol sunt autorizate de Comisia Națională în conformitate cu actele normative ale acesteia, următoarele prevederi fiind aplicate mutatis mutandis consultanților de investiții:

a) condițiile de autorizare prevăzute la art. 33 alin. (4), (6) și (7), art. 35 alin. (2) lit. a), c) și d), art. 37, art. 39 alin. (1), (5) și (6);

b) normele de conduită prevăzute la art. 49 și 52;

c) cerințele organizatorice prevăzute la art. 41-46, 48 și 57.

(4) Comisia Națională aprobă, prin hotărâre, acordarea calității de consultant de investiții în termen de cel mult 15 zile de la depunerea unei cereri în acest sens și constatarea corespunderii cu cerințele alin. (3).

(5) Taxa pentru acordarea calității de consultant de investiții este de 5000 de lei, care se varsă în bugetul Comisiei Naționale de către consultantul de investiții în termen de cel mult 10 zile de la data aprobării hotărârii de acordare a calității de consultant de investiții.

(6) La acordarea calității de consultant de investiții, Comisia Națională include informația privind persoana respectivă în Registrul consultanților de investiții, ținut de aceasta.

(7) Comisia Națională refuză acordarea calității de consultant de investiții în cazurile prevăzute la art. 140 alin. (4) lit. a)-d).

(8) Calitatea de consultant de investiții se acordă pentru o perioadă nelimitată.

(9) Calitatea de consultant de investiții se retrage prin hotărârea Comisiei Naționale, în următoarele cazuri:

a) consultantul de investiții încalcă prevederile prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale;

b) persoana nu a activat în calitate de consultant de investiții pe parcursul a 12 luni consecutive;

c) la cererea consultantului de investiții.

Articolul 38. Adecvarea capitalului

Capitalul inițial al unei societăți de investiții, reprezentat de capitalul propriu al acesteia, va constitui cel puțin:

a) pentru deținerea licenței de categoria A: echivalentul în lei a 8 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 18 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 25 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 38 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 7 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 50 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 10 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

b) pentru deținerea licenței de categoria B: echivalentul în lei a 19 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 44 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 63 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 94 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 7 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 125 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 10 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

c) pentru deținerea licenței de categoria C: echivalentul în lei a 100 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 150 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 200 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 250 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 7 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi; echivalentul în lei a 300 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 10 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Articolul 39. Cerințe față de persoanele care administrează activitatea societății de investiții

(1) Persoanele care efectiv administrează activitatea societății de investiții trebuie să corespundă cumulativ următoarelor cerințe:

a) să se bucure de o bună reputație pentru a asigura o administrare stabilă și prudentă a societății de investiții și, dacă este aplicabil, a oricărui agent delegat;

b) să aibă studii superioare absolvite și o experiență profesională de minimum 3 ani în domeniul economic, financiar-bancar, pieței de capital sau în cel al administrării activelor (administrare fiduciară);

c) să nu aibă sancțiuni valabile, aplicate de către Comisia Națională, Banca Națională a Moldovei sau de către un organism similar din străinătate de interzicere sau de suspendare a dreptului persoanei de a activa pe piața de capital sau bancară;

d) să nu fi fost condamnate printr-o sentință rămasă definitivă pentru infracțiuni în legătură cu activitatea desfășurată sau pentru fapte de corupție, de spălare de bani, pentru infracțiuni contra patrimoniului, pentru abuz, luare sau dare de mită, fals și uz de fals, deturnare de fonduri, evaziune fiscală ori alte fapte de natură să conducă la concluzia că nu sînt create premisele necesare pentru asigurarea unei gestiuni sănătoase și prudente a societății de investiții;

e) să nu dețină participațiuni calificate în alte societăți de investiții;

f) să dispună de certificatul de calificare, eliberat de Comisia Națională.

(1-1) Certificatele de calificare sunt eliberate, suspendate și retrase în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale. În cazul retragerii certificatului de calificare, persoana respectivă este în drept să solicite eliberarea unui nou certificat de calificare după expirarea termenului de un an de la retragerea acestuia.

(1-2) Persoanele care dispun de certificate de calificare eliberate de Comisia Națională nu pot activa, concomitent, în cadrul altei persoane licențiate sau autorizate pe piața de capital, cu excepția deținerii funcției de membru al consiliului operatorului de piață.

(2) Societatea de investiții este administrată de cel puțin două persoane care corespund cerințelor stabilite la alin. (1).

(3) La depunerea cererii de obținere a licenței pentru activitate pe piața de capital, solicitantul prezintă Comisiei Naționale documente ce confirmă că cel puțin două persoane care vor administra activitatea acestuia corespund cerințelor stabilite la alin. (1).

(4) Societatea de investiții este obligată să informeze imediat Comisia Națională despre modificările în componența organelor de conducere și despre apariția unor noi persoane care conduc societatea, cu anexarea informațiilor ce confirmă că noile

persoane corespund cerințelor stabilite la alin. (1).

(5) În cazul în care consideră că există motive obiective și demonstrabile că persoanele care administrează activitatea societății de investiții ar putea să nu asigure o administrare corectă și prudențială a societății, Comisia Națională aplică una din următoarele măsuri:

a) refuză cererea de eliberare a licenței de societate de investiții, în cazul în care în termenul stabilit de Comisia Națională nu au fost întreprinse măsuri pentru conformare;

b) suspendă licența de societate de investiții acordată anterior, în cazul în care în termenul stabilit de Comisia Națională nu au fost întreprinse măsuri pentru conformare.

(6) Persoanele care administrează activitatea societății de investiții vor asigura și vor supraveghea respectarea prevederilor prezentei legi, fiind obligate:

a) să verifice și să evalueze periodic respectarea cerințelor de administrare prudențială stabilite în secțiunea a 3-a a prezentului capitol;

b) să adopte măsurile necesare pentru conformarea activității societății de investiții cu prevederile prezentei legi;

c) anual, să primească de la persoanele specificate în secțiunea a 3-a a prezentului capitol rapoartele scrise și să întreprindă măsurile corespunzătoare ce derivă din aceste rapoarte;

d) să prezinte consiliului societății rapoarte scrise referitoare la activitatea societății de investiții și la executarea cerințelor de administrare prudențială stabilite în secțiunea a 3-a a prezentului capitol.

Articolul 40. Cerințe față de persoanele cu participațiuni calificate

(1) Potențialul cumpărător este obligat, pînă la achiziționarea acțiunilor plasate de societățile de investiții, să notifice Comisiei Naționale proiectul de achiziție dacă:

a) intenționează să obțină o participațiune calificată;

b) intenționează să majoreze participațiunea pînă la o cotă egală sau mai mare de 20%, 30% sau 50% din capitalul social.

(2) Orice persoană fizică sau juridică care, direct sau indirect, singură sau împreună cu persoanele care acționează în mod concertat care intenționează să înstrăineze

acțiunile deținute în societatea de investiții este obligată să notifice Comisiei Naționale acest fapt pînă la efectuarea tranzacției respective dacă:

a) intenționează să înstrăineze o participațiune calificată;

b) intenționează să micșoreze participațiunea pînă la o cotă mai mică de 20%, 30% sau 50% din capitalul social.

(3) Notificarea expediată Comisiei Naționale conform alin. (1) de către potențialul cumpărător va conține:

a) numele, în cazul persoanei fizice, sau denumirea completă și adresa juridică, în cazul persoanei juridice;

b) cota deținută de persoana în cauză, singură sau împreună cu persoanele care acționează în mod concertat, la momentul notificării Comisiei Naționale;

c) cota pe care intenționează să o tranzacționeze persoana în cauză;

d) acte ce confirmă identitatea potențialului cumpărător;

e) raportul privind indicatorii financiari economici în ultimii 3 ani, în cazul persoanelor juridice;

f) intențiile potențialului cumpărător privind tipurile de servicii și de activități pe care le va desfășura societatea de investiții;

g) intențiile potențialului cumpărător privind modificarea cerințelor prudențiale și organizatorice interne, precum și privind cerințele de control și de audit intern;

h) intențiile potențialului cumpărător privind persoanele care administrează activitatea societății de investiții;

i) informații privind reputația și experiența persoanelor care vor administra activitatea societății de investiții, în cazul în care potențialul cumpărător intenționează să schimbe persoanele care administrează activitatea societății de investiții.

(4) Notificarea expediată, conform alin. (2), Comisiei Naționale de către potențialul vânzător va conține informațiile specificate la alin. (3) lit. a)–c) și numele/denumirea potențialului cumpărător, după caz.

(5) În termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la primirea notificărilor specificate la alin. (1), Comisia Națională expediază potențialului cumpărător o confirmare de recepționare a notificării.

- (6) În termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data expedierii confirmării (în continuare – termen de evaluare), Comisia Națională evaluează documentele depuse de potențialul cumpărător și îl apreciază conform criteriilor stabilite la alin. (19).
- (7) Confirmarea de recepționare a notificării va conține și data expirării termenului de evaluare.
- (8) În perioada termenului de evaluare, dar nu mai târziu de a 50-a zi lucrătoare din cadrul acestui termen, Comisia Națională este în drept să solicite, în formă scrisă, documente și informații suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării în cazul în care documentele prezentate conțin informații eronate sau incomplete.
- (9) Din momentul solicitării unor noi documente și informații de către Comisia Națională, conform alin. (8), și pînă la prezentarea acestora de către potențialul achizitor, termenul de evaluare se suspendă.
- (10) La finalizarea evaluării, Comisia Națională este în drept să emită un aviz privind acceptarea sau respingerea proiectului de achiziție, care va conține motivele refuzului și temeiul juridic al acestuia.
- (11) Avizul privind respingerea proiectului de achiziție se comunică potențialului cumpărător la data luării deciziei.
- (12) Avizul privind respingerea proiectului de achiziție se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și/sau în alt mod doar la cererea potențialului cumpărător.
- (13) În cazul în care Comisia Națională nu ia o decizie privind respingerea proiectului de achiziție, acesta se consideră acceptat la data expirării termenului de evaluare.
- (14) În cazul în care potențialul cumpărător nu obține, conform proiectului de achiziție, o participațiune calificată sau o cotă de 20%, 30% sau 50% din capitalul societății de investiții în termen de 6 luni de la data acceptării proiectului de achiziție, potențialul cumpărător este obligat să notifice repetat Comisiei Naționale intenția de a obține cotele menționate.
- (15) În cazul în care persoana nu a notificat în prealabil Comisia Națională conform alin.(1) și (2), Comisia Națională suspendă dreptul de vot al acțiunilor în capitalul societății de investiții al persoanei în cauză în mărimea cotei ce depășește limitele pentru care era necesară notificarea Comisiei Naționale și/sau suspendă licența de societate de investiții pînă la finalizarea procedurii de evaluare a conformității persoanei cu participațiune calificată.
- (16) Persoana care nu a notificat în prealabil Comisia Națională este obligată, în termen de 3 luni, să notifice Comisia Națională, cu respectarea prevederilor stabilite

de prezentul articol, sau să-și vîndă acțiunile deținute fără notificarea Comisiei Naționale. După expirarea acestui termen, dacă acțiunile nu au fost vîndute sau Comisia Națională a emis aviz privind respingerea proiectului de achiziție, societatea de investiții care a emis acțiunile în cauză este obligată să anuleze acțiunile respective, să emită acțiuni noi în același număr și să le vîndă, transferînd mijloacele încasate din vînzare, după reținerea cheltuielilor suportate, la dispoziția deținătorului de acțiuni anulate. În cazul nerespectării prevederilor prezentului alineat, se aplică corespunzător prevederile art.401.

(17) În cazul în care a fost notificată concomitent referitor la mai multe proiecte de achiziție în privința unei societăți de investiții, Comisia Națională va avea un tratament nediscriminatoriu față de toți potențialii cumpărători.

(18) Avînd în vedere criteriile stabilite la alin. (19), în cazul în care consideră că persoana cu participațiuni calificate poate exercita o influență ce ar putea dăuna administrarea corectă și prudentială a societății de investiții și dacă există motive rezonabile în acest sens, Comisia Națională aplică una din următoarele măsuri:

- a) refuză cererea de eliberare a licenței de societate de investiții;
- b) suspendă licența de societate de investiții acordată anterior;
- c) emite aviz privind respingerea proiectului de achiziție.

(19) Comisia Națională apreciază conformitatea persoanelor cu participațiuni calificate în baza următoarelor criterii:

- a) reputația potențialului achizitor;
- b) reputația și experiența persoanelor care vor administra activitatea societății de investiții;
- c) stabilitatea financiară a potențialului achizitor, avîndu-se în vedere, în special, tipul de activitate pe care intenționează să-l desfășoare societatea de investiții;
- d) capacitatea societății de investiții de a respecta cerințele prudentiale conform prevederilor prezentei legi;
- e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că a fost sau este săvîrșită o operațiune sau o tentativă de spălare de bani sau de finanțare a unor acte de terorism ori că proiectul de achiziție ar putea spori un astfel de risc.

(20) Prevederile prezentului articol nu se aplică achiziției de cote în capitalul băncilor comerciale care dețin sau solicită licență de societate de investiții.

Articolul 40-1. Anularea, emiterea și vânzarea participațiilor deținute cu nerespectarea cerințelor privind calitatea acționariatului în capitalul societății de investiții

(1) Prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, organul executiv al societății de investiții ai cărei deținători de valori mobiliare cad, după caz, sub incidența prevederilor art.40 alin.(16), în termen de cel mult 15 zile din data expirării termenului acordat deținătorilor de valori mobiliare pentru vânzarea acțiunilor, emite și depune la Comisia Națională decizia privind anularea acestor acțiuni și emiterea suplimentară de acțiuni în același număr și de aceeași clasă.

(2) Decizia organului executiv conține inclusiv informația privind valoarea nominală (fixată) a acțiunilor nou-emise, termenul de expunere spre vânzare și condițiile în care este stabilit prețul inițial de expunere spre vânzare, ținându-se cont de prevederile alin.(11).

(3) Comisia Națională emite decizia privind înscrierea aferentă radierii acțiunilor anulate cu restructurarea emisiunilor anterioare de acțiuni și decizia privind înregistrarea acțiunilor nou-emise, în termen de cel mult 15 zile din data depunerii la Comisia Națională a deciziei conform alin.(1), cu anexarea documentelor corespunzătoare. Înregistrarea emisiunii de acțiuni are loc în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale.

(4) În termen de cel mult 3 zile din data înregistrării acțiunilor nou-emise conform alin.(3) al prezentului articol, depozitarul central/societățile de registru/societățile de investiții care țin evidența deținătorilor de valori mobiliare asupra cărora au devenit incidente prevederile art.40 alin.(16), în temeiul deciziei organului executiv al societății de investiții și al deciziei Comisiei Naționale, asigură înscrierile privind anularea acțiunilor din conturile deținătorilor de valori mobiliare respective și înscrierea privind acțiunile nou-emise în contul societății de investiții.

(5) Acțiunile nou-emise și înscrise în contul societății de investiții, pînă la vânzarea acestora conform prezentului articol, sînt acțiuni fără drept de vot aflate în circulație, nu oferă dreptul de primire a dividendelor și a unei părți din bunurile societății, în cazul lichidării acesteia, și nu pot constitui aport la capitalul social al unei societăți comerciale. Acționarii societății de investiții nu au dreptul de preemțiune asupra acțiunilor nou-emise în condițiile prezentului articol.

(6) În termen de cel mult 5 zile după stabilirea prețului inițial conform alin.(11) al prezentului articol, societatea de investiții expune spre vânzare acțiunile nou-emise și dezvăluie publicului, în modul stabilit la art.16 alin.(2) lit.a), c) și d), informația prevăzută la art.14 alin.(1), precum și descrierea afacerilor și a situației financiare a societății de investiții pe parcursul ultimilor 3 ani.

(7) Termenul de vânzare a acțiunilor nou-emise de către societatea de investiții nu trebuie să depășească 3 luni din data expunerii acestora spre vânzare, cu excepția indicată la alin.(8). Acțiunile nou-emise pot fi expuse spre vânzare doar după stabilirea prețului inițial în condițiile alin.(11).

(8) La cererea societății de investiții, Comisia Națională poate dispune prelungirea termenului de 3 luni prevăzut la alin.(7) cu perioade a câte cel mult 3 luni, de cel mult trei ori, în cazul în care prelungirea este necesară în vederea neadmiterii periclitării stabilității financiare sau există un interes public în dispunerea prelungirii, fie atunci când a fost identificat, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către Comisia Națională, un achizitor potențial al acțiunilor expuse pentru vânzare, caracterul potrivit și adecvat al calității căruia nu comportă suspiciuni întemeiate la momentul dispunerii prelungirii.

(9) Comisia Națională informează societatea de investiții cu privire la prelungirea termenului prevăzut la alin.(8) pînă la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise.

(10) Vânzarea acțiunilor nou-emise are loc pe piața reglementată sau în cadrul MTF, la prețul inițial stabilit în condițiile alin.(11), care poate fi modificat ulterior în condițiile alin.(13).

(11) Prețul inițial de expunere spre vânzare a acțiunilor nou-emise este stabilit în termen de cel mult 3 luni din data expirării termenului acordat deținătorilor de valori mobiliare pentru vânzarea acțiunilor, în următoarele condiții:

a) în cazul în care cota nu depășește 33% - pornindu-se de la valoarea acțiunilor rezultată din aplicarea unuia din criteriile prevăzute la art.23 alin.(2), cu aplicarea art.23 alin.(7) pentru criteriul stabilit la art.23 alin.(2) lit.a);

b) în cazul în care cota depășește 33% - pornindu-se de la valoarea acțiunilor rezultată dintr-o expertiză efectuată de către un evaluator independent în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

Determinarea prețului conform lit.b) este efectuată de către o persoană calificată în domeniul evaluării, înregistrată în registrul persoanelor autorizate, ținut de către Comisia Națională în modul stabilit de aceasta.

(12) Organul executiv al societății de investiții este în drept să modifice prețul acțiunilor expuse spre vânzare în intervale cel puțin o dată la 3 luni de la data expunerii spre vânzare sau a ultimei modificări a prețului. Oscilațiile prețului se admit în limitele de pînă la 30 la sută în ceea ce privește prețul stabilit anterior, cu prezentarea argumentelor respective la adresa Comisiei Naționale. În cazul survenirii unor factori care influențează semnificativ prețul stabilit anterior, pentru fezabilitatea tranzacției

este admisă oscilarea prețului peste limita de 30 la sută, cu prezentarea argumentelor justificative.

(13) Orice modificare a prețului urmează a fi notificată prealabil către Comisia Națională și dezvăluită publicului cel puțin în modul stabilit la art.16 alin.(2) lit.a), c) și d).

(14) În cazul procurării acțiunilor nou-emise în cote ce reprezintă participații calificate, se vor respecta cerințele prevăzute la art.40.

(15) Mijloacele bănești obținute în rezultatul vânzării acțiunilor nou-emise sînt transferate într-un cont bancar provizoriu, deschis de către societatea de investiții în acest scop. Societatea de investiții consemnează mijloacele bănești obținute în rezultatul vânzării acțiunilor nou-emise în conturile foștilor deținători, cu aplicarea principiului proporționalității, după reținerea sumelor aferente amenzilor aplicate foștilor deținători, în cazul în care acestea au fost aplicate și nu au fost plătite, și a cheltuielilor aferente vânzării, inclusiv taxe, plăți, comisioane. Prevederile prezentului alineat se aplică fără a prejudicia aplicabilitatea prevederilor legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.

(16) Societățile de investiții informează imediat societatea de investiții emitentă despre clienții care au procurat acțiuni. În termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru vânzare, societatea de investiții emitentă prezintă Comisiei Naționale lista persoanelor care au procurat acțiunile nou-emise.

Dacă, în termenul prevăzut în decizia organului executiv al societății de investiții, acțiunile nou-emise nu au fost vîndute sau au fost vîndute parțial, acțiunile care nu au fost vîndute urmează a fi anulate, iar organul executiv, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, este obligat să ia decizia de reducere a capitalului social.

(17) În termen de 30 de zile de la data aprobării de către organul executiv al societății de investiții a deciziei privind reducerea capitalului social prin anularea acțiunilor, societatea de investiții prezintă Comisiei Naționale documentele stabilite prin actul normativ al acesteia pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social.

(18) La anularea acțiunilor neînstrăinate, societatea de investiții achită foștilor deținători valoarea nominală (fixată) a acțiunilor, cu excepția cazului în care prețul mediu ponderat de tranzacționare pe piața reglementată sau MTF în ultimele 6 luni anterioare anulării este mai mic decît valoarea nominală (fixată), fără a lua în calcul prețul format prin manipulare pe piața de capital.

În cazul în care prețul mediu ponderat de tranzacționare pe piața reglementată sau MTF în ultimele 6 luni anterioare anulării este mai mic decât valoarea nominală (fixată), societatea de investiții achită foștilor deținători valoarea conform prețului mediu ponderat de tranzacționare pe piața reglementată sau MTF, în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, suma amenzilor) aferente anulării.

În cazul în care activele nete ale societății de investiții sînt mai mici decât capitalul social, anularea acțiunilor și reducerea capitalului social al societății de investiții se efectuează fără achitarea unei valori foștilor deținători.

Înregistrarea reducerii capitalului social are loc în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale.

Secțiunea 3. Cerințe privind organizarea și funcționarea societăților de investiții

Articolul 41. Cerințe organizatorice generale

(1) Societatea de investiții este obligată să îndeplinească următoarele cerințe:

- a) să stabilească, să aplice și să mențină proceduri decizionale și o structură organizatorică care să specifice în mod exact și documentat structurile ierarhice și să repartizeze funcții și responsabilități;
- b) să garanteze că persoanele relevante ale societății de investiții cunosc procedurile ce trebuie urmate pentru îndeplinirea adecvată a responsabilităților ce le revin;
- c) să stabilească, să aplice și să mențină mecanisme adecvate de control intern concepute pentru a asigura respectarea deciziilor și procedurilor existente la toate nivelurile societății de investiții;
- d) să angajeze și să mențină personal care posedă cunoștințe, experiență și competențe profesionale, conform cerințelor stabilite de actele normative ale Comisiei Naționale;
- e) să stabilească, să aplice și să mențină la toate nivelurile importante ale societății de investiții un sistem eficient de raportare internă și de comunicare a informațiilor;
- f) să păstreze o înregistrare adecvată și ordonată a operațiunilor efectuate și a organizării interne;
- g) să garanteze că îndeplinirea de către persoanele competente a mai multor funcții nu împiedică și nu este probabil să împiedice persoanele respective să îndeplinească o

anumită funcție în mod corect, onest și profesionist;

h) să stabilească, să aplice și să mențină politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie în concordanță cu o gestiune adecvată și eficace a riscurilor;

i) la cererea Comisiei Naționale sau cel puțin o dată la 4 ani, să efectueze, în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale, auditul tehnic al sistemelor informaționale utilizate.

(2) Pentru îndeplinirea cerințelor stabilite la alin. (1) lit. g), societățile de investiții iau în considerare natura, amploarea și complexitatea activităților desfășurate de ele, precum și natura și gama serviciilor și activităților de investiții întreprinse în cadrul activităților respective.

(3) Societatea de investiții este obligată să stabilească, să aplice și să mențină sisteme și proceduri adecvate pentru păstrarea securității, integrității și confidențialității informațiilor, ținând seama de natura informațiilor în cauză.

(4) Societățile de investiții sînt obligate să stabilească, să aplice și să mențină o politică adecvată de continuitate a activității comerciale pentru a asigura, în caz de întrerupere a sistemelor și a procedurilor lor, conservarea datelor și funcțiilor fundamentale, precum și continuarea serviciilor și activităților de investiții sau, în cazul cînd acest lucru nu este posibil, recuperarea la timp a datelor și a funcțiilor respective și reluarea în timp util a serviciilor și a activităților de investiții.

(5) Societățile de investiții sînt obligate să stabilească, să aplice și să mențină politici și proceduri contabile care să le permită să furnizeze, în timp util, autorității competente, la cererea acesteia, situațiile financiare ce ar reflecta imaginea fidelă și onestă a situației financiare a societăților respective și ar respecta toate standardele și normele de contabilitate în vigoare.

(6) Societățile de investiții sînt obligate să monitorizeze și să evalueze periodic caracterul adecvat și eficiența sistemelor și mecanismelor lor de control intern și ale acordurilor încheiate în conformitate cu alin. (1), (3)–(5) și să adopte măsuri adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.

(7) Cadrele de conducere ale societății de investiții și, după caz, cadrele de supraveghere a cadrelor de conducere trebuie să evalueze și să verifice periodic eficiența politicilor, dispozițiilor și procedurilor puse în aplicare și să adopte măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe. Această evaluare și/sau verificare se va efectua în temeiul rapoartelor scrise prezentate de către persoanele responsabile cel puțin o dată pe an.

(8) Societatea de investiții este obligată să stabilească, să aplice și să mențină proceduri eficiente și transparente pentru soluționarea rezonabilă și promptă a reclamațiilor primite de la clienții obișnuiți sau potențialii clienți obișnuiți și să înregistreze fiecare reclamație și măsurile adoptate în vederea soluționării acesteia.

Articolul 42. Verificarea conformității

(1) Societatea de investiții este obligată să stabilească, să aplice și să mențină politici și proceduri interne adecvate concepute să depisteze orice risc de nerespectare de către societate a obligațiilor sale, conform prezentei legi, precum și riscurile asociate, și să adopte măsuri și proceduri adecvate pentru minimizarea riscurilor respective. În acest sens, societatea de investiții urmează să țină seama de natura, amploarea și complexitatea activităților ei, precum și de natura și gama serviciilor și activităților de investiții întreprinse în cadrul activităților respective.

(2) Societatea de investiții este obligată să stabilească și să mențină o funcție permanentă și eficientă de control intern, care este independentă și căreia îi revin următoarele responsabilități:

a) să monitorizeze și să evalueze periodic caracterul adecvat și eficiența măsurilor și procedurilor aplicate în conformitate cu alin. (1), precum și acțiunile întreprinse pentru remedierea deficiențelor societății în respectarea obligațiilor în cauză;

b) să consilieze și să asiste persoanele relevante responsabile de furnizarea serviciilor și activităților de investiții în ceea ce privește respectarea obligațiilor societății prevăzute de prezenta lege.

(3) Pentru a permite persoanelor cu funcție de verificare a conformității să își îndeplinească responsabilitățile în mod corespunzător și independent, societatea de investiții urmează să asigure că respectă următoarele condiții:

a) persoana cu funcție de verificare a conformității trebuie să dețină autoritatea, resursele și experiența necesare și să aibă acces la toate informațiile pertinente;

b) este numit un responsabil de verificarea conformității și de întocmirea oricăror rapoarte legate de verificarea conformității prevăzute la art. 41 alin. (7);

c) persoanele relevante implicate în verificarea conformității nu se vor implica în furnizarea serviciilor sau a activităților pe care le monitorizează;

d) metoda de stabilire a remunerației persoanelor relevante responsabile de verificarea conformității nu va compromite obiectivitatea acestora și nu va fi susceptibilă de a o compromite.

(4) Societatea de investiții poate să nu se conformeze obligațiilor prevăzute la alin. (3) lit. c) sau lit. d) în cazul în care poate demonstra că, în funcție de natura, amploarea și complexitatea activităților sale și în funcție de natura și gama serviciilor și activităților de investiții, obligația impusă de litera respectivă nu este proporțională, iar funcția de verificare a conformității continuă să fie eficientă.

Articolul 43. Gestionarea riscurilor

(1) Societățile de investiții sînt obligate să întreprindă următoarele acțiuni:

1) să stabilească, să aplice și să mențină politici și proceduri adecvate de gestionare a riscurilor prin care să identifice riscurile legate de activitățile, procesele și sistemele societății și, după caz, să fixeze nivelul riscului tolerat de societate;

2) să adopte dispoziții, procese și mecanisme eficiente de gestionare a riscurilor legate de activitățile, procesele și sistemele societății, luînd în considerare nivelul stabilit de toleranță la riscuri;

3) să monitorizeze:

a) caracterul adecvat și eficiența politicilor și procedurilor acestora de gestionare a riscurilor;

b) gradul de respectare de către societatea de investiții și persoanele relevante a dispozițiilor, procedurilor și mecanismelor adoptate conform pct. 2);

c) caracterul adecvat și eficiența măsurilor adoptate pentru remedierea oricăror deficiențe din politicile, procedurile, dispozițiile, procesele și mecanismele respective, inclusiv nerespectarea de către persoanele relevante a dispozițiilor, proceselor și mecanismelor menționate anterior sau nerespectarea politicilor și procedurilor.

(2) După caz și în funcție de natura, amploarea și complexitatea activităților societății de investiții, precum și în funcție de natura și gama serviciilor și activităților de investiții întreprinse în cadrul activităților respective, societatea de investiții stabilește și menține o funcție de gestionare a riscurilor care este independentă și căreia îi revin următoarele sarcini:

a) punerea în aplicare a politicii și a procedurilor menționate la alin. (1);

b) furnizarea de rapoarte și de consultanță cadrelor de conducere în conformitate cu art. 41 alin. (7).

(3) În cazul în care societatea de investiții nu este obligată să stabilească și să mențină o funcție independentă de gestionare a riscurilor, aceasta urmează să demonstreze că politicile și procedurile adoptate conform alin. (1) îndeplinesc cerințele prevăzute la

alineatul respectiv și sînt pe deplin eficiente.

(4) Societatea de investiții asigură alocarea unor resurse adecvate în vederea administrării tuturor riscurilor semnificative.

Articolul 44. Auditul intern

După caz și în funcție de natura, amploarea și complexitatea activităților societății de investiții, precum și în funcție de natura și gama serviciilor și activităților de investiții întreprinse în cadrul activităților respective, societatea de investiții adoptă și menține o funcție de audit intern, separată și independentă de celelalte funcții și activități ale societății de investiții și căreia îi revin următoarele responsabilități:

- a) să stabilească, să aplice și să mențină un plan de audit pentru verificarea și evaluarea caracterului adecvat și a eficienței sistemelor, mecanismelor de control intern și procedurilor societății de investiții stabilite de prezentul capitol;
- b) să emită recomandări în baza rezultatelor activității efectuate conform lit. a);
- c) să verifice respectarea recomandărilor menționate anterior;
- d) să întocmească rapoarte cu privire la problemele de audit intern în conformitate cu art. 41 alin. (7).

Articolul 45. Restricții privind tranzacțiile personale

(1) Persoanele relevante sînt obligate să informeze societatea de investiții privind intenția de a efectua o tranzacție personală.

(2) O tranzacție personală poate fi efectuată de persoana relevantă doar cu autorizarea preliminară a comisiei interne create în acest scop de societatea de investiții.

(3) Persoana relevantă nu este în drept să efectueze o tranzacție personală în cazul în care:

- a) prin efectuarea acestei tranzacții sînt încălcate cerințele stabilite în secțiunea a 2-a a capitolului VI;
- b) efectuarea tranzacției implică utilizarea informațiilor privilegiate;
- c) prin efectuarea acestei tranzacții intră în conflict sau ar putea să intre în conflict cu o obligație a societății de investiții în raport cu clienții acesteia.

(4) Persoana relevantă sau agentul delegat nu este în drept să acorde consultanță cu privire la tranzacționarea unui instrument financiar în cadrul unei tranzacții personale

în cazul în care:

a) sînt întrunite condițiile stabilite la alin. (3);

b) cade sub incidența prevederilor alin. (6) lit. a) și b);

c) implică folosirea abuzivă a informațiilor privind ordinele în așteptare ale clienților societății de investiții.

(5) Persoana relevantă nu este în drept să divulge informații sau opinii unei alte persoane, în cadrul unei tranzacții personale, dacă cunoaște sau trebuie să cunoască că persoana în cauză acționează în unul din următoarele moduri:

a) efectuează o tranzacție cu instrumente financiare, ce întrunește condițiile stabilite la art. 46 alin. (6) lit. a) și b);

b) implică folosirea abuzivă a informațiilor privind ordinele în așteptare ale clienților societății de investiții;

c) recomandă unei alte persoane să efectueze o tranzacție cu instrumente financiare.

(6) Societățile de investiții sînt obligate să stabilească și să aplice măsuri care:

a) să prevină și să excludă efectuarea unei tranzacții personale de către persoanele relevante în cazurile stabilite la alin. (3)–(5);

b) să asigure cunoașterea restricțiilor referitoare la efectuarea de tranzacții personale de către persoanele relevante;

c) să asigure activitatea comisiei interne specializate care examinează intenția persoanei relevante de a efectua o tranzacție personală;

d) să asigure evidența tranzacțiilor personale, încheiate de persoanele relevante, inclusiv deciziile comisiei interne specializate care examinează intenția persoanei relevante de a efectua o tranzacție personală.

(7) Prevederile alin. (1)–(6) nu se aplică în cazul în care:

a) tranzacția personală este efectuată în baza unui serviciu de administrare discreționară a portofoliului, în care nu există comunicare prealabilă privind tranzacția respectivă între administratorul de portofoliu și persoana relevantă sau o altă persoană în al cărei cont se efectuează tranzacția;

b) tranzacția personală implică tranzacționarea unităților de fond (acțiunilor) emise de OPCVM, cu condiția că persoana relevantă și orice altă persoană în al cărei cont se efectuează tranzacția nu sînt implicate în administrarea acestui OPCVM.

Articolul 46. Conflicturile de interese

(1) Politicile privind conflicturile de interese aplicate de societatea de investiții asigură identificarea conflictelor de interese dintre angajații societății de investiții și agentul delegat, precum și dintre societatea de investiții și angajații acesteia, pe de o parte, și clienții societății de investiții, pe de altă parte.

(2) Politicile privind conflicturile de interese iau în considerare dimensiunea și natura activităților desfășurate de societatea de investiții, avându-se în vedere următoarele condiții:

a) politicile vor stabili criteriile de identificare a situațiilor ce generează sau pot genera conflicte de interese conform alin. (3);

b) politicile vor stabili măsurile realizate de societate în cazul conflictelor de interese conform alin. (4).

(3) Pentru identificarea cazurilor de conflicte de interese, societatea de investiții ia în considerare situațiile în care societatea de investiții, persoanele relevante și/sau persoanele care dețin controlul asupra societății de investiții corespund uneia dintre următoarele situații:

a) pot obține profit sau pot evita o pierdere financiară pe seama clientului;

b) au un interes ca urmare a prestării serviciului respectiv clientului, acest rezultat fiind altul decât interesul urmărit de client;

c) sînt stimulate financiar sau în alt mod să favorizeze interesul unui alt client în detrimentul clientului în cauză;

d) desfășoară aceeași activitate ca și clientul;

e) primesc sau vor primi din partea altei persoane decât clientul un stimul financiar sau de altă natură pentru serviciul prestat clientului în cauză.

(4) La stabilirea politicilor realizate în cazul conflictelor de interese, societățile de investiții iau în considerare cel puțin următoarele măsuri:

a) aplicarea unor proceduri eficiente de prevenire și de control al schimbului de informații între persoanele relevante implicate în activități ce implică un risc de conflict de interese;

b) supravegherea persoanelor relevante în ale căror funcții intră desfășurarea de activități în numele clienților sau furnizarea de servicii clienților ale căror interese pot intra în conflict cu interesele societății de investiții sau ale persoanelor în cauză;

c) eliminarea unor condiționări directe dintre remunerarea persoanelor relevante care desfășoară anumite activități și remunerarea altor persoane relevante care desfășoară alte activități, în cazul în care activitățile respective pot crea conflicte de interese;

d) aplicarea unor măsuri de prevenire și excludere a cazurilor de influență din partea unei persoane asupra persoanei relevante în procesul exercitării activităților în cadrul societății de investiții;

e) aplicarea unor măsuri de prevenire și de excludere a cazurilor când persoana relevantă este implicată în servicii și activități de investiții și/sau în servicii auxiliare diferite, ce generează sau pot genera conflicte de interese, sau pot leza supravegherea eficientă a conflictelor de interese în cadrul societății de investiții.

(5) În cazul în care politicile interne nu asigură evitarea unor conflicte de interese și/sau nu garantează identificarea unor conflicte de interese, societatea de investiții este obligată să informeze despre acest fapt clienții săi pînă la desfășurarea unei activități în interesul clienților.

(6) În cazul în care societatea de investiții elaborează și difuzează studii investiționale, societatea de investiții este obligată să aplice măsuri ce vor asigura respectarea următoarelor cerințe:

a) analistul financiar și alte persoane relevante implicate în elaborarea și difuzarea studiului investițional nu sînt în drept să efectueze tranzacții personale ori să tranzacționeze, în numele unei alte persoane, instrumentele financiare la care se referă studiul investițional. Restricția de tranzacționare în numele altei persoane nu se aplică în cazul în care analistul financiar și alte persoane relevante implicate activează în calitate de market maker, cu condiția că desfășoară această activitate cu bună credință și în procesul de evoluție ordinară a formării pieței;

b) în alte cazuri decît cele prevăzute la lit. a), analistul financiar și persoanele relevante implicate nu sînt în drept să efectueze tranzacții cu instrumentele financiare la care se referă studiul investițional în condiții contrare sau diferite de cele indicate în studiu;

c) analistul financiar, alte persoane relevante implicate și însăși societatea de investiții nu sînt în drept să accepte stimulente financiare sau de altă natură din partea persoanelor care au un interes semnificativ în urma elaborării și distribuirii studiului investițional;

d) analistul financiar, alte persoane relevante implicate și societatea de investiții nu sînt în drept să promită emitenților de instrumente financiare elaborarea unui studiu favorabil acestora sau să efectueze un astfel de studiu conform unei înțelegeri prealabile;

e) recomandările, propunerile și estimările din studiul investițional nu pot fi supuse unei aprobări în prealabil de către emitenții de instrumente financiare, persoanele relevante și alte persoane decât analistul financiar.

(7) La difuzarea unui studiu investițional, societatea de investiții este în drept să nu realizeze prevederile alin. (6) în cazul în care sînt întrunite următoarele condiții:

a) analistul financiar nu este persoană relevantă a societății de investiții și a persoanelor juridice care au legături strînse cu societatea de investiții;

b) societatea de investiții nu modifică estimările, recomandările și propunerile din studiul investițional;

c) studiul investițional nu este difuzat ca produs al societății de investiții.

Articolul 47. Custodia activelor clienților

(1) Custodia se efectuează prin depozitarea pe numele societății de investiții a instrumentelor financiare și a mijloacelor bănești ale clienților.

(2) La depozitarea activelor clienților pe numele său, societatea de investiții deschide subconturi individuale pe numele clienților și asigură evidența activelor deținute de fiecare client separat.

(3) În cazul în care deține mijloace bănești și instrumente financiare în numele clienților săi, societatea de investiții este obligată să stabilească proceduri interne, în conformitate cu prevederile prezentului articol, care:

a) vor asigura integritatea și siguranța mijloacelor bănești și a instrumentelor financiare ale clienților;

b) vor permite ținerea evidenței clienților, a mijloacelor bănești și a instrumentelor financiare ale acestora.

(31) Societatea de investiții prezintă emitentului, ofertantului și/sau registratorului emitentului informația cu privire la valorile mobiliare și la deținătorii valorilor respective, reflectată în evidența acesteia:

a) la întocmirea de către emitent a rapoartelor specifice;

b) la întocmirea listei acționarilor care au dreptul de a participa la adunarea generală a acționarilor;

c) la efectuarea ofertei de preluare și la efectuarea retragerii obligatorii.

(32) Societatea de investiții este obligată să comunice registratorului toate modificările rezultate din tranzacțiile efectuate pentru introducerea modificărilor în lista acționarilor care au dreptul să participe la adunarea generală a acționarilor, cu cel puțin o zi înainte de desfășurarea adunării respective.

(4) La ținerea evidenței activelor deținute în numele clienților lor, societățile de investiții sînt obligate:

- a) să efectueze înregistrări și să țină conturile necesare în așa mod încît să asigure evidența activelor fiecărui client, precum și evidența separată a activelor proprii;
- b) să țină evidența activelor clienților în așa mod încît să asigure concordanța înregistrărilor cu activele clienților pe care le dețin;
- c) să efectueze periodic confruntări între înregistrările și conturile interne și cu conturile și înregistrările persoanelor terțe la care sînt depozitate activele clienților;
- d) să aplice măsurile necesare pentru a se asigura că evidența instrumentelor financiare ale clienților, depozitate conform alin. (1), este efectuată în așa mod încît permite delimitarea acestora de activele societății de investiții și de activele persoanei terțe;
- e) să aplice măsurile necesare pentru a se asigura că evidența mijloacelor bănești ale clienților, depuse la o instituție specializată în conformitate cu alin. (1), este efectuată în așa mod încît permite delimitarea acestora de activele societății de investiții;
- f) să aplice măsurile necesare pentru minimizarea riscului de pierdere sau de diminuare a valorii activelor clienților sau a drepturilor aferente respectivelor active, ca urmare a abuzului, a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a ținerii inadecvate a contabilității sau a neglijenței din partea societății de investiții sau din partea angajaților acesteia.

(5) Activele clientului deținute de societățile de investiții nu pot fi urmărite pentru satisfacerea pretențiilor înaintate de creditorii societăților de investiții, inclusiv în cazurile de insolvabilitate a societăților de investiții.

(6) Societatea de investiții este în drept să efectueze tranzacții cu valori mobiliare folosind instrumentele financiare deținute în numele unui client sau să utilizeze instrumentele respective în cont propriu sau în contul altui client doar în cazul în care sînt respectate cumulativ următoarele condiții:

- a) clientul și-a dat în prealabil acordul expres privind utilizarea instrumentelor în condiții precise, în baza semnăturii sale sau a unei modalități echivalente de acceptare;

b) utilizarea instrumentelor financiare ale clientului se limitează la condițiile stabilite de client.

(7) - abrogat.

Articolul 48. Soluționarea reclamațiilor

În vederea soluționării reclamațiilor, societățile de investiții sînt obligate:

a) să aprobe și să aplice proceduri interne ce țin de examinarea și soluționarea reclamațiilor clienților sau ale potențialilor clienți;

b) să asigure transparența și accesibilitatea pentru clienți și potențialii clienți a procedurilor interne ce țin de examinarea și soluționarea reclamațiilor clienților sau ale potențialilor clienți;

c) să țină evidența reclamațiilor și a măsurilor luate în privința reclamațiilor depuse.

Secțiunea 4. Protejarea intereselor clienților societăților de investiții

Articolul 49. Normele de conduită

(1) Societatea de investiții este obligată să presteze serviciile de investiții și serviciile auxiliare în mod onest, echitabil și profesionist, care să corespundă intereselor clientului.

(2) În vederea asigurării prevederilor alin. (1), pînă la desfășurarea unei activități în interesul clientului, societatea de investiții este obligată să-i comunice acestuia:

a) orice informații publice privind societatea de investiții și serviciile pe care le prestează;

b) informații privind instrumentele financiare și strategiile de investiții aplicate de către societatea de investiții, inclusiv riscurile aferente acestor instrumente și strategii de investiții;

c) condițiile prestării serviciilor, inclusiv costurile și plățile pe care le presupun aceste servicii;

d) cerințele stabilite de legislația valutară, inclusiv în partea ce se referă la operațiunile valutare.

(3) Informațiile furnizate clienților de către societatea de investiții vor fi corecte, integrale și clare.

(4) Informațiile și măsurile cu caracter publicitar ale societății de investiții se efectuează conform prevederilor Legii nr. 1227-XIII din 27 iunie 1997 cu privire la publicitate.

(5) În cazul în care se oferă servicii de management al portofoliului sau de consultanță de investiții, pînă la desfășurarea unei activități în interesul clientului său, societatea de investiții este obligată să ceară de la client informații privind situația financiară și obiectivele de investiții ale clientului, privind cunoștințele și experiența în domeniul investițiilor în instrumente financiare, avîndu-se în vedere tipul produsului ori al serviciului solicitat de client.

(6) În cazul în care oferă alte servicii decît cele menționate la alin. (5), pînă la desfășurarea unei activități în interesul clientului său, societatea de investiții este obligată să ceară de la client informații privind cunoștințele și experiența acestuia în domeniul investițiilor în instrumente financiare, avîndu-se în vedere tipul produsului ori al serviciului solicitat de client.

(7) În cazul în care societatea de investiții estimează, în baza informațiilor obținute conform alin. (6), că produsul și/sau serviciul solicitat de client nu corespunde cerințelor sau intereselor acestuia, societatea de investiții este obligată să comunice despre acest fapt clientului.

(8) În cazul cînd clientul nu furnizează informațiile prevăzute la alin. (5) și (6) sau cînd informațiile furnizate sînt insuficiente, societatea de investiții comunică clientului că nu poate stabili din acest motiv dacă produsul sau serviciul solicitat corespunde cerințelor și intereselor clientului.

(9) La prestarea serviciilor specificate la art. 33 alin. (1) lit. a) și b), cu sau fără prestarea serviciilor auxiliare, societatea de investiții este în drept să nu solicite informațiile specificate la alin. (6) dacă sînt întrunite integral următoarele condiții:

a) ordinul primit de la client se referă la acțiunile admise spre tranzacționare pe o piață reglementată din Republica Moldova sau din statele membre ale Uniunii Europene, la instrumente ale pieței monetare, la obligațiuni și alte tipuri de valori mobiliare de creanță, la unități de fond emise de OPCVM;

b) serviciul este furnizat la inițiativa clientului;

c) clientul a fost informat în mod clar că, la prestarea serviciului în cauză, societatea de investiții nu este obligată să evalueze dacă instrumentul financiar sau serviciul corespunde cerințelor și intereselor clientului și, ca urmare, clientul nu beneficiază de protecția corespunzătoare a normelor de conduită relevante;

d) societatea de investiții îndeplinește cerințele privind conflictele de interese specificate la art. 46.

(10) Societatea de investiții este obligată să întocmească un dosar ce va include toate documentele primite de la client și actele juridice încheiate între societatea de investiții și client.

(11) Societatea de investiții este obligată să încheie un contract scris cu clientul său, care va cuprinde drepturile și obligațiile părților, precum și condițiile în care societatea de investiții prestează servicii clientului.

(12) În perioada prestării serviciului și/sau la finalizarea prestării acestuia, societatea de investiții este obligată să prezinte clientului rapoarte privind serviciul prestat și plățile aferente acestuia.

(13) Societățile de investiții sînt obligate să clasifice clienții lor și să aplice în raport cu aceștia măsurile respective prevăzute de prezenta lege.

Articolul 50. Externalizarea funcțiilor operaționale importante și esențiale

(1) O funcție operațională este considerată importantă și esențială în cazul în care sistarea neplanificată a acestei funcții ar compromite considerabil capacitatea societății de investiții de a îndeplini prevederile prezentei legi și ale reglementărilor Comisiei Naționale sau ar compromite performanța financiară a societății de investiții.

(2) Nu se consideră importante și esențiale, în contextul alin. (1), următoarele funcții:

a) furnizarea către societatea de investiții a serviciilor de consultanță și a altor servicii ce nu fac parte din activitatea de investiții a societății, inclusiv consultanță juridică, instruirea personalului, servicii de facturare, securitatea sediului și a personalului;

b) achiziționarea de servicii de informare privind piața și prețurile, alte servicii similare.

(3) Societatea de investiții este în drept să transmită altei societăți de investiții executarea unora sau a tuturor funcțiilor operaționale importante și esențiale ce țin de serviciile și activitățile de investiții în cazul în care consideră că externalizarea va asigura oferirea de servicii de investiții clienților și desfășurarea activităților de investiții în conformitate cu legislația.

(4) Externalizarea funcțiilor operaționale importante și esențiale este realizată de societatea de investiții în așa mod încît să nu dăuneze semnificativ calității controlului intern al societății de investiții și să nu creeze impedimente Comisiei Naționale la realizarea atribuțiilor sale de supraveghere și control.

(5) Externalizarea unor servicii de investiții și servicii auxiliare poate fi efectuată doar cu acordul expres al clientului.

(6) La externalizarea unor servicii de investiții și servicii auxiliare, societatea de investiții care transmite executarea serviciilor va prezenta toate informațiile și instrucțiunile primite de la clienți, iar societatea de investiții care primește executarea serviciilor va executa aceste funcții cu respectarea instrucțiunilor clienților și cu luarea în considerare a informațiilor primite.

(7) Societatea de investiții care a transmis executarea unor servicii unei alte societăți de investiții, ca urmare a unei externalizări, rămâne responsabilă de caracterul complet și exact al informațiilor și instrucțiunilor clientului transmise societății de investiții care a primit executarea acestor servicii.

(8) Externalizarea unor servicii de investiții nu absolvă de responsabilitate societatea de investiții în raport cu clientul către care sînt prestate aceste servicii.

(9) Societatea de investiții externalizează funcțiile sale operaționale importante și esențiale cu respectarea următoarelor condiții:

a) externalizarea nu poate avea ca rezultat transmiterea responsabilităților și funcțiilor persoanelor care administrează activitatea societății de investiții;

b) nu vor fi afectate relația dintre societatea de investiții și clienții săi și obligațiile societății față de clienți stabilite de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale;

c) nu vor fi afectate condițiile pe care trebuie să le întrunească societatea de investiții în conformitate cu secțiunea a 2-a a prezentului capitol.

(10) Societățile de investiții sînt obligate să acționeze cu deplină competență, precauție și diligență la încheierea, executarea și/sau rezilierea unui contract ce ține de externalizarea funcțiilor operaționale importante și esențiale, respectînd următoarele condiții:

a) persoana căreia i-a fost transmisă executarea funcțiilor va deține competența, capacitatea și, după caz, autorizațiile respective și va corespunde cerințelor stabilite de legislație pentru desfășurarea funcțiilor externalizate;

b) persoana căreia i-a fost transmisă executarea funcțiilor va desfășura aceste funcții într-un mod eficient, iar societatea de investiții va aplica metode de evaluare a performanței acestei persoane;

c) persoana căreia i-a fost transmisă executarea funcțiilor va supraveghea modul de executare a funcțiilor externalizate și va gestiona adecvat riscurile aferente acestor

funcții;

d) societatea de investiții va întreprinde măsurile necesare în cazul în care persoana căreia i-a fost transmisă executarea funcțiilor nu va exercita aceste funcții eficient și conform legislației;

e) societatea de investiții va supraveghea procesul de exercitare a funcțiilor externalizate de către persoana căreia i-a fost transmisă executarea funcțiilor și va gestiona riscurile aferente externalizării;

f) persoana căreia i-a fost transmisă executarea funcțiilor va informa societatea de investiții cu privire la orice eveniment ce ar putea avea un impact semnificativ asupra capacității sale de a desfășura eficient sarcinile externalizate în conformitate cu legislația aplicabilă;

g) societatea de investiții va putea să rezilieze contractul ce ține de externalizarea funcțiilor fără a afecta continuitatea și calitatea serviciilor de investiții oferite clienților;

h) persoana căreia i-a fost transmisă executarea funcțiilor va coopera cu organele și/sau persoanele competente ale societății de investiții în privința executării funcțiilor externalizate;

i) persoana căreia i-a fost transmisă executarea funcțiilor va asigura accesul societății de investiții, al entității de audit a societății de investiții și al Comisiei Naționale la informațiile privind funcțiile externalizate și la sediul sau în încăperile ce țin de exercitarea de către această persoană a funcțiilor externalizate;

j) persoana căreia i-a fost transmisă executarea funcțiilor este obligată să întreprindă măsurile necesare pentru protejarea informațiilor confidențiale privind societatea de investiții și clienții acesteia;

k) societatea de investiții și persoana căreia i-a fost transmisă executarea funcțiilor vor stabili în comun și vor aplica un plan de urgență privind recuperarea datelor în caz de nefuncționare și de testare periodică a sistemelor backup (copie de rezervă a datelor).

(11) Societatea de investiții va întreprinde măsurile necesare pentru ca drepturile și obligațiile societății de investiții și ale persoanei căreia i-au fost externalizate funcțiile operaționale să fie stabilite cert și complet în cadrul unui contract încheiat în formă scrisă.

(12) În cazul în care se externalizează serviciile ce țin de managementul portofoliului clienților obișnuiți unei persoane dintr-un alt stat, suplimentar prevederilor stabilite la alin. (3)–(11), societatea de investiții este obligată să externalizeze aceste servicii unei societăți de investiții sau bănci licențiate străine care corespund următoarelor cerințe:

a) persoana este autorizată sau înregistrată în țara de origine și este supusă supravegherii prudențiale din partea autorității competente;

b) persoana este supravegheată de o autoritate de supraveghere care are încheiat acord de colaborare cu Comisia Națională.

(13) În cazul în care persoana din alt stat corespunde doar uneia dintre cerințele stabilite la alin. (12), societatea de investiții poate externaliza serviciile ce țin de managementul portofoliului clienților obișnuiți după informarea în prealabil a Comisiei Naționale, cu condiția că aceasta nu a remis societății de investiții o obiecție în acest sens în termen de cel mult 15 zile de la informare.

(14) În vederea executării prevederilor alin. (13), Comisia Națională:

a) publică și actualizează lista autorităților de supraveghere din alte state care au încheiate acorduri de colaborare cu Comisia Națională;

b) stabilește criteriile conform cărora Comisia Națională va admite externalizarea funcțiilor operaționale importante și esențiale ale societăților de investiții.

Articolul 51. Executarea ordinelor în condițiile cele mai favorabile clienților

(1) Societățile de investiții întreprind toate măsurile necesare pentru a executa ordinele în condițiile cele mai favorabile clienților, avându-se în vedere prețul, costurile, perioada și condițiile executării, dimensiunea, natura și alte considerente relevante privind ordinul clientului.

(2) În vederea realizării alin. (1), societățile de investiții aplică politici și măsuri corespunzătoare de executare a ordinelor, ce vor permite să se obțină cel mai bun rezultat posibil pentru clienții lor.

(3) Politicile de executare a ordinelor stabilesc diferite modalități de executare a ordinelor clienților, avându-se în vedere diferite tipuri de instrumente financiare și natura serviciului prestat, și stabilesc criteriile care determină alegerea modalității de executare pentru ordinul în cauză.

(4) Societățile de investiții informează clientul privind politicile lor de executare a ordinelor și primesc acordul clientului pentru aplicarea acestor politici pînă la executarea ordinului.

(5) În cazul în care politicile de executare a ordinelor admit posibilitatea executării unui ordin în afara pieței reglementate sau a MTF, societatea de investiții informează clientul despre acest fapt în mod separat și obține acordul expres al clientului privind executarea ordinului în afara pieței reglementate sau a MTF. Acordul clientului poate fi general, pentru mai multe tranzacții, sau individual, pentru fiecare tranzacție în parte.

(6) Societățile de investiții monitorizează eficiența politicilor și măsurilor de executare a ordinelor clienților pentru a identifica și, în caz de necesitate, a înlătura orice deficiențe privind executarea ordinelor clienților în condițiile cele mai favorabile acestora.

(7) Societățile de investiții aplică măsurile necesare care le permit să demonstreze clienților, la cererea acestora, că au executat ordinele în conformitate cu politicile lor interne.

(8) La executarea ordinelor privind instrumentele financiare din contul clienților, societățile de investiții aplică măsurile corespunzătoare care asigură executarea imediată și prioritară a acestor ordine în raport cu alte ordine ale clienților și cu intențiile proprii de tranzacționare ale societății de investiții.

(9) În cazul în care un ordin-limită al clientului, referitor la acțiunile admise spre tranzacționare pe o piață reglementată, nu a fost executat imediat în condițiile existente ale pieței, societatea de investiții întreprinde, cu excepția cazului când clientul expres a interzis acest fapt, măsurile corespunzătoare ce permit executarea cât mai rapidă a acestui ordin, transferînd ordinul în cauză la o altă piață reglementată sau la un alt MTF.

(10) Executarea ordinelor privind valorile mobiliare în afara pieței reglementate și în afara MTF are loc în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 52. Obligațiile ce țin de contractarea unui agent delegat

(1) La contractarea unui agent delegat, societățile de investiții:

a) realizează măsurile corespunzătoare ce vor asigura ca agentul delegat să le comunice clienților sau potențialilor clienți că activează în calitate de agent delegat al societății de investiții, pînă la prestarea serviciului sau oferirea consultanței;

b) supraveghează și controlează activitatea agentului delegat pentru a garanta că activitatea societăților de investiții se desfășoară în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale Comisiei Naționale;

c) contractează în calitate de agenți delegați persoane cu o reputație bună și care posedă cunoștințele necesare pentru a activa în această calitate și a comunica corect oricărui client sau potențial client informațiile ce țin de serviciul sau de consultanța acordată;

d) aplică măsurile de rigoare pentru a evita ca activitățile agenților delegați ce nu țin de domeniul de reglementare al prezentei legi să afecteze activitatea lui în calitate de agent delegat.

(2) În cazul în care contractează un agent delegat, societatea de investiții rămîne responsabilă integral și necondiționat pentru activitățile realizate de agentul delegat în numele sau în contul societății de investiții.

(3) Societățile de investiții contractează doar agenți delegați înscriși în Registrul public al agenților delegați, ținut de Comisia Națională.

(4) Societățile de investiții prezintă Comisiei Naționale informațiile de rigoare privind agenții delegați contractați.

Articolul 53. Tranzacțiile cu părți eligibile

(1) Societățile de investiții care, conform licențelor ce le dețin, sînt în drept să presteze serviciile și să desfășoare activitățile specificate la art. 33 alin. (1) lit. a)–c) sînt absolvite de obligativitatea respectării prevederilor art. 49 și art. 51 alin. (1)–(8) în privința tranzacțiilor ce țin de serviciile și activitățile specificate la art. 33 alin. (1) lit. a)–c) și de serviciile auxiliare acestora, încheiate cu părți eligibile.

(2) La efectuarea unei tranzacții în condițiile alin. (1), societățile de investiții obțin acordul expres al persoanelor respective că acceptă să fie considerate, în mod general sau separat pentru o anumită tranzacție, în calitate de părți eligibile în raport cu societatea de investiții în cauză.

(3) Partea eligibilă este în drept să ceară societății de investiții să nu fie considerată, în mod general sau separat pentru o anumită tranzacție, parte eligibilă în raport cu societatea de investiții în cauză. La adresarea acestei cereri, societatea de investiții va considera partea eligibilă drept client obișnuit și va aplica în privința acesteia prevederile art. 49 și art. 51 alin. (1)–(8).

Secțiunea 5. Drepturile societății de investiții

Articolul 54. Libertatea de a presta servicii și de a desfășura activități

(1) Societățile de investiții sînt în drept să presteze servicii de investiții și să desfășoare activități de investiții, să presteze servicii auxiliare, conform licenței deținute.

(2) Societățile de investiții sînt în drept să presteze servicii de investiții și să desfășoare activități de investiții, să presteze servicii auxiliare în mod direct sau prin deschidere de filiale, pe întreg teritoriul Republicii Moldova și în statele ale căror autorități de supraveghere au încheiate acorduri de colaborare cu Comisia Națională.

(3) La deschiderea unei filiale pe teritoriul Republicii Moldova, societatea de investiții informează despre acest fapt Comisia Națională în termen de cel tîrziu 15 zile pînă la

data inițierii activității filialei în cauză.

(4) La desfășurarea unei activități pe teritoriul altui stat în mod direct sau prin deschiderea unei filiale, societatea de investiții informează despre acest fapt Comisia Națională în termen de cel târziu o lună pînă la data inițierii activității, cu prezentarea următoarelor informații:

a) statul în care va desfășura activitatea;

b) modul de desfășurare a activității (direct sau prin filială) și, după caz, adresa filialei;

c) programul activităților planificate pe teritoriul acestui stat, inclusiv tipul serviciilor și activităților de investiții, al serviciilor auxiliare ce urmează a fi prestate și desfășurate, intenția de a contracta agenți delegați din statul respectiv și identitatea acestora;

d) adresa la care pot fi solicitate documente în statul-gazdă;

e) numele persoanelor însărcinate cu gestionarea filialei.

(5) În termen de cel mult o lună de la primirea informațiilor conform alin. (4), Comisia Națională transmite informațiile respective autorității de supraveghere din statul în care societatea de investiții va desfășura activități.

(6) În cazul în care, după inițierea activității pe teritoriul altui stat, societatea de investiții schimbă condițiile specificate la alin. (4), aceasta informează Comisia Națională în termen de cel mult o lună pînă la data operării modificărilor în cauză, Comisia Națională urmînd să informeze despre acest fapt autoritatea de supraveghere din statul respectiv în termen de cel mult o lună.

(7) Comisia Națională realizează atribuțiile de reglementare, de supraveghere și control în privința activității desfășurate pe teritoriul unui alt stat de către societatea de investiții, fără a aduce atingere atribuțiilor autorității de reglementare, de supraveghere și control din acest stat.

(8) La realizarea atribuțiilor sale de reglementare, de supraveghere și control asupra activității desfășurate pe teritoriul unui alt stat de către societatea de investiții, Comisia Națională cooperează cu autoritățile competente din acest stat.

Articolul 55. Accesul pe piețele reglementate

(1) Societățile de investiții sînt obligate să devină membri cel puțin ai unei piețe reglementate din Republica Moldova, în temeiul deciziei operatorului de piață.

(2) Societățile de investiții sînt în drept să devină membri ai piețelor reglementate din afara Republicii Moldova, cu condiția că vor informa Comisia Națională despre acest

fapt cel târziu la data obținerii calității de membru.

(3) Persoanele acceptate care desfășoară una din activitățile specificate la art. 33 alin. (1) lit. b) și c) sînt în drept să devină membri ai uneia sau ai mai multor piețe reglementate din Republica Moldova prin următoarele modalități:

a) deținerea calității de membru prin intermediul unei filiale deschise în Republica Moldova;

b) deținerea calității de membru la distanță, fără necesitatea deținerii calității de membru în mod direct.

(4) Piețele reglementate nu sînt în drept să stabilească condiții discriminatorii sau neproporționale privind obținerea calității de membru.

Articolul 56. Accesul la depozitarul central și la sistemele de clearing și decontare

(1) Societățile de investiții și persoanele acceptate sînt în drept să dețină acces la depozitarul central și la sistemele de clearing și decontare ale acestuia.

(2) Societățile de investiții din Republica Moldova sînt în drept să dețină acces la depozitarul central și la sistemele de clearing și decontare de peste hotare, cu condiția că vor comunica Comisiei Naționale acest fapt cel târziu la data obținerii accesului.

(3) Depozitarul central nu este în drept să stabilească pentru persoanele acceptate condiții discriminatorii sau neproporționale în raport cu societățile de investiții din Republica Moldova.

(4) Societatea de investiții și persoanele acceptate sînt în drept să efectueze clearingul și decontarea în tranzacțiile cu instrumentele financiare și prin intermediul unui alt sistem decît cel al depozitarului central numai în cazul în care:

a) există o legătură între sistemul depozitarului central și sistemul desemnat de către societatea de investiții care asigură regularizarea eficientă și economică a tranzacțiilor respective;

b) autoritatea de supraveghere competentă care a autorizat funcționarea sistemelor desemnate de societatea de investiții va confirma că toate condițiile tehnice ale acestui sistem permit funcționarea ordonată a pieței;

c) sistemul de clearing și decontare desemnat aplică aceleași condiții de acces nediscriminatorii și transparente în raport cu societățile de investiții din Republica Moldova.

(5) Comisia Națională nu poate refuza utilizarea sistemelor de clearing și decontare decât în cazul în care are motive obiective, care pot fi probate, de a suspecta că condițiile tehnice pentru decontarea tranzacțiilor executate pe piața reglementată sau în cadrul MTF prin intermediul sistemelor de decontare, altor decât cele indicate de piața reglementată sau de MTF, pot afecta funcționarea ordonată a pieței.

(6) La aplicarea prevederilor prezentului articol, Comisia Națională nu va afecta exercitarea competențelor Băncii Naționale a Moldovei în privința infrastructurilor pieței financiare sau a competențelor altor autorități de supraveghere de peste hotare, care au autorizat funcționarea sistemelor de clearing și decontare.

Secțiunea 6. Cerințe privind transparența și integritatea pieței, asigurate de societățile de investiții

Articolul 57. Păstrarea înregistrărilor

(1) Societățile de investiții asigură păstrarea, pe un termen de cel puțin 7 ani, a informațiilor relevante ce țin de tranzacțiile cu instrumente financiare efectuate din cont propriu sau din contul clienților. În cazul efectuării unei tranzacții din contul clientului, se păstrează toate informațiile privind identitatea unui client și informațiile adecvate prevăzute de legislația privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.

(2) Documentele referitoare la drepturile și obligațiile societății de investiții și ale clientului și la condițiile prestării serviciului de către societatea de investiții, implicit contractele respective, se păstrează de către societatea de investiții cel puțin pe durata termenului indicat la alin. (1).

(3) Alte documente referitoare la activitatea pieței de capital se păstrează conform legislației cu privire la Fondul arhivistic al Republicii Moldova.

Articolul 58. Evidența și raportarea tranzacțiilor

(1) Societățile de investiții prezintă Comisiei Naționale, în modul stabilit de aceasta, rapoarte privind tranzacțiile cu instrumente financiare, efectuate în afara piețelor reglementate sau a MTF, nu mai târziu de ziua lucrătoare imediat următoare zilei în care a avut loc tranzacția.

(2) Rapoartele privind tranzacțiile cu instrumente financiare efectuate vor conține cel puțin informații privind:

a) instrumentele financiare care au fost tranzacționate, inclusiv privind prețul, numărul și valoarea acestora și datele de identificare ale emitentului;

b) data și ora efectuării tranzacției;

c) datele de identificare ale societății de investiții implicate în efectuarea tranzacției.

Articolul 59. Cerințele privind transparența după tranzacționare

(1) La încheierea tranzacției cu instrumente financiare admise la tranzacționare pe o piață reglementată, în afara pieței reglementate sau a unui MTF, societățile de investiții sînt obligate să facă publice informațiile privind volumul, prețul și data încheierii acestei tranzacții.

(2) Informațiile specificate la alin. (1) se fac publice, de regulă, în timp real, dar nu mai tîrziu de ziua lucrătoare imediat următoare zilei în care a avut loc tranzacția, în condiții comerciale rezonabile și într-o formă accesibilă.

(3) Alte cerințe față de societățile de investiții privind modul de raportare, evidență și transparență a tranzacțiilor sînt stabilite de actele normative ale Comisiei Naționale.

Capitolul IV. INFRASTRUCTURA PIEȚEI DE CAPITAL

Secțiunea 1. Operatorii de piață

Articolul 60. Dispoziții generale privind operatorii de piață și piețele reglementate

(1) Piețele reglementate pot fi create, administrate și exploatate de operatorii de piață în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale.

(2) Piața reglementată poate fi ea însăși operator de piață.

(3) Operatorul de piață este în drept să creeze în cadrul său una sau mai multe piețe reglementate și/sau MTF care nu sînt persoane juridice.

(4) Comisia Națională reglementează și supraveghează activitatea operatorului de piață și a piețelor reglementate, inclusiv activitățile aferente administrării și exploatării piețelor reglementate, pentru a verifica corespunderea cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale.

(5) Nicio persoană fizică sau juridică, cu excepția operatorului de piață, nu este în drept să folosească sintagmele „bursă”, „piață reglementată”, „sistem de tranzacționare” și derivatele acestora cu referire la instrumentele financiare în denumirile proprii, în sistemele de tranzacționare create, în mărcile și materialele sale promoționale.

(6) Prevederile alin. (5) nu se aplică relațiilor reglementate de legislația cu privire la bursele de mărfuri.

Articolul 61. Licența de operator de piață

(1) Pentru obținerea licenței de operator de piață, solicitantul depune în adresa Comisiei Naționale o cerere în acest sens, la care anexează documente ce confirmă că solicitantul corespunde cumulativ următoarelor cerințe:

a) are formă de organizare juridică de societate pe acțiuni, legal constituită și înregistrată în Republica Moldova;

b) are un capital propriu în mărimea echivalentului în lei a minimum 100 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, echivalentului în lei a minimum 200 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, echivalentului în lei a minimum 350 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, echivalentului în lei a minimum 600 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 7 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, echivalentului în lei a minimum 1 000 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la 11 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

c) dispune de un program de activitate, aprobat prin decizia organului competent al solicitantului, care conține structura organizatorică a societății, modul de luare a deciziilor;

d) membrii consiliului și conducătorii operatorului de piață sînt confirmați de Comisia Națională și corespund cerințelor stabilite la alin. (2) și (3);

e) dispune de politici interne în conformitate cu art. 62 alin. (1).

(2) Conducerea efectivă a operatorului de piață este asigurată de două persoane (în continuare – conducători). Conducătorii sînt angajați ai operatorului de piață cu contract individual de muncă. Conducătorii sînt persoanele care, potrivit actelor de constituire și/sau hotărîrii organelor statutare ale operatorului de piață, sînt împuternicite să coordoneze activitatea zilnică a acestuia și sînt investite cu competența de a angaja răspunderea operatorului de piață. În această categorie nu se includ persoanele care asigură conducerea nemijlocită a compartimentelor din cadrul operatorului de piață sau a sediilor secundare ale acestuia.

(3) Membrii consiliului și conducătorii operatorului de piață trebuie să întrunească cumulativ următoarele condiții:

- a) să aibă o bună reputație, calificare și experiență profesională pentru realizarea obiectivelor propuse și pentru crearea de premise necesare desfășurării activității operatorului de piață, în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu regulile operatorului de piață, precum și pentru realizarea unei administrări sigure, prudente și transparente a operațiunilor pe piețele reglementate administrate de operator, în scopul protejării intereselor investitorilor;
- b) să aibă studii superioare absolvite și o experiență profesională de minimum 5 ani în domeniul economic, financiar-bancar sau al pieței de capital;
- c) să nu aibă sancțiuni valabile, aplicate de Comisia Națională, de Banca Națională a Moldovei sau de un organism similar din străinătate, de interdicere sau de suspendare a dreptului persoanei de a activa pe piața de capital sau bancară;
- d) să nu fi fost condamnați printr-o sentință rămasă definitivă pentru infracțiuni în legătură cu activitatea desfășurată sau pentru fapte de corupție, de spălare de bani, pentru infracțiuni contra patrimoniului, pentru abuz, luare sau dare de mită, fals și uz de fals, deturnare de fonduri, evaziune fiscală ori alte fapte de natură să conducă la concluzia că nu sînt create premisele necesare pentru asigurarea unei gestiuni sănătoase și prudente a operatorului de piață;
- e) să nu fi fost administratori ai unei societăți care s-a aflat în curs de reorganizare judiciară sau a fost declarată în stare de insolvabilitate sau căreia i-a fost suspendată ori i-a fost retrasă licența (autorizația) de către autoritatea competentă pe perioada exercitării funcțiilor cu care au fost investiți;
- f) să nu facă parte din conducere, să nu fie administratori, angajați sau auditori la un alt operator de piață și/sau operator de sistem;
- g) să nu dețină nicio participațiune la un alt operator de piață și/sau operator de sistem din Republica Moldova;
- h) să nu dețină nicio funcție publică;
- i) să dispună de certificat de calificare, eliberat de Comisia Națională.

(4) Operatorul de piață este obligat să se conformeze cerințelor față de adecvarea capitalului în conformitate cu mărimile și termenele prevăzute la alin.(1) lit.b).

Articolul 62. Cerințe privind activitatea operatorilor de piață

(1) Operatorul de piață este obligat să elaboreze și să aplice politici în scopul prestării serviciilor și menținerii activității la cele mai bune condiții, inclusiv:

a) de identificare și administrare a conflictelor de interese ce pot apărea între deținătorii de acțiuni în capitalul social al operatorului de piață, angajații operatorului de piață, membrii pieței reglementate și clienții acestora, și participanții pieței reglementate;

b) de audit intern;

c) privind securitatea, integritatea și confidențialitatea informațiilor interne;

d) privind identificarea și gestionarea riscurilor.

(2) Operatorul de piață este obligat:

a) să dispună de dotarea tehnică corespunzătoare pentru a menține funcționarea sistemelor de tranzacționare și de finalizare a tranzacțiilor cu instrumente financiare;

b) să dispună de resursele necesare pentru a asigura activitatea ordonată și continuă a pieței reglementate, avându-se în vedere natura, volumul și periodicitatea tranzacțiilor, precum și riscurile la care sînt expuse;

c) să elaboreze și, în caz de necesitate, să aplice un plan de urgență privind recuperarea datelor în caz de disfuncțiuni și de testare periodică a sistemelor backup;

d) să instituie mecanisme și proceduri ce vor asigura finalizarea eficientă și la timp a tranzacțiilor încheiate în cadrul pieței reglementate;

e) să efectueze auditul obligatoriu al situațiilor financiare;

f) la cererea Comisiei Naționale sau cel puțin o dată la 4 ani, să efectueze, în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale, auditul tehnic al sistemelor informaționale utilizate.

(3) Prevederile art. 39 alin. (4)–(6) și art. 40 se aplică corespunzător operatorilor de piață.

Secțiunea 2. Piețele reglementate

Articolul 63. Autorizația de piață reglementată

(1) Piața reglementată poate fi creată, administrată și exploatată de un operator de piață doar în temeiul autorizației de piață reglementată eliberată de Comisia Națională.

(2) Autorizația de piață reglementată se eliberează operatorului de piață separat pentru fiecare piață reglementată.

(3) Pentru obținerea autorizației de piață reglementată, operatorul de piață depune în adresa Comisiei Naționale o cerere în acest sens, la care se anexează documente ce confirmă că operatorul de piață corespunde cumulativ următoarelor cerințe:

a) are aprobate și coordonate cu Comisia Națională regulile pieței reglementate, ce întrunesc cerințele stabilite la art. 64 alin. (1), care vor fi aplicate după autorizare;

b) dispune de resursele și dotarea tehnică necesare conform prevederilor art. 62 alin. (2) lit. a) și b);

c) dispune de sistem de tranzacționare;

d) dispune de o structură de personal care va asigura exploatarea pieței reglementate.

(4) Cererea pentru autorizația de piață reglementată poate fi depusă concomitent cu depunerea cererii de obținere a licenței de operator de piață.

(5) Autorizația de piață reglementată se eliberează de către Comisia Națională, în termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii de eliberare a autorizației, cu condiția că sînt respectate prevederile alin. (3).

(6) Cererea de eliberare a autorizației de piață reglementată poate fi retrasă de operatorul de piață înainte ca autorizația să fie eliberată ori să fie respinsă cererea.

(7) Comisia Națională respinge cererea de eliberare a autorizației de piață reglementată în cazul în care:

a) nu sînt îndeplinite cerințele stabilite la alin. (3);

b) operatorul de piață se află în proces de insolvabilitate sau de reorganizare.

(8) Autorizația de piață reglementată se eliberează pe termen nelimitat și este netransferabilă.

(9) Taxa de eliberare a autorizației de piață reglementată este de 20 000 de lei, care se varsă în bugetul Comisiei Naționale de către operatorul de piață în termen de cel mult 10 zile de la data eliberării autorizației.

(10) La eliberarea autorizației de piață reglementată, Comisia Națională include informația respectivă în Registrul piețelor reglementate, ținut de Comisia Națională.

(11) Comisia Națională este în drept să retragă autorizația de piață reglementată, eliberată anterior unui operator de piață, în cazul în care:

a) piața reglementată nu a început să activeze în această calitate în termen de un an de la primirea autorizației sau nu a activat în această calitate în decursul a 6 luni

consecutive;

b) operatorul de piață nu a achitat taxa de eliberare a autorizației de piață reglementată;

c) operatorul de piață cere expres Comisiei Naționale retragerea autorizației;

d) operatorul de piață a obținut autorizația prin furnizarea de informații false sau prin alte măsuri ilegale;

e) operatorului de piață i-a fost retrasă licența de operator de piață;

f) operatorul de piață nu se conformează cerințelor specificate la art. 64 alin. (5).

(12) Conform deciziei operatorului de piață, se admite acordarea unei denumiri generice pieței reglementate, diferite sau identice cu denumirea operatorului de piață. Denumirea pieței reglementate se indică în autorizația de piață reglementată.

Articolul 64. Regulile pieței reglementate

(1) Piețele reglementate elaborează și aplică regulile pieței reglementate care stabilesc norme transparente, nediscriminatorii și nediscreționare privind:

a) tranzacționarea instrumentelor financiare;

b) modul de formare a prețurilor și de executare a ordinelor de tranzacționare;

c) cerințele și condițiile de obținere, de suspendare și de retragere a calității de membru și de participant al pieței reglementate, precum și drepturile și obligațiile membrilor și ale participanților pieței reglementate;

d) tipurile de instrumente financiare și cerințele față de instrumentele financiare și față de emitent pentru admiterea spre tranzacționare, suspendarea tranzacționării și retragerea instrumentelor financiare admise spre tranzacționare, precum și drepturile și obligațiile emitenților de instrumente financiare admise spre tranzacționare;

e) condițiile de efectuare a clearingului și decontărilor pentru tranzacțiile cu instrumente financiare efectuate în cadrul pieței reglementate;

f) tipurile de tranzacții și de ordine privind instrumentele financiare tranzacționate;

g) regimul de activitate al pieței reglementate;

h) condițiile examinării și arbitrării litigiilor dintre membrii și/sau participanții pieței reglementate;

i) condițiile examinării încălcărilor admise de membrii și participanții pieței reglementate și de către emitenții ale căror instrumente financiare sînt admise spre tranzacționare;

j) modul de administrare a pieței reglementate de către operatorul de piață, inclusiv modul de luare a deciziilor în privința pieței reglementate;

k) modul de aprobare și de modificare a regulilor pieței reglementate;

l) modul de dezvăluire a informației.

(2) Regulile pieței reglementate pot fi adoptate și modificate, conform actelor operatorului de piață, de însuși operatorul de piață sau de membrii respectivei piețe reglementate.

(3) Regulile pieței reglementate, modificările și completările operate la aceste reguli pot fi aplicate numai după acceptarea lor de către Comisia Națională.

(4) Operatorul de piață este obligat să prezinte Comisiei Naționale pentru coordonare orice modificări sau completări la regulile pieței reglementate în termen de cel tîrziu 3 zile de la data aprobării acestora.

(5) Comisia Națională este în drept să ceară modificarea regulilor pieței reglementate la momentul depunerii cererii de obținere a autorizației de piață reglementată sau ulterior dacă regulile nu corespund prevederilor alin. (1) al prezentului articol și/sau dacă consideră că acestea nu asigură condițiile specificate la art. 69 alin. (1).

Articolul 65. Membrii pieței reglementate

(1) Pot fi membri ai pieței reglementate, conform regulilor piețelor reglementate, societățile de investiții.

(2) Regulile pieței reglementate stabilesc expres obligațiile impuse membrilor în temeiul:

a) prevederilor din actele legislative și din actele normative ale Comisiei Naționale referitoare la piețele reglementate;

b) actelor de constituire ale operatorului de piață;

c) dispozițiilor operatorului de piață privind tranzacțiile cu instrumente financiare încheiate în cadrul pieței reglementate;

d) normelor profesionale impuse membrilor;

e) normelor și procedurilor referitoare la clearingul și decontarea tranzacțiilor încheiate în cadrul pieței reglementate;

f) legislației privind reglementarea valutară.

(3) Regulile pieței reglementate prevăd pentru membrii ei posibilitatea de acces direct și la distanță la tranzacționarea instrumentelor financiare admise spre tranzacționare.

(4) Operatorii de piață sînt în drept să efectueze controale periodice ale membrilor pieței reglementate în vederea:

a) verificării corespunderii acestora cu cerințele legislației;

b) verificării respectării de către aceștia a regulilor și a altor norme interne ale pieței reglementate;

c) monitorizării condițiilor de efectuare a unor operațiuni și/sau activități de manipulare, de abuz de piață sau de altă natură ce pot afecta stabilitatea pieței.

(5) Operatorii de piață sînt în drept să suspende sau să retragă calitatea de membru al pieței reglementate ori să aplice alte măsuri de penalizare la încălcarea de către membrii pieței a regulilor pieței reglementate.

(6) În cazul în care operatorul de piață nu întreprinde măsurile specificate la alin. (5), Comisia Națională este în drept să ceară operatorului de piață suspendarea sau retragerea calității de membru al pieței reglementate.

Articolul 66. Admiterea spre tranzacționare pe piețe reglementate a instrumentelor financiare

(1) Instrumentele financiare se admit spre tranzacționare pe o piață reglementată la cererea emitentului acestor valori mobiliare , cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3).

(2) La cererea membrilor pieței reglementate, instrumentele financiare pot fi admise provizoriu spre tranzacționare pe o piață reglementată, conform regulilor pieței respective.

(3) Instrumentele financiare admise pe unele piețe reglementate sau în unele MTF pot fi admise și pe alte piețe reglementate sau în alte MTF, la cererea emitentului sau a membrului pieței reglementate ori al MTF. Piața reglementată sau MTF care admite instrumentele financiare informează emitentul despre aceasta.

(4) Pot fi admise spre tranzacționare pe piețe reglementate doar instrumentele financiare care corespund cerințelor prezentei legi și regulilor pieței reglementate.

(5) Piața reglementată este în drept să instituie cerințe privind procedura de admitere spre tranzacționare a instrumentelor financiare, care vor fi clare și transparente și vor garanta că orice instrument admis la tranzacționare poate face obiectul unei tranzacționări echitabile, ordonate și eficiente, iar în cazul valorilor mobiliare – că pot fi tranzacționate liber, inclusiv cerințe privind informațiile ce urmează a fi prezentate de persoana la a cărei inițiativă instrumentele financiare sînt admise spre tranzacționare.

(6) În privința emitenților ale căror instrumente financiare sînt admise spre tranzacționare pe piața reglementată, piețele reglementate sînt în drept să instituie norme și cerințe care:

a) obligă emitenții să dezvăluie informații pieței reglementate;

b) permit operatorului pieței să verifice dacă emitenții în cauză respectă cerințele legislației ce țin de dezvăluirea informației.

Articolul 67. Admiterea spre tranzacționare pe piața reglementată a valorilor mobiliare corporative

(1) Capitalizarea bursieră previzibilă a acțiunilor pentru care se solicită admiterea spre tranzacționare pe piața reglementată sau, în cazul în care aceasta nu poate fi evaluată, capitalul propriu al emitentului trebuie să fie cel puțin echivalentul în lei al unui milion de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data admiterii.

(2) Valoarea emisiunii valorilor mobiliare de creanță pentru care se solicită admiterea spre tranzacționare pe piața reglementată trebuie să fie cel puțin echivalentul în lei a 200 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data admiterii.

(3) Comisia Națională este în drept să decidă cu privire la admiterea spre tranzacționare pe piața reglementată a acțiunilor ce nu întrunesc cerințele stabilite la alin. (1) în cazul în care consideră că:

a) pentru valorile mobiliare respective, piața reglementată este o piață adecvată;

b) emitentul este capabil să îndeplinească cerințele de informare continuă și periodică ce derivă din admiterea spre tranzacționare, iar investitorii dispun de informațiile necesare pentru a putea evalua în cunoștință de cauză societatea și acțiunile pentru care se solicită admiterea spre tranzacționare.

(4) În cazul prevăzut la art.13 alin. (3), valorile mobiliare se admit spre tranzacționare pe o piață reglementată după publicarea unui prospect al ofertei publice.

(4-1) În toate cazurile, la admiterea spre tranzacționare pe piața reglementată, emitentul publică un document care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art.13 alin. (21).

(5) Pentru admiterea spre tranzacționare pe piața reglementată, valorile mobiliare corporative trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) sînt achitate integral;

b) conform actelor de constituire ale emitentului, pot fi liber tranzacționate;

c) sunt emise de o societate care a desfășurat activitate în ultimii 3 ani anteriori solicitării admiterii spre tranzacționare și a dezvăluit informația pentru perioada respectivă, în conformitate cu prevederile legislației.

(6) Pentru admiterea spre tranzacționare pe piața reglementată a acțiunilor de aceeași clasă ale unui emitent, este necesar ca acțiunile emitentului să fie în circulație liberă în mărimile stabilite de regulile pieței reglementate.

(7) Cerințele stabilite la alin. (5) lit.a) și c) și la alin.(6) nu se aplică în cazul în care valorile mobiliare corporative urmează a fi plasate prin intermediul pieței reglementate.

(8) La emisiunea valorilor mobiliare prin ofertă publică, în cazul în care oferta publică este efectuată în alt mod decît cel stabilit la alin. (7), admiterea spre tranzacționare a acestor valori mobiliare corporative poate avea loc doar după încheierea perioadei de subscriere la aceste valori mobiliare, cu excepția cazurilor de emisiune în mod continuu a valorilor mobiliare de creanță.

(9) În cazul emisiunii suplimentare a valorilor mobiliare corporative ale unei clase admise anterior spre tranzacționare, piețele reglementate admit automat spre tranzacționare valorile mobiliare ale emisiunii suplimentare.

(10) În scopul protejării investitorilor sau asigurării bunei funcționări a pieței, Comisia Națională este în drept:

a) să suspende tranzacționarea valorilor mobiliare admise pe piața reglementată;

b) să ceară pieței reglementate retragerea acestor valori mobiliare de pe piața reglementată;

c) să refuze admiterea valorilor mobiliare spre tranzacționare pe piața reglementată.

(11) În cazul în care emitentul nu respectă obligațiile ce țin de admiterea valorilor mobiliare pe piața reglementată, suplimentar altor măsuri de penalizare/sanționare,

Comisia Națională este în drept să facă public faptul nerespectării obligațiilor în cauză de către emitent.

(12) Deciziile Comisiei Naționale privind suspendarea tranzacționării sau retragerea instrumentelor financiare de pe piața reglementată sînt aduse la cunoștința pieței reglementate și a publicului, în ambele cazuri indicîndu-se motivele suspendării sau retragerii.

(13) Emitentul este obligat să prezinte Depozitarului central actele necesare în vederea efectuării înscrierilor în conturile și registrele acestuia, înainte de începerea tranzacționării valorilor mobiliare pe piața reglementată.

(14) Piața reglementată este în drept să tranzacționeze valorile mobiliare ale unui emitent doar dacă valorile mobiliare ale acestuia au fost înregistrate la Depozitarul central.

Articolul 68. Admiterea spre tranzacționare pe piața reglementată a valorilor mobiliare emise de Ministerul Finanțelor, de Banca Națională a Moldovei, de autoritățile administrației publice locale și de organismele internaționale cu caracter public

(1) Valorile mobiliare emise de Ministerul Finanțelor, de Banca Națională a Moldovei, de autoritățile administrației publice locale și de organismele internaționale cu caracter public (în continuare în prezentul articol – autorități) pot fi admise spre tranzacționare pe piața reglementată doar la inițiativa acestor autorități.

(2) Modul și condițiile de admitere spre tranzacționare a valorilor mobiliare emise de Ministerul Finanțelor și de Banca Națională a Moldovei se stabilesc de Ministerul Finanțelor și, respectiv, de Banca Națională a Moldovei, în comun cu Comisia Națională.

(3) Modul și condițiile de admitere spre tranzacționare a valorilor mobiliare emise de autoritățile administrației publice locale și de organismele internaționale cu caracter public se stabilesc în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale.

(4) Nu pot fi admise spre tranzacționare valori mobiliare care, conform deciziei autorității în cauză, nu pot fi liber tranzacționate.

(5) La emisiunea valorilor mobiliare emise de autorități prin ofertă publică, admiterea spre tranzacționare a acestor valori mobiliare poate avea loc doar după încheierea perioadei de subscriere la aceste valori mobiliare.

Articolul 69. Tranzacționarea instrumentelor financiare pe piața reglementată

(1) Prevederile privind tranzacționarea instrumentelor financiare și executarea ordinelor de tranzacționare, incluse în regulile pieței reglementate, precum și procedurile aplicate de piața reglementată vor asigura că:

a) instrumentele financiare admise spre tranzacționare pe piața reglementată vor fi tranzacționate în condiții echitabile, ordonate și eficiente;

b) determinarea prețurilor și executarea ordinelor de tranzacționare vor fi efectuate pe criterii obiective și corecte;

c) valorile mobiliare admise spre tranzacționare pe piața reglementată pot fi liber tranzacționate;

d) tranzacțiile sînt efectuate în condiții de siguranță ce garantează protejarea intereselor investitorilor și integritatea instrumentelor financiare sau a mijloacelor bănești ale acestora;

e) oferă o cotație ordonată și condiții eficiente de decontare în privința instrumentelor financiare derivate admise spre tranzacționare.

(2) Prevederile privind drepturile membrilor și ale participanților pieței reglementate trebuie să asigure accesul acestora la informațiile ce țin de ordinele de tranzacționare, la informațiile referitoare la tranzacțiile încheiate, la informațiile privind instrumentele financiare admise spre tranzacționare și emitenții acestora și la alte informații relevante.

(3) Conexiunea sistemului electronic de tranzacționare al pieței reglementate la sistemul electronic al organizației care administrează sisteme de clearing și decontare se efectuează în așa mod încît să se asigure securitatea, integritatea și funcționalitatea ambelor sisteme.

Articolul 70. Suspendarea tranzacționării și retragerea instrumentelor financiare

(1) Piețele reglementate sînt în drept să suspende tranzacționarea ori să retragă instrumentele financiare admise spre tranzacționare dacă acestea nu corespund normelor și cerințelor pieței reglementate, cu excepția cazurilor cînd suspendarea tranzacționării sau retragerea instrumentelor financiare poate afecta semnificativ interesele investitorilor ori poate afecta activitatea normală și ordonată a pieței reglementate.

(2) Orice suspendare a tranzacționării sau retragere a instrumentelor financiare admise spre tranzacționare este imediat dezvăluită publicului și comunicată Comisiei Naționale, în ambele cazuri indicîndu-se motivele suspendării sau retragerii.

(3) Prevederile alin. (1) nu afectează dreptul Comisiei Naționale de a suspenda tranzacționarea și/sau de a retrage instrumentele financiare admise spre tranzacționare pe o piață reglementată.

(4) Emitentul este în drept să solicite pieței reglementate suspendarea tranzacționării sau retragerea valorilor mobiliare admise spre tranzacționare pe piața reglementată dacă:

a) valorile mobiliare nu întrunesc cerințele stabilite la art. 67;

b) a fost finalizată procedura de retragere obligatorie, inițiată în conformitate cu prevederile art. 30;

c) potrivit hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor, adunarea a decis retragerea valorilor mobiliare de la tranzacționare.

Articolul 71. Cerințe privind transparența

(1) Până la tranzacționarea instrumentelor financiare admise spre tranzacționare, operatorul de piață face publice informațiile privind prețurile de vânzare și de cumpărare conform ordinelor plasate de membrii și de participanții pieței reglementate:

a) prin intermediul sistemelor sale de tranzacționare și/sau conform procedurilor de informare – membrilor și participanților pieței reglementate;

b) conform procedurilor sale de informare – publicului larg; în acest caz, informațiile vor fi oferite în mod continuu, în cadrul programului normal de tranzacționare și în condiții comerciale rezonabile.

(2) După tranzacționarea instrumentelor financiare admise spre tranzacționare, piețele reglementate dezvăluie în condiții comerciale rezonabile și, de regulă, în timp real informațiile privind prețul, volumul și ora tranzacționării acestora:

a) prin intermediul sistemelor lor de tranzacționare și informare – membrilor și participanților pieței reglementate;

b) prin intermediul sistemelor lor de informare – publicului larg.

(3) Comisia Națională este în drept să absolve în mod individual piețele reglementate de obligația prevăzută la alin. (1) și (2) în cazurile stabilite de Comisia Națională.

(4) Operatorii de piață pot oferi informațiile relevante sau pot asigura accesul la sistemele interne de informare ale piețelor reglementate societăților de investiții care sînt obligate să dezvăluie prețul acțiunilor, în conformitate cu art. 59, în condiții

comerciale rezonabile și nediscriminatorii.

(5) Suplimentar cerințelor stabilite la alin. (1)–(4), operatorul de piață este obligat să facă publice, în condiții nediscriminatorii:

a) regulile pieței reglementate;

b) lista membrilor și participanților pieței reglementate;

c) lista persoanelor cu participațiuni calificate ale operatorului de piață;

d) lista instrumentelor financiare admise spre tranzacționare pe piața reglementată.

(6) Piețele reglementate prezintă Comisiei Naționale rapoarte privind tranzacțiile efectuate în cadrul acestor piețe nu mai târziu de ziua lucrătoare imediat următoare zilei în care s-a efectuat tranzacția, în modul stabilit de actele normative ale Comisiei Naționale, precum și întreprind măsurile necesare pentru crearea condițiilor de supraveghere în timp real a sistemului de tranzacționare de către Comisia Națională.

Secțiunea 3. Sistemele multilaterale de tranzacționare (MTF)

Articolul 72. Dispoziții generale privind MTF

(1) MTF pot fi create și exploatate de societățile de investiții care dețin licență de categoria C și de operatorii de piață (în continuare – operatori de sistem), în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Operatorii de sistem sînt în drept să creeze unul sau mai multe MTF.

(3) Nicio persoană fizică sau juridică, cu excepția operatorului de sistem, nu este în drept să folosească sintagmele „MTF”, „sistem de tranzacționare” și derivatele acestora, cu referire la instrumentele financiare în denumirile proprii, la sistemele de tranzacționare create, la mărcile și materialele sale promoționale.

Articolul 73. Autorizația de MTF

(1) Crearea și exploatarea unui MTF sînt efectuate de operatorul de sistem în temeiul autorizației de MTF, eliberată de Comisia Națională.

(2) Pentru obținerea autorizației de MTF, operatorul de sistem depune în adresa Comisiei Naționale o cerere în acest sens, la care anexează documente ce confirmă că operatorul de sistem corespunde cumulativ următoarelor cerințe:

a) are aprobate regulile MTF, elaborate conform prevederilor art. 74, ce vor fi aplicate după autorizare;

b) deține resursele și dotarea tehnică necesare pentru exploatarea MTF;

c) are sistem de tranzacționare;

d) dispune de o structură de personal care va asigura exploatarea MTF.

(3) Taxa de eliberare a autorizației de MTF este de 10 000 de lei, care se varsă în bugetul Comisiei Naționale de către operatorul de sistem, în termen de cel mult 10 zile de la data eliberării autorizației.

(4) Prevederile art. 63 alin. (2)–(8) și alin. (10)–(12) se aplică corespunzător în raport cu MTF.

Articolul 74. Regulile MTF

(1) Regulile MTF stabilesc norme transparente, nediscriminatorii și nediscreționare privind:

a) tranzacționarea instrumentelor financiare;

b) determinarea prețurilor și executarea ordinelor de tranzacționare;

c) cerințele și condițiile de obținere, de suspendare și de retragere a calității de membru al MTF de către operatorul de sistem, precum și drepturile și obligațiile membrilor MTF;

d) tipurile de instrumente financiare și cerințele față de instrumentele financiare și față de emitent pentru admiterea spre tranzacționare, suspendarea tranzacționării și retragerea instrumentelor financiare admise spre tranzacționare, precum și drepturile și obligațiile emitenților de instrumente financiare admise spre tranzacționare;

e) condițiile de efectuare a clearingului și decontărilor pentru tranzacții cu instrumente financiare efectuate în cadrul MTF;

f) tipurile de tranzacții și de ordine privind instrumentele financiare tranzacționate;

g) regimul de activitate al MTF;

h) condițiile examinării și arbitrării litigiilor dintre membrii și/sau participanții MTF;

i) condițiile de examinare a încălcărilor admise de către membrii și participanții MTF și de către emitenții ale căror instrumente financiare sînt admise spre tranzacționare.

(2) Regulile MTF sînt adoptate și modificate de operatorul de sistem.

(3) Operatorul de sistem este obligat să prezinte Comisiei Naționale pentru coordonare orice modificări sau completări la regulile MTF. Regulile, modificările și/sau

completările la acestea vor fi aplicate numai după acceptarea lor de către Comisia Națională.

(4) Prevederile art. 64 alin. (5) se aplică corespunzător și în raport cu MTF.

Articolul 75. Admiterea spre tranzacționare în cadrul MTF a instrumentelor financiare

(1) Prevederile art. 66 se aplică corespunzător în raport cu MTF.

(2) Admiterea spre tranzacționare în cadrul MTF a instrumentelor financiare se efectuează la cererea emitentului sau a altor persoane.

(3) Admiterea spre tranzacționare în cadrul MTF a instrumentelor financiare, la inițiativa altor persoane decât emitenții instrumentelor financiare, nu obligă operatorul de sistem sau persoana care a inițiat admiterea să informeze emitenții în cauză despre acest fapt.

(4) Decizia de admitere spre tranzacționare în cadrul MTF a instrumentelor financiare se ia de către operatorul de sistem.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică tuturor instrumentelor financiare, cu particularitățile stabilite la art. 76 și 77 pentru unele tipuri de valori mobiliare.

Articolul 76. Admiterea spre tranzacționare în cadrul MTF a valorilor mobiliare corporative

(1) Admiterea spre tranzacționare în cadrul MTF a valorilor mobiliare corporative se efectuează la cererea emitentului sau a altor persoane.

(2) Prevederile art. 67 alin. (5) lit. a) și b), alin. (8) și (9), alin. (10) lit. a) și b) și alin. (11) se aplică corespunzător în raport cu MTF.

Articolul 77. Admiterea spre tranzacționare în cadrul MTF a valorilor mobiliare emise de Ministerul Finanțelor, de Banca Națională a Moldovei, de autoritățile administrației publice locale și de organismele internaționale cu caracter public

Prevederile art. 68 se aplică corespunzător în raport cu MTF.

Articolul 78. Alte cerințe privind activitatea MTF

Prevederile art.69, ale art.70 alin. (1)-(3), alin. (4) lit. a)-c) și ale art.71 se aplică corespunzător în raport cu MTF.

Secțiunea 4. Clearing și decontare

Articolul 79. Clearingul și decontarea instrumentelor financiare

(1) Banca Națională a Moldovei, emite reglementări privind modul de efectuare a clearingului și decontării tranzacțiilor cu instrumente financiare care circulă pe piața de capital.

(2) Tranzacțiile încheiate pe piețele reglementate și în cadrul MTF se efectuează în mod obligatoriu prin intermediul sistemelor de clearing și decontare ale depozitarului central.

(3) Depozitarul central, în conformitate cu regulile și procedurile sale, precum și cu cerințele din actele emise de autoritățile indicate la alin. (1), este în drept să stabilească instrumentele financiare pentru care va fi efectuat clearingul și decontarea.

(4) Sistemele de clearing și decontare vor admite în calitate de participanți ai sistemului de clearing și decontare părțile unei tranzacții, operatorii de piață, operatorii de sistem și alți participanți, conform prevederilor actelor normative ale Băncii Naționale a Moldovei și regulilor Depozitarului central.

Secțiunea 7. Agențiile de rating de credit

Articolul 88-1. Dispoziții generale privind agențiile de rating de credit

(1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică ratingurilor de credit acordate de agențiile de rating de credit înregistrate de Comisia Națională, care sunt fie publicate, fie distribuite în baza unui abonament.

(2) Ratingurile de credit care sunt fie publicate, fie distribuite în baza unui abonament sunt acordate doar de agențiile de rating de credit înregistrate de Comisia Națională sau de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (în continuare – ESMA).

(3) Ratingurile de credit pot fi utilizate în scopuri de reglementare (respectare a cerințelor actelor normative de natură prudențială) numai dacă acestea sunt acordate de agențiile de rating de credit înregistrate de Comisia Națională sau de ESMA.

(4) Atunci când un prospect conține o trimitere la unul sau la mai multe ratinguri de credit, emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată se asigură că prospectul cuprinde, de asemenea, informații clare și vizibile care precizează dacă ratingurile în cauză sunt emise de către o agenție de rating înregistrată de Comisia Națională sau de ESMA.

Articolul 88-2. Înregistrarea și supravegherea agențiilor de rating de credit

(1) Pentru înregistrarea agenției de rating de credit, solicitantul depune în adresa Comisiei Naționale o cerere însoțită de documentele necesare care vor conține:

a) datele de identificare și de contact ale agenției de rating de credit (denumirea completă, sediul, numărul de înregistrare de stat (IDNO), numele și prenumele administratorului, numărul de telefon și de fax, adresa electronică și pagina web);

b) datele de identificare și de contact ale responsabilului de verificarea conformității (numele și prenumele, domiciliul, numărul personal de identitate (IDNP), numărul de telefon);

c) actul de constituire (statutul);

d) clasa ratingurilor de credit pentru care agenția de rating de credit solicită înregistrarea (ratinguri de entități, de instrumente financiare);

e) datele de identificare și de contact ale acționarilor/asociaților și ale beneficiarilor efectivi (numele și prenumele/denumirea completă, domiciliul/sediul, numărul personal de identitate (IDNP)/numărul de înregistrare de stat (IDNO)), precum și mărimea cotelor deținute de aceștia direct sau indirect în capitalul social al agenției de rating de credit;

f) structura organizatorică și conducerea agenției de rating de credit;

g) resursele financiare pentru desfășurarea activităților de rating de credit;

h) personalul agenției de rating de credit și competențele acestuia;

i) informații privind succursalele agenției de rating de credit, în cazul în care urmează să-și desfășoare activitatea și prin intermediul acestora;

j) descrierea procedurilor și a metodologiilor utilizate în acordarea și revizuirea ratingurilor de credit;

k) politicile agenției de rating de credit privind conflictele de interese;

l) informații referitoare la analiștii de rating;

m) condițiile de remunerare și de evaluare a performanței;

n) alte servicii decât activitățile de rating de credit, pe care agenția de rating de credit intenționează să le presteze;

o) programul de activitate al agenției de rating de credit, aprobat prin decizia organului competent al acesteia;

p) documente și informații detaliate cu privire la acordurile de externalizare preconizate, inclusiv cu privire la entitățile care își asumă funcții externalizate.

(2) În termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la recepționarea cererii de înregistrare, Comisia Națională expediază agenției de rating de credit o notificare în acest sens.

(3) În termen de 60 de zile lucrătoare de la notificarea prevăzută la alin. (2), Comisia Națională examinează cererea de înregistrare a agenției de rating de credit conform condițiilor stabilite de prezenta secțiune și de actele normative ale Comisiei Naționale și adoptă o decizie de înregistrare sau o decizie motivată de refuz a înregistrării agenției de rating de credit.

(4) În termen de cel mult 50 de zile lucrătoare de la recepționarea cererii de înregistrare a agenției de rating de credit, Comisia Națională solicită să i se furnizeze informații suplimentare sau să se opereze modificări în documentele depuse inițial în cazul în care documentele prezentate conțin informații eronate sau incomplete.

(5) Taxa de înregistrare aplicată agențiilor de rating de credit este de 10 000 de lei și se varsă în bugetul Comisiei Naționale în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data adoptării deciziei de înregistrare a agenției de rating de credit.

(6) Agenția de rating de credit înregistrată trebuie să îndeplinească, în orice moment, condițiile prevăzute de prezenta secțiune și de actele normative ale Comisiei Naționale.

(7) Agenția de rating de credit notifică Comisia Națională, în termen de 10 zile lucrătoare, despre orice modificare a condițiilor în al căror temei i-a fost acordată înregistrarea, inclusiv deschiderea sau închiderea unei sucursale, despre modificările materiale ce se referă la metodologiile de rating utilizate, la modelele sau ipotezele principale de rating sau la noile metodologii de rating.

(8) Agenția de rating de credit poate furniza alte servicii decât realizarea de ratinguri de credit (servicii auxiliare). Serviciile auxiliare nu constituie activități de rating de credit și includ prognoze de piață, estimări ale tendințelor economice, analize de preț și alte analize generale de date, precum și servicii de distribuție conexe.

(9) Agenția de rating de credit pune la dispoziția Comisiei Naționale, la solicitarea acesteia, informațiile necesare pentru a-i permite să supravegheze în mod continuu respectarea de către agenția de rating de credit a cerințelor prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale.

(10) Comisia Națională poate solicita, printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, agențiilor de rating de credit, persoanelor implicate în activități de rating de credit, entităților cărora li se acordă ratinguri și părților terțe legate de acestea, părților terțe

căroră agențiile de rating de credit le-au externalizat funcții operaționale sau activități, precum și altor persoane care acționează în mod concertat cu agențiile de rating de credit sau care au legătură cu activitățile de rating de credit, să furnizeze toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

(11) Persoanele menționate la alin. (10) sau reprezentanții acestora sunt obligați să furnizeze informațiile solicitate de Comisia Națională. Aceste persoane rămân pe deplin responsabile în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(12) Comisia Națională radiază înregistrarea unei agenții de rating de credit dacă aceasta:

- a) renunță în mod expres la înregistrare sau nu a mai acordat ratinguri de credit în ultimele șase luni;
- b) a obținut înregistrarea prin declarații false sau prin alte măsuri ilegale;
- c) nu mai îndeplinește condițiile în al căror temei i-a fost acordată înregistrarea.

Articolul 88-3. Cerințe generale privind activitatea agențiilor de rating de credit

(1) Agențiile de rating de credit iau măsurile necesare pentru a se asigura că acordarea unui rating de credit sau a unei perspective de rating nu este afectată de existența sau de potențiala existență a unor conflicte de interese.

(2) Agențiile de rating de credit publică metodologiile, modelele și ipotezele principale pe care le folosesc în activitățile lor de rating de credit, precum și modificările acestora.

(3) Agențiile de rating de credit utilizează metodologii de rating riguroase, sistematice și continue, care sunt supuse validării bazate pe experiența anterioară, inclusiv pe controlul a *posteriori*.

(4) Agențiile de rating de credit monitorizează ratingurile de credit și își revizuiesc ratingurile și metodologiile în permanență, cel puțin o dată pe an, în special atunci când intervin schimbări semnificative care ar putea influența un rating de credit.

(5) Agențiile de rating de credit instituie proceduri interne pentru monitorizarea impactului pe care îl au schimbările conjuncturii macroeconomice sau ale condițiilor de pe piața financiară asupra ratingurilor de credit.

(6) Pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul legislației în domeniul pieței de capital, nici Comisia Națională și nici altă autoritate publică nu intervin în conținutul

ratingurilor de credit sau în metodologiile utilizate.

(7) Agențiile de rating de credit nu pot utiliza numele Comisiei Naționale sau al ESMA într-un mod care ar putea indica sau sugera aprobarea de către acestea a ratingurilor de credit sau a oricăror activități de rating ale agenției de rating de credit.

(8) Comisia Națională nu poartă nicio responsabilitate și nu oferă asigurări în ceea ce privește corectitudinea și exactitatea ratingurilor de credit acordate de către agențiile de rating de credit.

(9) Prevederile art. 39 alin. (1) lit. a)–d), f) și alin. (4), art. 41 alin. (1) lit. a)–f), h) și alin. (3)–(7), art. 42 alin. (1), (2) și (3), art. 46 alin. (1)–(4), art. 50 alin. (4) se aplică corespunzător în raport cu agențiile de rating de credit.

Articolul 88-4. Reglementarea activității agențiilor de rating de credit

(1) Cerințele privind desfășurarea activității agențiilor de rating de credit, inclusiv condițiile de acordare și de publicare a ratingurilor de credit, regulile referitoare la organizarea și modul în care acționează agențiile de rating de credit și acționarii acestora, sunt reglementate de actele normative ale Comisiei Naționale.

(2) În cazul în care nu se respectă prevederile prezentei secțiuni, Comisia Națională este în drept să aplice sancțiuni în conformitate cu art. 144.

Capitolul V. ORGANISMELE DE PLASAMENT COLECTIV ÎN VALORI MOBILIARE

Secțiunea 1. Activitatea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)

Articolul 89. Dispoziții generale

(1) OPCVM sînt companii investiționale, constituite prin acte de constituire și fonduri de investiții, în bază de contract de societate civilă, care cumulativ întrunesc următoarele condiții:

a) au drept scop unic mobilizarea resurselor bănești și plasarea acestora în valori mobiliare, în alte instrumente financiare sau în alte active în conformitate cu prevederile prezentei legi;

b) acțiunile companiilor investiționale și unitățile de fond ale fondurilor de investiții sînt răscumpărabile, la cererea deținătorilor, din activele respectivelor OPCVM.

(2) Orice OPCVM își desfășoară activitatea conform următoarelor principii:

- a) principiul prevenirii și gestiunii riscurilor aferente activității desfășurate;
- b) principiul diversificării portofoliului de valori mobiliare sau alte active deținute;
- c) principiul administrării prudențiale a portofoliului;
- d) principiul protecției investitorilor;
- e) principiul repartizării riscurilor.

(3) Compania investițională ori societatea de administrare fiduciară a investițiilor care administrează un fond de investiții poate achiziționa devize prin intermediul unui tip de împrumut reciproc acoperit („back-to-back”) și/sau poate obține împrumuturi și/sau credite bancare destinate procurării imobilelor necesare pentru desfășurarea activității acestora, cu condiția că valoarea acestor împrumuturi nu depășește 10% din valoarea activelor companiei investiționale sau ale fondului de investiții.

(4) Compania investițională ori societatea de administrare fiduciară a investițiilor care administrează un fond de investiții solicită avizul Comisiei Naționale pentru împrumuturi și/sau credite bancare contractate în condițiile alin. (3).

(5) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor nu poate percepe comisioane de la OPCVM pe care le administrează în legătură cu contractarea/primirea unui astfel de împrumut și/sau credit bancar.

(6) OPCVM nu pot acorda împrumuturi persoanelor fizice și juridice.

(7) Nicio societate de administrare fiduciară a investițiilor sau depozitar, care acționează în numele unui OPCVM, nu poate acorda împrumuturi din activele acestuia sau emite garanții în folosul unui terț în baza activelor OPCVM.

(8) Interdicția prevăzută la alin. (7) nu împiedică achiziționarea de instrumente financiare sau alte active, conform politicii de investiții, care nu sînt plătite integral la momentul achiziționării.

(9) Acțiunile unei companii investiționale din emisiunile suplimentare se plasează doar prin ofertă publică conform prevederilor prezentei legi. Unitățile de fond emise de un fond de investiții se subscriu prin înregistrarea în contul fondului respectiv a contravalorii acestora, la prețul de emisiune.

(10) Prețul de plasare al acțiunilor unei companii investiționale sau al unităților de fond ale unui fond de investiții se calculează reieșind din valoarea activelor nete la data depunerii cererii de subscriere.

(11) OPCVM are obligația să-și răscumpere acțiunile sau unitățile de fond la cererea expresă a oricărui deținător.

(12) Prețul de răscumpărare a acțiunilor unei companii investiționale și a unităților de fond ale unui fond de investiții se calculează reieșind din valoarea activelor nete la data primirii cererii de răscumpărare. Plata se face în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii respective.

(13) În scopul asigurării procedurii de răscumpărare în termen a acțiunilor sau a unităților de fond, OPCVM formează un fond de garantare a plasamentelor, care este plasat în active cu o lichiditate sporită, mărimea lui fiind stabilită de Comisia Națională.

(14) Unitățile de fond ale OPCVM pot fi emise și răscumpărate numai în monedă națională.

(15) Cerințele față de emiterea și răscumpărarea acțiunilor companiei investiționale și a unităților de fond ale fondului de investiții se stabilesc în actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 90. Eliberarea avizului prealabil la constituirea OPCVM

(1) OPCVM pot fi constituite în baza avizului prealabil, eliberat de Comisia Națională, în conformitate cu prezenta lege și cu reglementările emise întru aplicarea acesteia.

(2) Compania investițională poate obține avizul prealabil de constituire cu condiția aprobării și prezentării la Comisia Națională a actelor de constituire, selectării societății de administrare fiduciară a investițiilor, în caz dacă compania investițională nu se va autoadministra, a depozitarului, elaborării proiectului prospectului de emisiune și a politicii investiționale.

(3) Un fond de investiții, după selectarea societății de administrare fiduciară, poate obține avizul prealabil de constituire cu condiția aprobării regulilor fondului de investiții (în continuare – regulile fondului), selectării și contractării depozitarului, elaborării și aprobării prospectului de emisiune și a politicii investiționale.

(4) Actele de constituire sau regulile fondului se avizează în prealabil de către Comisia Națională. Toate modificările și completările la documentele indicate se operează cu avizul prealabil al Comisiei Naționale.

(5) Actele de constituire sau regulile fondului determină cel puțin următoarele:

a) modalitățile de emisie, vânzare, răscumpărare și anulare a acțiunilor sau a unităților de fond;

b) modalitatea de calcul al valorii activului net și activului net unitar;

- c) obligațiile societății de administrare fiduciară a investițiilor, ale depozitarului și răspunderea acestora în fața investitorilor;
- d) condițiile de reziliere a contractului cu societatea de administrare fiduciară a investițiilor, cu depozitarul, regulile pentru asigurarea protecției investitorilor în astfel de situații;
- e) taxele de administrare percepute de societatea de administrare fiduciară a investițiilor și cheltuielile pe care aceasta este împuternicită să le efectueze pentru OPCVM, precum și metodele de calcul al acestora;
- f) modalitatea și organul de presă pentru informarea deținătorilor de acțiuni sau de unități de fond.

(6) OPCVM nu obține de la Comisia Națională avizul prealabil de constituire dacă persoanele cu funcții de răspundere din cadrul lui, precum și din cadrul societății de administrare fiduciară a investițiilor și a depozitarului nu au o reputație bună, nu au calificare, studii și nu corespund cerințelor față de persoanele cu funcții de răspundere, stabilite de Comisia Națională prin actele sale normative.

(7) Cel puțin 2 persoane cu funcții de răspundere din cadrul companiei investiționale care se autoadministrează și al societății de administrare fiduciară a investițiilor sînt supuse condițiilor stipulate la alin. (6).

(8) Persoanele cu funcții de răspundere ale unui OPCVM vor fi numite cu acordul prealabil al Comisiei Naționale.

(9) Termenul de eliberare a avizului prealabil pentru constituirea și înregistrarea actelor unui OPCVM sau pentru înregistrarea ofertei publice de acțiuni sau de unități de fond este de cel mult 30 de zile calendaristice de la data depunerii cererilor respective, însoțite de toate actele necesare, în conformitate cu prevederile actului normativ al Comisiei Naționale. În cazul respingerii cererii, Comisia Națională emite în scris o decizie motivată ce poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Articolul 91. Prospectul de emisiune

(1) Prospectul de emisiune reprezintă un document detaliat și complex, care conține prezentarea detaliată a tuturor aspectelor de activitate ale OPCVM și este destinat persoanelor interesate în activitatea acestuia. Prospectul include o descriere clară și accesibilă a profilului de risc al OPCVM.

(2) Regulile fondului sau actele de constituire fac parte integrantă din prospectul de emisiune și se anexează la acesta.

(3) Prospectul de emisiune, cu condiția ca informațiile să nu figureze deja în regulile fondului sau în actele de constituire anexate prospectului, include cel puțin:

- a) prezentarea OPCVM cu descrierea principalelor caracteristici de activitate;
- b) informația cu privire la politica promovată în domeniul investițiilor și obiectivele ce urmează a fi atinse;
- c) informația cu caracter economic referitoare la activitatea OPCVM, precum și informația referitoare la impozite și taxe, comisioane și alte cheltuieli și plăți posibile;
- d) informația referitoare la posibilitatea de a cumpăra și a vinde acțiunile și unitățile de fond, la distribuirea veniturilor deținătorilor acestora;
- e) informația privind prețul de răscumpărare a acțiunilor sau a unităților de fond;
- f) altă informație în conformitate cu reglementările emise de Comisia Națională în acest sens.

(4) Prospectul simplificat conține informația specificată la alin. (3) lit. a)–e), este parte a prospectului de emisiune și poate fi detașat de acesta.

(5) Prospectul simplificat se oferă gratuit subscriitorilor înainte de subscriere.

(6) Orice persoană care subscrie acțiunile companiei investiționale sau unitățile de fond ale unui fond de investiții dă o declarație prin care confirmă faptul că a primit, a citit și a înțeles prospectul de emisiune.

(7) Pentru a asigura informarea corectă a publicului, în caz dacă s-au constatat greșeli sau inexactități în informația inclusă în prospect și/sau dacă în perioada subscrierii s-au produs evenimente ce pot afecta efectuarea ofertei, OPCVM, de sine stătător sau la cererea Comisiei Naționale, modifică informația din prospect și din prospectul simplificat. Modificările și completările la prospect, în cel mult 7 zile calendaristice, se înregistrează și se publică în același mod ca și prospectul.

(8) Comisia Națională emite reglementări cu privire la conținutul prospectului de emisiune și al prospectului simplificat.

Articolul 92. Compania investițională

(1) Compania investițională se constituie ca societate pe acțiuni în conformitate cu Legea nr. 1134-XIII din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, cu includerea obligatorie în denumire a cuvintelor „companie investițională”.

(2) Compania investițională emite, conform prevederilor prezentei legi și ale Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, acțiuni nominative plătite integral cu

mijloace bănești la momentul subscrierii.

(3) O companie investițională poate fi administrată de o societate de administrare fiduciară a investițiilor, licențiată în conformitate cu prevederile prezentei legi, sau de un consiliu de administrație, în conformitate cu actele de constituire.

(4) Nivelul capitalului propriu al unei companii investiționale se stabilește și se calculează în conformitate cu reglementările Comisiei Naționale.

(5) Companiile investiționale care se autoadministrează respectă corespunzător prevederile prezentei legi aplicabile societăților de administrare fiduciară a investițiilor, precum și condițiile stabilite prin reglementările Comisiei Naționale.

(6) Companiile investiționale solicită, în mod obligatoriu, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării acțiunilor în condițiile legii, admiterea acțiunilor proprii la tranzacționare pe o piață reglementată din Republica Moldova.

(7) Acțiunile unei companii investiționale se răscumpără în orice moment, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 89 alin. (11)-(15).

(8) Prin derogare de la prevederile prezentei legi și ale Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, modificările survenite ca urmare a emisiunilor și a răscumpărilor de acțiuni din timpul fiecărui exercițiu financiar se înregistrează, o dată pe an, în maximum 30 de zile de la data desfășurării adunării generale anuale a acționarilor.

(9) Dizolvarea companiei investiționale are loc în conformitate cu Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni și cu actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 93. Adunarea generală a acționarilor

(1) Cu cel puțin 30 de zile pînă la adunarea generală a acționarilor, în organul de presă indicat în statutul companiei investiționale, împreună cu avizul privind convocarea adunării generale a acționarilor se publică întregul text al rezoluției propuse spre aprobare la adunarea generală a acționarilor.

(2) Chestiunile propuse spre aprobare la adunarea generală a acționarilor nu pot fi modificate și se supun votării la adunarea generală a acționarilor în mod identic cu întregul text al chestiunii publicate conform prevederilor alin. (1).

Articolul 94. Fondul de investiții

(1) Un fond de investiții reprezintă activele ce sînt separate de activele societății de administrare fiduciară a investițiilor care administrează acest fond și aparțin

posesorilor de unități de fond ale fondului.

(2) Un fond de investiții poate fi înființat în baza unui contract de societate civilă numai de o societate de administrare fiduciară a investițiilor prin adoptarea regulilor fondului și încheierea unui contract cu un depozitar privind prestarea serviciilor de depozitare.

(3) Fondul de investiții are ca obiect exclusiv de activitate plasarea resurselor financiare obținute exclusiv prin emiterea și vânzarea către public a unităților de fond, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi și cu actele normative ale Comisiei Naționale.

(4) Condițiile care au stat la baza avizului prealabil emis de Comisia Națională vor fi menținute pe toată durata de existență a fondului. Orice modificare a acestora va fi avizată de Comisia Națională în termen de 10 zile lucrătoare.

(5) Aderarea la un fond de investiții se efectuează în baza contractului scris, încheiat între o persoană fizică sau juridică și societatea de administrare fiduciară a investițiilor, care conține acordul persoanei de aderare la contractul de societate civilă a fondului și la contractul de administrare fiduciară a activelor fondului.

(6) Fondurile de investiții nu emit alte titluri financiare în afară de unitățile de fond.

Articolul 95. Unitățile de fond ale fondului de investiții

(1) Unitatea de fond este un titlu financiar emis de fondul de investiții, care atestă dreptul la o parte egală din activele nete ale fondului și acordă deținătorului următoarele drepturi:

a) dreptul de a cere răscumpărarea unității de fond;

b) dreptul la o cotă proporțională din patrimoniul fondului, în cazul dizolvării;

c) dreptul la plata unei părți din venitul net al fondului, dacă acest lucru este stipulat în regulile fondului.

(2) Unitățile de fond emise de fondul de investiții sînt de un singur tip – nominative și conferă deținătorilor lor drepturi egale. Unitățile de fond se plătesc integral la momentul subscrierii.

(3) Participarea la un fond de investiții este atestată printr-un extras din registrul deținătorilor de unități de fond emis de persoana care ține registrul deținătorilor de unități de fond.

(4) Valoarea unei unități de fond este egală cu valoarea activelor nete ale fondului divizată la numărul de unități de fond aflate în circulație.

(5) Valoarea unității de fond la constituirea fondului de investiții se stabilește în regulamentul fondului și în prospectul emisiunii și se împarte la 10 lei.

Articolul 96. Registrul deținătorilor de unități de fond

(1) Registrul deținătorilor de unități de fond se ține de către depozitarul fondului.

(2) Cerințele față de registrul deținătorilor de unități de fond și față de modul de ținere a acestuia se stabilesc prin acte normative ale Comisiei Naționale.

(3) Extrasul din registru se eliberează deținătorului de unități de fond și include următoarele elemente esențiale:

a) denumirea fondului;

b) denumirea, sediul, numărul de înregistrare de stat (IDNO) și numărul licenței societății de administrare fiduciară a investițiilor;

c) pentru persoane fizice – numele și prenumele, numărul personal de identificare (IDNP), domiciliul;

d) pentru persoane juridice – denumirea, sediul și numărul de înregistrare de stat (IDNO);

e) numărul de înregistrare și cantitatea unităților de fond;

f) locul și data eliberării extrasului;

g) semnătura persoanei care a eliberat extrasul din registru.

(4) Extrasul din registru nu este o unitate de fond și transmiterea lui de la o persoană la alta nu atrage transmiterea dreptului de proprietate asupra unității de fond.

Articolul 97. Subscrierea unităților de fond ale fondului de investiții

(1) Investitorul acceptă regulile fondului prin încheierea cu societatea de administrare fiduciară a investițiilor a unui contract în forma prevăzută de legislația civilă și de regulile fondului, în scris sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale în conformitate cu legislația privind documentul electronic și semnătura digitală.

(2) Contractul include cel puțin următoarele elemente:

a) pentru persoane fizice – numele și prenumele, numărul personal de identificare (IDNP), domiciliul;

b) pentru persoane juridice – denumirea, sediul și numărul de înregistrare de stat (IDNO);

c) declarația investitorului că a luat cunoștință de prospectul de emisiune și de regulile fondului și a primit prospectul simplificat;

d) denumirea fondului;

e) denumirea și sediul societății de administrare fiduciară a investițiilor;

f) acordul investitorului de aderare la contractul de societate civilă al fondului și la contractul de administrare fiduciară a activelor fondului.

(3) Prețul de plasare se stabilește în baza valorii activelor nete ale fondului, divizată la numărul de unități de fond aflate în circulație, certificată de către depozitar și valabilă pentru ziua în care se efectuează cumpărarea.

(4) Investitorul achită contravaloarea unității de fond subscrise în baza unui ordin de plată într-un cont special al fondului deschis în bancă – depozitarul fondului. Suma plății se convertește într-un număr de unități de fond potrivit valorii de achiziție a unei unități în ziua executării plății.

(5) Depozitarul eliberează investitorului extrasul din registru ce confirmă numărul respectiv de unități în termen de 3 zile lucrătoare de la data la care plata a fost executată pe contul special al fondului.

Articolul 98. Răscumpărarea unităților de fond ale fondului de investiții

(1) Deținătorul de unități de fond ale fondului de investiții are dreptul să ceară în orice moment răscumpărarea unităților de fond.

(2) Unitățile de fond se răscumpără la prețul stabilit în baza valorii activelor nete ale fondului de investiții, divizată la numărul de unități de fond aflate în circulație, certificată de către depozitar și valabilă pentru ziua în care a fost depusă cererea de răscumpărare.

(3) Cererea de răscumpărare se prezintă în formă scrisă sau în altă formă determinată de regulile fondului și va include cel puțin următoarele elemente:

a) pentru persoane fizice – numele și prenumele, domiciliul și numărul personal de identificare (IDNP);

b) pentru persoane juridice – denumirea, sediul și numărul de înregistrare de stat (IDNO);

c) denumirea fondului;

d) denumirea și sediul societății de administrare fiduciară a investițiilor;

e) declarația deținătorului de unități de fond privind solicitarea răscumpărării valorii unităților de fond pe care le deține.

(4) Pentru nerezidenți se indică datele similare, confirmate de documentele eliberate de statul respectiv, traduse în limba română și legalizate sau apostilate în condițiile legii.

(5) Valoarea activului net și a activului net unitar al fondului de investiții se publică săptămânal în organul de presă indicat în regulile fondului de către societatea de administrare fiduciară a investițiilor, pentru fiecare zi lucrătoare, în baza datelor certificate de depozitar, precum și se plasează pe pagina web a societății de administrare fiduciară a investițiilor.

(6) Valoarea de răscumpărare a unității de fond se achită în termen de 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de răscumpărare.

(7) Comisia Națională emite reglementări cu privire la modalitatea de calcul al activului net și al activului net unitar al fondului de investiții.

Articolul 99. Regulile fondului

(1) Regulile fondului reglementează relațiile juridice dintre societatea de administrare fiduciară a investițiilor care administrează fondul și deținătorii de unități de fond. Regulile fondului intră în vigoare după avizarea acestora de către Comisia Națională și se plasează pe pagina web a societății de administrare fiduciară a investițiilor.

(2) Pentru a modifica regulile fondului, societatea de administrare fiduciară a investițiilor obține avizarea prealabilă a Comisiei Naționale.

(3) La cererea pentru avizare prealabilă se anexează:

a) textul final al regulilor fondului, evidențiindu-se modificările propuse;

b) proiectul textului notificării deținătorilor de unități de fond, cu explicația efectului modificărilor asupra deținătorilor de unități existente.

(4) Comisia Națională avizează modificarea regulilor fondului în cazul în care:

a) conținutul regulilor și al altor documente însoțitoare este în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative emise întru aplicarea acesteia; și

b) constată că modificarea politicii fondului de investiții este justificată în termeni de conținut și de timp și nu prejudiciază drepturile deținătorilor de unități de fond.

(5) După primirea avizului prealabil de la Comisia Națională, societatea de administrare fiduciară a investițiilor publică textul regulilor modificate în organul de

presă indicat în regulile fondului, pe pagina web proprie și expediază deținătorilor de unități de fond o notificare în acest sens.

Articolul 100. Activitatea societății de administrare fiduciară a investițiilor

(1) La administrarea activelor fondului, societatea de administrare fiduciară a investițiilor acționează în conformitate cu regulile fondului, cu actele normative ce stabilesc regulile profesionale de gestionare a investițiilor financiare, precum și cu prezenta lege, luând în considerare interesele deținătorilor de unități de fond și fiind responsabilă față de ei pentru prejudiciile cauzate prin acțiuni contrare regulilor menționate.

(2) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor are dreptul să perceapă o taxă anuală de administrare, la o rată prevăzută de regulile fondului, calculată procentual din valoarea medie anuală a venitului adus deținătorilor de unități de fond pentru serviciile de administrare a activelor fondului. Taxa de administrare se achită din activele fondului.

(3) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor nu are dreptul să accepte plata pentru unitățile de fond ale fondului dacă nu deține licență de activitate, eliberată de Comisia Națională în condițiile prezentei legi.

Articolul 101. Cheltuielile fondului de investiții și cheltuielile deținătorilor de unități de fond

(1) Cheltuielile totale ale fondului de investiții includ taxa de administrare și alte plăți din activele fondului, în particular, pentru achitarea serviciilor de depozitare. Cheltuielile totale se calculează de către societatea de administrare fiduciară a investițiilor în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale.

(2) Cheltuielile unui deținător de unități de fond sînt cheltuielile totale pe care acest deținător le suportă la cumpărarea unităților de fond și pe întreaga perioadă de deținere a acestora, pînă la primirea valorii de răscumpărare pentru unitățile deținute.

(3) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor este obligată să stabilească în regulile fondului și în prospectul de emisiune al fondului, să publice în organul de presă indicat în regulile fondului și să plaseze pe pagina web proprie informația cu privire la:

a) tipurile de cheltuieli suportate de fond;

b) cheltuielile totale ale fondului și ale deținătorului de unități de fond pentru anul precedent, exprimate procentual din valoarea activelor nete ale fondului;

c) cheltuielile totale ale fondului și ale deținătorului de unități de fond pentru anul curent, exprimate procentual din valoarea activelor nete ale fondului;

d) suma minimă a cheltuielilor suportate de un investitor în cazul deținerii unei unități de fond.

Articolul 102. Dizolvarea fondului de investiții

(1) Procedura de dizolvare a fondului de investiții se inițiază în cazul în care:

a) nu poate fi efectuat transferul administrării activelor fondului de la o societate de administrare fiduciară a investițiilor la o altă societate de administrare fiduciară a investițiilor;

b) valoarea mijloacelor bănești atrase de la deținătorii de unități de fond ale fondului nu atinge nivelul de un milion de lei în termen de un an de la data când a fost înregistrat primul prospect de emisiune la Comisia Națională;

c) valoarea mijloacelor bănești atrase de la deținătorii de unități de fond ale fondului scade sub nivelul de un milion de lei și nu depășește acest nivel în următoarele 6 luni.

(2) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor informează Comisia Națională despre inițierea dizolvării fondului de investiții și despre cauza acesteia nu mai târziu decît în ziua imediat următoare zilei în care a intervenit cauza respectivă. Informația dată va fi însoțită de textul comunicării pentru deținătorii de unități de fond și de textul avizului ce urmează a fi publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(3) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor, în termen de 7 zile lucrătoare de la data inițierii procedurii de dizolvare a fondului de investiții, publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova un aviz și informează deținătorii de unități de fond despre inițierea dizolvării fondului și despre consecințele juridice ale acesteia.

(4) Odată cu apariția cauzei de inițiere a dizolvării fondului de investiții, deținătorii de unități de fond nu pot cere răscumpărarea unităților de fond deținute, iar cererile primite de societatea de administrare fiduciară a investițiilor după apariția acestei cauze nu au niciun efect juridic.

(5) Odată cu apariția cauzei de dizolvare a fondului de investiții, investitorii nu mai pot accepta regulile fondului, iar contractele încheiate de societatea de administrare fiduciară a investițiilor după apariția acestei cauze nu au niciun efect juridic.

(6) Odată cu apariția cauzei de dizolvare a fondului de investiții, societatea de administrare fiduciară a investițiilor încasează taxa de administrare a fondului, dar numai după rambursarea valorii de lichidare deținătorilor de unități de fond.

(7) După apariția cauzei de inițiere a dizolvării fondului de investiții, deținătorii de unități de fond au dreptul să primească valoarea de lichidare proporțional cu numărul de unități de fond deținute.

(8) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor vinde activele fondului de investiții prin metode transparente, cu expunerea la vânzare în cadrul licitațiilor pe o piață reglementată. După inițierea procedurii de dizolvare a fondului, societatea de administrare fiduciară a investițiilor poate încheia, în numele și în contul fondului, doar acele tranzacții comerciale care sînt necesare pentru a vinde activele fondului.

(9) La vânzarea activelor fondului, societatea de administrare fiduciară a investițiilor se bazează pe principiul protecției intereselor investitorului.

Articolul 103. Structuri de tip „master-feeder”

(1) Un OPCVM de tip „feeder” este un OPCVM autorizat să investească, prin derogare de la art.112, cel puțin 85% din activele sale în acțiuni sau în unități de fond emise de un alt OPCVM (OPCVM de tip „master”).

(2) Un OPCVM de tip „feeder” poate deține pînă la 15% din activele sale sub formă de:

a) active lichide și instrumente financiare derivate, conform reglementărilor Comisiei Naționale;

b) bunuri mobile și imobile care sînt indispensabile pentru desfășurarea directă a activității, în cazul în care el este o companie investițională.

(3) OPCVM de tip „feeder” calculează expunerea sa globală aferentă deținerii de instrumente financiare derivate, conform modului stabilit în reglementările Comisiei Naționale.

(4) Un OPCVM de tip „master” este un OPCVM care:

a) are cel puțin un OPCVM de tip „feeder” printre deținătorii săi de acțiuni sau de unități de fond;

b) nu trebuie să fie el însuși un OPCVM de tip „feeder”; și

c) nu trebuie să dețină acțiuni sau unități de fond ale unui OPCVM de tip „feeder”.

(5) Dacă OPCVM de tip „feeder” sau „master” este stabilit într-un alt stat, el primește acceptarea Comisiei Naționale în modul stabilit la art. 36.

(6) OPCVM de tip „master” este obligat să furnizeze OPCVM de tip „feeder” toate documentele și informațiile necesare pentru ca acesta să îndeplinească cerințele stabilite în prezenta lege. În acest scop, OPCVM de tip „feeder” încheie un acord cu OPCVM de tip „master”. OPCVM de tip „feeder” nu are dreptul să investească în acțiuni sau în unități de fond ale OPCVM de tip „master” pînă la intrarea în vigoare a acordului. Acordul respectiv este disponibil, la cerere și în mod gratuit, tuturor

deținătorilor de acțiuni sau de unități de fond.

(7) În cazul în care OPCVM de tip „master” și OPCVM de tip „feeder” sînt administrate de aceeași societate de administrare fiduciară a investițiilor, acordul poate fi înlocuit cu reguli interne de conduită care să asigure respectarea cerințelor prevăzute de prezenta lege.

(8) OPCVM de tip „master” și OPCVM de tip „feeder” iau măsurile necesare pentru a coordona calendarul calculării și al publicării valorii activului lor net și a activului net unitar.

(9) Comisia Națională aprobă reglementări privind măsurile menționate la alin. (3), conținutul acordului sau al regulilor interne de conduită menționate la alin. (6) și (7), precum și conținutul prospectului.

(10) În cazul în care OPCVM de tip „master” și OPCVM de tip „feeder” au depozitari sau entități de audit diferite, depozitarii/entitățile de audit în cauză încheie un acord asupra schimbului de informații, cu scopul de a asigura îndeplinirea obligațiilor de către ambii depozitari/entități de audit. Pînă la intrarea în vigoare a acordului respectiv, OPCVM de tip „feeder” nu investesc în acțiuni sau în unități de fond ale OPCVM de tip „master”.

(11) În cazul în care un OPCVM intenționează să desfășoare activități în calitate de OPCVM de tip „feeder” al unui alt OPCVM de tip „master”, OPCVM de tip „feeder” furnizează deținătorilor de acțiuni sau de unități de fond, cel tîrziu cu 30 de zile pînă la data la care OPCVM de tip „feeder” urmează să investească în OPCVM de tip „master”, informația referitoare la această investiție, cu anexarea prospectului, precum și o declarație care să ateste că deținătorii de acțiuni sau de unități de fond au dreptul să solicite, în termen de 30 de zile, răscumpărarea acestora, fără alte taxe decît cele percepute de către OPCVM pentru acoperirea costurilor de decapitalizare. Dreptul în cauză se naște din momentul cînd OPCVM de tip „feeder” a furnizat informațiile menționate în prezentul alineat.

(12) Comisia Națională emite reglementări:

a) privind formatul și modalitatea de transmitere a informațiilor menționate la alin. (11);

b) în cazul în care OPCVM de tip „feeder” își transferă toate activele sau o parte din ele către OPCVM de tip „master” în schimbul acțiunilor sau unităților de fond, privind procedura de evaluare și de control al unei astfel de contribuții în natură, precum și rolul depozitarului OPCVM de tip „feeder” în procesul respectiv.

(13) OPCVM de tip „feeder” monitorizează efectiv activitatea OPCVM de tip „master”. În îndeplinirea acestei obligații, OPCVM de tip „feeder” se poate baza pe informațiile și documentele primite de la OPCVM de tip „master” sau, după caz, de la societatea de administrare fiduciară a investițiilor, depozitarul sau entitatea de audit a acestuia, cu excepția cazului când există motive de îndoială în privința exactității acestor informații și documente.

(14) OPCVM de tip „master” informează Comisia Națională cu privire la identitatea fiecărui OPCVM de tip „feeder” care investește în acțiunile sau în unitățile sale de fond.

(15) OPCVM de tip „master” nu percepe comisioane de subscriere sau de răscumpărare din partea OPCVM de tip „feeder” pentru cumpărarea sau vânzarea de acțiuni sau de unități de fond ale respectivului OPCVM de tip „master”.

(16) OPCVM de tip „master” garantează că toate informațiile necesare în conformitate cu legislația în vigoare, cu regulile fondului sau cu actele de constituire sînt furnizate în timp util OPCVM de tip „feeder” sau, după caz, societății acestuia de administrare fiduciară a investițiilor, precum și Comisiei Naționale, depozitarului și entitatea de audit a OPCVM de tip „feeder”.

(17) Comisia Națională informează fără întârziere OPCVM de tip „feeder” asupra oricărei decizii, măsuri, oricărei constatări a nerespectării condițiilor prezentei legi sau a actelor emise întru aplicarea acesteia, referitoare la OPCVM de tip „master” ori, după caz, referitoare la societatea de administrare fiduciară a investițiilor, la depozitarul ori entitatea de audit a acestuia.

Secțiunea 2. Societatea de administrare fiduciară a investițiilor

Articolul 104. Competența societății de administrare fiduciară a investițiilor

(1) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor are următoarele atribuții:

- a) prestează servicii în vederea constituirii și organizării activității fondului de investiții;
- b) administrează activele OPCVM conform prezentei legi și actelor normative ale Comisiei Naționale;
- c) prestează servicii de consulting investițional aferente administrării activelor OPCVM;
- d) prestează servicii în vederea emiterii și vânzării unităților de fond ale fondurilor de investiții administrate;

e) ține contabilitatea, întocmește situații financiare și rapoarte specifice proprii și ale OPCVM administrate;

f) efectuează investiții în contul OPCVM administrat, utilizând resursele financiare atrase ca rezultat al plasării acțiunilor sau a unităților de fond;

g) prezintă situațiile financiare și rapoartele specifice și publică informația privind rezultatele activității OPCVM administrate;

h) asigură ținerea registrului deținătorilor de acțiuni și al deținătorilor de unități de fond ale OPCVM administrate;

i) exercită drepturile aferente deținerii de valori mobiliare în numele și în contul OPCVM administrate;

j) calculează și publică valoarea activului net, valoarea activului net unitar și numărul de investitori ai OPCVM administrate;

k) îndeplinește alte sarcini necesare administrării corecte și eficiente a activelor OPCVM cu care are încheiat contract de administrare fiduciară a investițiilor.

(2) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor este în drept să practice doar activitățile prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale.

(3) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor are dreptul să perceapă o taxă anuală de administrare, la o rată prevăzută de actele de constituire sau de regulile fondului, calculată procentual din valoarea medie anuală a venitului adus deținătorilor de acțiuni sau de unități de fond pentru serviciile de administrare a activelor OPCVM. Taxa de administrare se achită din activele companiei investiționale sau ale fondului.

Articolul 105. Obligațiile societății de administrare fiduciară a investițiilor. Restricții față de societatea de administrare fiduciară a investițiilor

(1) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor este obligată:

a) să activeze cu diligență profesională maximă, corectitudine și transparență în interesul exclusiv al deținătorilor de acțiuni și de unități de fond ale OPCVM administrat;

b) în cadrul administrării activelor OPCVM, să respecte principiile enumerate la art. 89 alin. (2);

c) să adopte măsuri de protejare a drepturilor deținătorilor de acțiuni și de unități de fond ale OPCVM administrat;

d) să respecte și să se conformeze reglementărilor prudențiale ale Comisiei Naționale.

(2) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor nu este în drept:

a) să fie parte în tranzacțiile efectuate cu activele OPCVM administrate și să intermedieze tranzacții între acestea;

b) să contracteze împrumuturi și/sau credite bancare în afara celor prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale;

c) să încheie tranzacții cu societățile de investiții care dețin cote mai mari de 5% din capitalul social al societății de administrare fiduciară a investițiilor respective;

d) să dețină, direct sau indirect, individual ori împreună cu persoanele cu care are legături strânse, o cotă mai mare de 5% din capitalul social al altei societăți de administrare fiduciară a investițiilor;

e) să dețină, direct sau indirect, individual ori împreună cu persoanele cu care are legături strânse, o cotă mai mare de 5% din capitalul social al unui depozitar;

f) să dețină acțiuni sau părți sociale ale persoanelor juridice care sînt acționari ai societății de administrare fiduciară a investițiilor respective.

(3) Prevederile alin. (2) lit. c) se aplică și în situațiile în care membrii consiliului de administrație, ai organului executiv și deținătorii unei cote mai mari de 5% din capitalul social al persoanelor juridice care dețin licențe eliberate în condițiile prezentei legi, direct sau indirect, individual sau împreună cu persoanele cu care au o relație de familie și/sau cu care au legături strânse, dețin cote mai mari de 5% din capitalul social al societății de administrare fiduciară a investițiilor.

(4) Prevederile alin. (2) lit. d) se aplică și membrilor consiliului de administrație, organului executiv și deținătorilor unei cote mai mari de 5% din capitalul social al unei societăți de administrare fiduciară a investițiilor.

(5) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor nu poate fi în același timp și depozitar al unui OPCVM și nu trebuie să fie persoană cu care OPCVM are legături strânse. Societatea de administrare fiduciară a investițiilor și depozitarul trebuie să acționeze independent unul față de celălalt și exclusiv în interesul deținătorilor de acțiuni și de unități de fond ale OPCVM administrat.

(6) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor are obligația de a transmite depozitarului toate informațiile privind operațiunile efectuate cu activele OPCVM cel tîrziu pînă la ora 16.00 a zilei lucrătoare imediat următoare celei în care au fost efectuate aceste operațiuni.

(7) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor este obligată să transmită depozitarului pentru evidență și păstrare activele OPCVM administrat, prin transmiterea tuturor documentelor ce vizează patrimoniul administrat.

Articolul 106. Contractul de administrare fiduciară a investițiilor

(1) Contractul de administrare fiduciară a investițiilor poate fi încheiat doar după primirea avizului pozitiv al Comisiei Naționale.

(2) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor va rezilia contractul de administrare fiduciară a investițiilor OPCVM în următoarele cazuri:

a) la solicitarea uneia dintre părți și numai după informarea Comisiei Naționale asupra deciziei de reziliere a contractului de administrare fiduciară a investițiilor cu cel puțin 60 de zile înainte ca decizia să producă efect;

b) în urma retragerii de către Comisia Națională a licenței ca rezultat al încălcării prevederilor prezentei legi.

(3) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor are obligația să publice în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și într-un ziar cu difuzare națională decizia de reziliere a contractului de administrare fiduciară a investițiilor în termen de 7 zile de la data informării Comisiei Naționale.

(4) În termen de 5 zile de la data rezilierii contractului cu OPCVM administrat, societatea de administrare fiduciară a investițiilor transmite societății de administrare fiduciară a investițiilor succesoare toate documentele ce vizează patrimoniul administrat.

Secțiunea 3. Depozitarul

Articolul 107. Dispoziții generale

(1) Activele ce aparțin unui OPCVM se transmit unui depozitar, prin transmiterea documentelor ce confirmă deținerea acestora, în vederea ținerii evidenței și păstrării în condiții de siguranță.

(2) Depozitarul își poate desfășura activitatea numai în baza contractului de prestare a serviciilor de depozitare (în continuare – contract de depozitare) încheiat cu societatea de administrare fiduciară a investițiilor sau cu compania investițională care se autoadministrează.

(3) Depozitarul este obligat să informeze Comisia Națională, societatea de administrare fiduciară a investițiilor și OPCVM, cu cel puțin 60 de zile înainte, despre

încetarea exercitării obligațiilor prevăzute în contractul de depozitare.

(4) Nu se permite publicarea și utilizarea de către OPCVM a altor mărimi pentru exprimarea valorii activului net, valorii activului net unitar și a numărului de deținători de acțiuni sau de unități de fond decât cele certificate de către depozitar.

(5) Depozitarul ține evidența activelor OPCVM în conturi separate, diferite de conturile de evidență proprii.

Articolul 108. Activitățile desfășurate de depozitar

(1) Depozitarul desfășoară următoarele activități:

a) ține evidența activelor OPCVM și păstrează aceste active;

b) calculează și certifică valoarea activului net, valoarea activului net unitar, numărul de investitori și transmite aceste date societății de administrare fiduciară a investițiilor și Comisiei Naționale în forma și cu periodicitatea stabilite prin prezenta lege și prin actele normative ale Comisiei Naționale;

c) operează modificări în evidența privind activele OPCVM în conformitate cu instrucțiunile și documentele confirmative primite de la societatea de administrare fiduciară a investițiilor și cu reglementările existente.

(2) Depozitarul întreprinde toate măsurile necesare pentru a se asigura că prețurile de emisiune și de răscumpărare a acțiunilor companiei investiționale și a unităților de fond ale fondului de investiții sînt calculate în concordanță cu reglementările Comisiei Naționale.

Articolul 109. Obligațiile depozitarului

(1) Depozitarul are următoarele obligații:

a) să urmărească desfășurarea activităților de emisie, de vânzare, de răscumpărare sau de anulare a acțiunilor sau a unităților de fond, în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative emise întru aplicarea acesteia;

b) să calculeze valoarea acțiunilor sau a unităților de fond în conformitate cu prezenta lege, cu reglementările Comisiei Naționale, precum și cu actele de constituire, regulile fondului și politica investițională ale OPCVM;

c) să îndeplinească instrucțiunile societății de administrare fiduciară a investițiilor, cu excepția cazului cînd acestea sînt contrare legislației în vigoare sau regulamentelor OPCVM;

d) să urmărească tranzacțiile efectuate cu activele OPCVM;

e) să informeze imediat Comisia Națională asupra oricărui abuz al societății de administrare fiduciară a investițiilor sau al companiei investiționale care se autoadministrează în raport cu activele OPCVM.

(2) Depozitarul nu are dreptul să dețină, direct sau indirect, individual ori împreună cu persoanele cu care are legături strânse, acțiuni ale unei societăți de administrare fiduciară a investițiilor sau ale unei companii investiționale care se autoadministrează, cu care are încheiat contract de depozitare.

Articolul 110. Răspunderea depozitarului

(1) Depozitarul este responsabil față de OPCVM și față de deținătorii de acțiuni ale companiei investiționale sau deținătorii de unități de fond ale unui fond de investiții, cu care are încheiate contracte de depozitare, pentru orice pierdere suferită de aceștia ca urmare a neexecutării sau a executării necorespunzătoare a obligațiilor sale.

(2) Răspunderea depozitarului față de investitori poate fi invocată de către aceștia, direct sau indirect, prin intermediul societății de administrare fiduciară a investițiilor, în funcție de natura relațiilor dintre cele trei părți.

Articolul 111. Rezilierea contractului de depozitare

(1) Contractul de depozitare poate fi reziliat în următoarele situații:

a) la solicitarea uneia dintre părți și numai după informarea Comisiei Naționale asupra deciziei de reziliere a contractului de depozitare cu cel puțin 60 de zile înainte ca decizia să producă efect;

b) în urma retragerii licenței de către Comisia Națională conform prevederilor prezentei legi și/sau retragerii licenței de către Banca Națională a Moldovei.

(2) Depozitarul este obligat să publice în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și într-un ziar de difuzare națională decizia de reziliere a contractului de depozitare în termen de 7 zile de la data informării Comisiei Naționale.

(3) În termen de 5 zile de la data rezilierii contractului cu OPCVM deservit, depozitarul transmite depozitarului succesor toată evidența privind patrimoniul OPCVM, precum și documentele ce confirmă deținerea acestuia.

(4) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor sau compania investițională care se autoadministrează poate schimba depozitarul doar după primirea avizului pozitiv al Comisiei Naționale.

Secțiunea 4. Politica de investiții a OPCVM

Articolul 112. Investițiile OPCVM

(1) Investițiile OPCVM se efectuează exclusiv în următoarele active:

1) în valori mobiliare și instrumente ale pieței monetare admise spre tranzacționare pe o piață reglementată națională;

2) în valori mobiliare și instrumente ale pieței monetare admise spre tranzacționare pe o piață reglementată dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-o țară terță, care operează cu regularitate și este recunoscută și deschisă publicului, cu condiția ca alegerea pieței reglementate să fie aprobată de Comisia Națională ori să fie prevăzută în regulile fondului sau în actele de constituire, avizate de Comisia Națională;

3) în valori mobiliare nou-emise, ale căror condiții de emisiune să includă un angajament ferm, conform căruia se va cere admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată națională sau dintr-un stat membru al Uniunii Europene care operează cu regularitate și este recunoscută și deschisă publicului și care să fie aprobată de Comisia Națională sau să fie prevăzută în regulile fondului sau în actele de constituire avizate de Comisia Națională. Admiterea menționată se obține cel târziu înainte de sfârșitul unui an de la emisiune;

4) în titluri de participare ale OPCVM autorizate într-un stat membru al Uniunii Europene, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) acestea sînt subiectul unei supravegheri prudențiale, iar cooperarea dintre Comisia Națională și autoritatea competentă din statul de origine este suficient asigurată;

b) nivelul de protecție garantată deținătorilor de acțiuni sau de unități de fond ale OPCVM în care se va investi să fie echivalent celui asigurat deținătorilor de acțiuni sau de unități de fond ale unui OPCVM de prezenta lege;

c) activitățile OPCVM fac obiectul unor rapoarte semestriale și anuale, care permit o evaluare a activelor și a pasivelor, a veniturilor și a operațiunilor din perioada de raportare;

d) OPCVM în care se intenționează să se investească să nu poată, la rîndul lor, să investească, conform regulilor fondului sau actului de constituire, mai mult de 10% din activele lor în alte organisme de plasament colectiv;

5) depozite constituite la băncile, care sînt rambursabile la cerere sau oferă dreptul de retragere, cu o scadență ce nu depășește 12 luni;

6) valori mobiliare derivate, inclusiv cele care implică decontarea finală a unor fonduri bănești, tranzacționate pe o piață reglementată în sensul pct. 1) și pct. 2), sau negociate în afara pieței reglementate, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor

condiții:

a) activul suport constă în instrumente prevăzute în prezentul alineat, în indici financiari, rate de dobândă și rate de schimb valutar, în care OPCVM poate investi în conformitate cu politica sa de investiții, în modul prevăzut de regulile fondului sau în actele de constituire;

b) contrapărțile sînt instituții subiecți ai supravegherii prudențiale, iar cooperarea dintre Comisia Națională și autoritatea competentă din statul de origine este asigurată suficient;

7) instrumente ale pieței monetare, altele decît cele tranzacționate pe o piață reglementată, care sînt lichide și au o valoare ce poate fi determinată precis în orice moment, cu condiția ca emisiunea sau emitentul să fie supuse reglementărilor referitoare la protecția investitorilor și a economiilor acestora și cu condiția ca aceste instrumente să fie:

a) emise sau garantate de o autoritate a administrației publice, centrală sau locală, din Republica Moldova, de Banca Națională a Moldovei, în cazurile și în condițiile prevăzute de actele normative ale acesteia, sau de o autoritate administrativă, centrală sau locală, sau de o bancă centrală a unui stat membru al Uniunii Europene, de Banca Centrală Europeană sau de Banca Europeană de Investiții ori de un organism public internațional din care fac parte unul sau mai multe state membre;

b) emise de un organism ale cărui titluri sînt negociate pe piețele reglementate, menționate la pct. 1) și 2);

c) emise sau garantate de o entitate supusă supravegherii prudențiale, în conformitate cu criteriile definite de legislația comunitară, sau de o entitate care este supusă și care se conformează unor reguli prudențiale considerate de Comisia Națională ca fiind cel puțin la fel de stricte ca și cele prevăzute de legislația comunitară.

(2) În cazul în care pentru efectuarea investițiilor menționate la alin. (1) este necesară obținerea autorizației Băncii Naționale a Moldovei în conformitate cu prevederile Legii nr. 62-XVI din 23 martie 2008 privind reglementarea valutară, aceste autorizații urmează a fi obținute pînă la efectuarea investițiilor respective.

(3) Limitele cu privire la tipul de instrumente în care se va investi și ponderea maximă a investițiilor pentru o anumită categorie se stabilesc prin reglementări ale Comisiei Naționale.

(4) Distribuirea sau reinvestirea veniturilor unui OPCVM se realizează potrivit prevederilor prezentei legi, ale regulilor fondului sau ale actului de constituire.

Articolul 113. Sistemul de administrare a riscului

(1) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor și compania investițională care se autoadministrează utilizează un sistem de administrare a riscului, care să le permită:

- a) să monitorizeze și să cuantifice în orice moment riscul asociat pozițiilor și influența pozițiilor asupra profilului de risc general al portofoliului;
- b) să asigure o evaluare corectă și independentă a valorii instrumentelor financiare derivate, negociate în afara pieței reglementate.

(2) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor și compania investițională care se autoadministrează comunică trimestrial Comisiei Naționale, în conformitate cu reglementările acesteia, tipurile de valori mobiliare derivate, riscul activelor suport, limitele cantitative și metodele alese pentru a estima riscul asociat tranzacțiilor cu valori mobiliare derivate, pentru fiecare OPCVM administrat.

Secțiunea 5. Protecția deținătorilor de acțiuni ale companiei investiționale și de unități de fond ale fondurilor de investiții

Articolul 114. Reguli privind transparența și publicitatea

(1) OPCVM este obligat să informeze publicul asupra activității sale în modul și în termenul stabilit de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale.

(2) OPCVM este obligat să prezinte Comisiei Naționale, să publice în organul de presă indicat în actele de constituire sau în regulile fondului și să expună pe pagina web proprie rapoartele specifice anuale și semestriale privind activitatea desfășurată.

(3) Difuzarea oricărui material publicitar referitor la OPCVM se permite numai în conformitate cu prevederile Legii nr. 1227-XIII din 27 iunie 1997 cu privire la publicitate, cu reglementările Comisiei Naționale privind conținutul și structura materialului publicitar, în scopul asigurării transparenței și corectitudinii informației.

(4) Orice material publicitar va menționa existența prospectelor de emisiune, precum și modalitatea de obținere a acestora.

(5) Un OPCVM de tip „feeder” indică în toate informațiile publicitare pertinente că investește cel puțin 85% din activele sale în acțiuni sau în unități de fond emise de OPCVM de tip „master”.

(6) OPCVM de tip „feeder” trimite investitorilor, la cerere și în mod gratuit, un exemplar tipărit al prospectului și al rapoartelor specifice anuale și semestriale privind

activitatea desfășurată ale OPCVM de tip „master”.

(7) Societatea de administrare fiduciară a investițiilor, pentru fiecare OPCVM administrat, și companiile investiționale care se autoadministrează publică în organul de presă indicat în actele de constituire sau în regulile fondului, plasează pe pagina web proprie și transmite Comisiei Naționale următoarele documente:

a) prospectele de emisiune;

b) prospectele simplificate;

c) rapoartele specifice anuale și semestriale privind activitatea desfășurată;

d) rapoartele periodice privind valoarea activului net și valoarea activului net unitar calculate conform reglementărilor Comisiei Naționale.

(8) Rapoartele privind valoarea activului net și valoarea activului net unitar se depun la Comisia Națională, se publică în organul de presă indicat în actele de constituire sau în regulile fondului și se plasează pe pagina web în termenele și în condițiile stabilite de actele normative ale Comisiei Naționale.

(9) Rapoartele specifice anuale și semestriale privind activitatea desfășurată se prezintă Comisiei Naționale, se publică în organul de presă indicat în actele de constituire sau în regulile fondului și se plasează pe pagina web în următorul termen:

a) rapoartele specifice semestriale proprii privind activitatea desfășurată pentru primul semestru – în termen de 30 de zile următoare semestrului de gestiune;

b) rapoartele specifice anuale proprii și consolidate privind activitatea desfășurată – în termen de 120 de zile următoare anului de gestiune.

(10) Rapoartele specifice anuale și semestriale privind activitatea desfășurată se furnizează gratuit, la cererea investitorilor, și se pun la dispoziția acestora în locurile prevăzute în prospectul de emisiune și în prospectul simplificat.

(11) Raportul specific anual privind activitatea desfășurată conține situațiile financiare anuale, precum și alte informații semnificative, care să sprijine investitorii în aprecierea, în cunoștință de cauză, a activității OPCVM și a rezultatelor acestuia.

(12) Rapoartele specifice anuale și semestriale privind activitatea desfășurată includ informațiile prevăzute în reglementările Comisiei Naționale.

(13) Situațiile financiare anuale sînt supuse auditului obligatoriu.

(14) În raportul auditorului, entitatea de audit a OPCVM de tip „feeder” ia în considerare raportul auditorului al OPCVM de tip „master”. Entitatea de audit a OPCVM

de tip „feeder” include în raport toate neregulile semnalate în raportul auditorului al OPCVM de tip „master”, precum și impactul neregulilor asupra OPCVM de tip „feeder”.

(15) Raportul specific anual privind activitatea desfășurată al OPCVM de tip „feeder” include și o declarație cu privire la totalul cheltuielilor OPCVM de tip „feeder” și ale OPCVM de tip „master”.

(16) Rapoartele specifice anuale și semestriale privind activitatea desfășurată ale OPCVM de tip „feeder” precizează modalitățile prin care pot fi obținute rapoartele specifice anuale și, respectiv, semestriale privind activitatea desfășurată a OPCVM de tip „master”.

Articolul 115. Protecția drepturilor investitorilor

(1) În vederea protejării intereselor investitorilor, companiile investiționale care se autoadministrează și societățile de administrare fiduciară a investițiilor care acționează în numele unui OPCVM pot suspenda temporar răscumpărarea acțiunilor și a unităților de fond, cu respectarea prevederilor regulilor fondului, ale actului de constituire și cu acordul Comisiei Naționale.

(2) Pentru protecția interesului public și a investitorilor, Comisia Națională poate decide suspendarea temporară sau limitarea emisiunii și/sau răscumpărarea acțiunilor și a unităților de fond ale unui OPCVM.

(3) Actul de suspendare specifică termenele și motivul suspendării. Suspendarea poate fi prelungită și după expirarea termenului stabilit inițial în cazul în care motivele suspendării se mențin.

(4) În situațiile menționate la alin. (1), OPCVM comunică, fără întârziere, decizia sa Comisiei Naționale în vederea obținerii acordului.

(5) În cazul în care influența exercitată de către deținătorii de participațiune calificată, membrii consiliului de administrație, conducătorii sau personalul compartimentului de control intern al societății de administrare fiduciară a investițiilor sau al companiei investiționale care se autoadministrează riscă să prejudicieze administrarea unui OPCVM, Comisia Națională adoptă măsuri pentru suspendarea activității sau retragerea licenței societății de administrare fiduciară a investițiilor sau a companiei investiționale care se autoadministrează.

(6) În cazul în care OPCVM de tip „master” suspendă temporar răscumpărarea sau subscrierea acțiunilor sau a unităților sale de fond, fie din proprie inițiativă, fie la cererea Comisiei Naționale sau a altei autorități competente, fiecare dintre OPCVM ale sale de tip „feeder” are dreptul să suspende răscumpărarea ori subscrierea acțiunilor sau unităților sale de fond în aceeași perioadă ca și OPCVM de tip „master”.

Secțiunea 6. Reorganizarea OPCVM

Articolul 116. Reorganizarea OPCVM

(1) Fuziunea și dezmembrarea societății de administrare fiduciară a investițiilor, a OPCVM se efectuează în conformitate cu legislația civilă, cu Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 și cu regulamentele Comisiei Naționale.

(2) Participanți la reorganizarea OPCVM prin contopire sau prin absorbție pot fi numai OPCVM.

(3) La reorganizarea OPCVM prin divizare sau prin separare pot fi create numai OPCVM.

(4) OPCVM nu este în drept să se reorganizeze prin transformare în alte forme de organizare juridică.

(5) Dacă un OPCVM de tip „master” fuzionează cu un alt OPCVM sau dacă se dezmembrează în două sau mai multe OPCVM, OPCVM de tip „feeder” sînt lichidate, în afară de cazul în care Comisia Națională aprobă ca OPCVM de tip „feeder”:

a) să continue să fie un OPCVM de tip „feeder” al OPCVM de tip „master” sau al unui alt OPCVM în urma fuziunii sau a dezmembrării OPCVM de tip „master”; sau

b) să investească cel puțin 85% din activele sale în acțiuni sau în unități de fond la un alt OPCVM de tip „master” care nu rezultă din fuziune sau din dezmembrare; sau

c) să își modifice regulile fondului sau actele de constituire pentru a se transforma într-un OPCVM ce nu este un OPCVM de tip „feeder”.

(6) Nicio fuziune sau dezmembrare a unui OPCVM de tip „master” nu intră în vigoare decît dacă OPCVM de tip „master” a transmis tuturor deținătorilor săi de acțiuni sau de unități de fond și Comisiei Naționale informații utile și exacte cu privire la fuziune sau la dezmembrare cel tîrziu cu 60 de zile pînă la data propusă pentru intrarea în vigoare.

(7) În cazul în care un OPCVM de tip „master” se lichidează, OPCVM de tip „feeder” se lichidează de asemenea, cu excepția cazului cînd Comisia Națională aprobă:

a) investirea a cel puțin 85% din activele OPCVM de tip „feeder” în acțiuni sau în unități de fond la un alt OPCVM de tip „master”; sau

b) modificarea regulilor fondului sau a actelor de constituire pentru ca OPCVM de tip „feeder” să se poată transforma într-un OPCVM ce nu este un OPCVM de tip „feeder”.

(8) Lichidarea unui OPCVM de tip „master” nu se poate realiza mai devreme de 3 luni de la data la care OPCVM de tip „master” a informat toți deținătorii săi de acțiuni sau de unități de fond și Comisia Națională cu privire la decizia de lichidare.

(9) Comisia Națională emite reglementări privind procedurile de aprobare în caz de lichidare, fuziune sau dezmembrare a OPCVM.

Articolul 117. Societățile pe acțiuni a căror activitate conține caracteristicile activității OPCVM

(1) Societatea pe acțiuni a cărei activitate întrunește cumulativ condițiile specificate la art. 89 alin. (1), dar care nu are încheiat contract cu o societate de administrare fiduciară a investițiilor sau nu deține licență pentru acest gen de activitate eliberată de Comisia Națională ori decizia acesteia despre faptul că activitatea sa nu reprezintă activitate a OPCVM, este obligată să suspende activitatea pe piața de capital pînă la obținerea licenței de la Comisia Națională sau a avizului prin care se adeverește că activitatea sa nu reprezintă activitate a OPCVM.

(2) Neexecutarea prevederilor alin. (1) constituie temei pentru dizolvarea societății în conformitate cu art. 98 al Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni.

Capitolul VI. PROTECȚIA INVESTITORILOR

Secțiunea 1. Dezvăluirea informației

Articolul 118. Dispoziții generale privind dezvăluirea informației

(1) Prevederile stabilite în secțiunile 1 și 2 din prezentul capitol, cu particularitățile prevăzute de prezenta lege, se aplică următoarelor categorii de emitenți:

a) emitenților care sunt considerați entități de interes public;

b) emitenților ale căror valori mobiliare sunt admise spre tranzacționare în cadrul unui MTF;

c) emitenților ale căror valori mobiliare constituie obiectul unei oferte publice, dezvăluirea informației fiind obligatorie pe toată perioada circulației valorilor mobiliare plasate astfel.

(2) Emitenții care nu întrunesc criteriile unei entități de interes public dezvăluie informația conform prevederilor prezentei legi, ale Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni și ale actelor normative ale Comisiei Naționale.

(3) În cazul în care prezenta lege nu prevede expres modul în care o informație urmează a fi dezvăluită, se consideră că informația respectivă este dezvăluită dacă a fost făcută publică:

a) în una sau în mai multe publicații periodice cu difuzare națională; și/sau

b) pe pagina web oficială a entității; și/sau

c) prin intermediul mecanismelor oficiale de stocare a informației; și/sau

d) prin remiterea acesteia unei agenții de presă și/sau de informații, cu condiția că agenția respectivă să o dezvăluie; și/sau

e) în textul actului unei autorități a administrației publice, care urmează a fi publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(4) Comisia Națională emite acte normative privind crearea și asigurarea funcționării mecanismelor oficiale de stocare a informației dezvăluite în conformitate cu prevederile prezentului capitol.

(5) Emitenții valorilor mobiliare sunt obligați să asigure un tratament identic privind dezvăluirea informației pentru toți deținătorii de valori mobiliare care se află într-o situație identică.

Articolul 119. Dezvăluirea informației de către emitenți

(1) Un emitent care este considerat entitate de interes public va publica:

a) raportul anual al emitentului;

b) raportul semestrial al emitentului;

c) declarațiile intermediare ale conducerii emitentului;

d) informația despre evenimentele care afectează activitatea economico-financiară a emitentului;

e) actele de constituire ale emitentului.

(2) În scopul protejării intereselor investitorilor sau asigurării bunei funcționări a pieței, Comisia Națională este în drept să ceară emitentului, entității de audit a emitentului și/sau persoanelor menționate la art. 125 alin. (1) și art.126-1 să publice și/sau să prezinte informații și documente în modul și în perioada stabilită de actele normative ale Comisiei Naționale.

(3) În cazul în care emitentul nu se conformează cerinței stabilite la alin. (2), Comisia Națională este în drept să facă publice informațiile respective după audierea emitentului.

(4) Responsabilitatea dezvăluirii informației de către emitent revine organelor executive ale emitentului.

(5) Emitentul este obligat să dezvăluie informația în formă electronică pe propria pagină web și prin intermediul mecanismelor oficiale de stocare a informației. Actul de constituire al emitentului poate prevedea și dezvăluirea informației în unul sau în mai multe ziare cu difuzare națională.

(6) - abrogat.

Articolul 120. Raportul anual al emitentului

(1) Emitenții sînt obligați să publice raportul anual în termen de pînă la 30 aprilie și să ia măsurile necesare pentru ca raportul să rămîină disponibil publicului pe o perioadă de cel puțin 10 ani.

(2) Raportul anual al emitentului va conține:

1) situațiile financiare anuale, iar pentru entitatea-mamă –și situațiile financiare consolidate, cu anexarea raportului auditorului;

2) raportul de activitate al conducerii;

3) declarațiile persoanelor responsabile ale emitentului, cu indicarea numelui și funcției acestora, prin care:

a) confirmă că, din punctul lor de vedere, situațiile financiare sunt întocmite cu claritate, în conformitate cu prevederile legislației în domeniul contabilității și raportării financiare și oferă o imagine corectă a situației financiare, a performanței financiare și a altor informații aferente activității emitentului;

b) confirmă că, din punctul lor de vedere, raportul de activitate prezintă corect evoluția și rezultatele emitentului;

c) fac o descriere a principalelor riscuri și incertitudini cu care se confruntă emitentul.

4) politica de remunerare și raportul anual de remunerare a persoanelor cu funcții de răspundere ale societății, aprobate/întocmite conform normelor de guvernanță corporativă.

(3) Raportul anual al emitentului include cel puțin o descriere corectă și completă a dezvoltării și a performanței activității economico-financiare a emitentului și a

întreprinderilor pe care le controlează, precum și o descriere a principalelor riscuri cu care se confruntă el.

(4) La publicarea raportului anual, emitentul publică integral raportul auditorului.

Articolul 121. Raportul semestrial al emitentului

(1) Emitentul este obligat să publice raportul semestrial după încheierea primului semestru, dar nu mai târziu de 2 luni după încheierea acestuia.

(2) Emitentul ia măsurile necesare pentru ca raportul semestrial să rămână disponibil publicului pe o perioadă de cel puțin 5 ani.

(3) Raportul semestrial al emitentului va conține:

1) situațiile financiare semestriale, iar pentru entitatea-mamă – și situațiile financiare semestriale consolidate;

2) raportul intermediar de activitate al conducerii;

3) declarațiile persoanelor responsabile ale emitentului, cu indicarea numelui și funcției acestora, prin care:

a) confirmă că, din punctul lor de vedere, situațiile financiare semestriale sînt întocmite conform legislației și oferă o imagine corectă asupra activului și pasivului, asupra situației financiare și a rezultatului financiar ale emitentului;

b) confirmă că, din punctul lor de vedere, raportul de activitate prezintă corect evoluția și rezultatele emitentului.

(4) Raportul include cel puțin evenimentele importante care au avut loc pe parcursul semestrului și impactul acestora asupra situației economico-financiare a emitentului și a întreprinderilor pe care le controlează, precum și conține o descriere a principalelor riscuri pentru următorul semestru.

(5) În cazul emitenților de acțiuni, suplimentar informațiilor stabilite la alin. (4), raportul intermediar de activitate conține informații privind tranzacțiile importante cu acțiunile emitentului.

(6) În cazul în care situațiile financiare semestriale au fost revizuite de către entitatea de audit, raportul de revizuire a situațiilor financiare interimare se publică în modul prevăzut la art. 119 alin. (5).

Articolul 122. Declarațiile intermediare ale conducerii emitentului

(1) Emitenții sînt obligați să publice declarațiile intermediare ale conducerii lor pe durata primului semestru și pe durata celui de-al doilea semestru.

(2) Declarațiile intermediare se publică într-un interval de timp care începe la 10 săptămîni de la începutul semestrului și se încheie cu 6 săptămîni înainte de încheierea semestrului.

(3) Declarațiile intermediare se referă la perioada cuprinsă între începutul semestrului și data publicării declarației și conțin:

a) descrierea generală a evenimentelor și a tranzacțiilor importante desfășurate în perioada în cauză și impactul acestora asupra activității emitentului și a întreprinderilor pe care le controlează;

b) descrierea generală a situației financiare și a rezultatelor emitentului și ale întreprinderilor pe care le controlează.

(4) Emitenții care, la cererea pieței reglementate sau din proprie inițiativă, publică rapoarte trimestriale nu sînt obligați să publice declarațiile intermediare ale conducerii.

Articolul 123. Evenimentele care influențează emitentul

(1) Emitentul este obligat să publice informații privind:

a) orice modificare a drepturilor de vot aferente diferitelor categorii de acțiuni emise de emitent și instrumentelor derivate care oferă drepturi asupra acțiunilor;

b) noile emisiuni de valori mobiliare;

c) plata dividendelor;

d) convertirea, fracționarea sau consolidarea valorilor mobiliare din emisiunile anterioare;

e) evenimentele care influențează sau pot influența activitatea emitentului sau prețul valorilor mobiliare admise spre tranzacționare.

(2) Informațiile specificate la alin. (1) se publică în cel mai scurt timp, dar nu mai tîrziu de 7 zile de la data apariției acestora.

Articolul 124. Actele de constituire Emitentul este obligat să publice:

Emitentul este obligat să publice:

a) actul de constituire și statutul emitentului, dacă acesta există separat, în termen de cel mult o lună de la înregistrarea de stat a emitentului, dar nu mai tîrziu de data

inițierii unei oferte publice sau a procedurii de admitere spre tranzacționare pe piața reglementată;

b) orice modificări și completări la actul de constituire și la statutul emitentului, dacă acesta există separat, în termen de cel mult 15 zile de la data adoptării acestor modificări și completări;

c) textul integral actualizat al actului de constituire și al statutului emitentului, dacă acesta există separat, în cazul modificării sau completării acestora, în termen de cel mult 15 zile de la data adoptării modificărilor și completărilor respective.

Articolul 125. Dezvăluirea informației privind deținerile importante de acțiuni

(1) Deținătorul de acțiuni care a dobândit sau a înstrăinat acțiuni cu drept de vot ale unui emitent considerat entitate de interes public ori care este admis spre tranzacționare în cadrul unui MTF este obligat să informeze emitentul și Comisia Națională despre acest fapt în termen de cel mult 4 zile lucrătoare de la data dobândirii sau înstrăinării, în cazul în care în urma acestei tranzacții atinge, depășește sau coboară sub limita de 5%, 10%, 15%, 20%, 25%, 33%, 50%, 66%, 75% și 90%.

(2) Deținătorul de acțiuni cu drept de vot este obligat să informeze emitentul și Comisia Națională în cazul când cota de acțiuni deținută atinge limitele stabilite la alin. (1) ca urmare a unor operațiuni de conversiune, fracționare sau consolidare.

(3) Cerințele stabilite la alin. (1) și (2) se aplică și în cazul când o persoană dobândește valori mobiliare ce pot fi convertite în acțiuni cu drept de vot sau în instrumente financiare în al căror temei poate achiziționa acțiuni cu drept de vot. În plus, acestea se aplică persoanei fizice sau juridice în măsura în care această persoană are dreptul de a achiziționa, a ceda sau a exercita drepturi de vot în una din situațiile următoare sau în cazul unei combinații între acestea:

a) drepturile de vot sînt deținute de un terț cu care persoana în cauză a încheiat un acord prin care se obligă să adopte, printr-un exercițiu concertat al drepturilor de vot pe care le dețin, o politică durabilă comună în ceea ce privește gestiunea societății în cauză;

b) drepturile de vot sînt deținute de un terț în conformitate cu un acord încheiat cu persoana în cauză, care prevede transferul temporar și cu titlu oneros al drepturilor de vot în cauză;

d) drepturile de vot sînt anexate acțiunilor pentru care această persoană deține uzufuctul;

e) drepturile de vot sînt deținute sau pot fi exercitate în conformitate cu literele a)-d) de către o întreprindere controlată de această persoană;

f) drepturile de vot sînt anexate acțiunilor depuse pe lîngă această persoană, care le poate exercita cum dorește, în cazul în care nu primește instrucțiuni speciale din partea deținătorului de acțiuni;

g) drepturile de vot sînt deținute de un terț în nume propriu sau pe seama acestei persoane;

h) această persoană poate exercita drepturile de vot ca mandatar și cum dorește în cazul în care nu primește instrucțiuni speciale din partea deținătorului de acțiuni.

(4) În termen de cel mult 3 zile de la primirea informațiilor conform alin. (1)-(3), emitentul este obligat să publice aceste informații.

(5) Cerințele stabilite la alin. (1)-(3) nu se aplică market maker-ului la atingerea limitelor stabilite la alin. (1) în cazul în care acesta nu intervine în administrarea emitentului în cauză și nu exercită influențe pentru a determina emitentul să dobîndească aceste acțiuni sau să susțină prețul acestora.

(6) Emitentul care a dobîndit sau a înstrăinat acțiuni cu drept de vot proprii este obligat să publice o informație despre acest fapt cît mai curînd posibil, dar nu mai tîrziu de 5 zile lucrătoare de la data tranzacției, în cazul în care după tranzacție emitentul atinge, depășește sau coboară sub limita de 5% sau 10%.

(7) Modelul formularelor-tip pentru dezvăluirea informației conform prezentului articol și modelul de completare a acestora se stabilesc în actele normative ale Comisiei Naționale.

(8) Toate informațiile dezvăluite de către emitent conform prevederilor prezentului articol sunt prezentate, concomitent, și Comisiei Naționale.

Articolul 126. Alte cerințe privind dezvăluirea informației

(1) Instituțiile publice care difuzează statistici ce pot influența semnificativ piața de capital sau evoluția prețului unuia sau mai multor instrumente financiare fac publice aceste informații în mod transparent și nediscriminatoriu.

(2) Analistii financiari și persoanele care difuzează un studiu investițional iau măsurile necesare pentru a asigura accesul nediscriminatoriu la studiul investițional.

(3) Informația din cadrul unui studiu investițional menționează interesele personale și/sau conflictele de interese ale analistului financiar și ale persoanelor care difuzează studiul în raport cu instrumentele financiare la care se referă studiul.

(4) Persoanele cu funcții de răspundere în cadrul unui emitent de valori mobiliare și alte instrumente financiare și, după caz, persoanele care au o legătură strânsă cu acestea comunică Comisiei Naționale, în modul stabilit de actele normative ale acesteia despre tranzacțiile efectuate cu acțiunile emitentului respectiv, cu instrumentele financiare derivate sau cu alte instrumente ce le sînt asociate.

(5) Jurnaliștii, reporterii și alte persoane care participă la elaborarea și distribuirea informațiilor privind instrumentele financiare prin intermediul mijloacelor de informare în masă:

a) evaluează informațiile distribuite public, avîndu-se în vedere reglementările și normele profesionale din domeniul mijloacelor de informare în masă;

b) efectuează distribuirea informațiilor respective, cu condiția că persoanele nominalizate nu obțin direct sau indirect beneficii de orice natură ca urmare a difuzării informațiilor în cauză.

Articolul 126-1. Dezvăluirea informației privind persoanele afiliate

(1) Persoana afiliată emitentului specificat la art. 118 alin. (1) lit. a) și b), în termen de 5 zile lucrătoare de la data obținerii calității de persoană afiliată, este obligată să prezinte emitentului respectiv, în modul stabilit de actele normative ale Comisiei Naționale, informația privind persoanele sale afiliate, care sunt determinate în conformitate cu prevederile Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni.

(2) Schimbările intervenite în informația prezentată conform alin. (1) se prezintă emitentului în termen de 5 zile de la data survenirii acestora.

(3) Emitenții, în baza informațiilor primite în conformitate cu alin. (1) și (2) din prezentul articol, dezvăluie informația privind persoanele lor afiliate la cererea Comisiei Naționale, iar emitenții specificați la art.118 alin. (1) lit. a) și b) - și în raportul anual/semestrial al entității.

Secțiunea 2. Abuzul pe piața de capital

Articolul 127. Informațiile privilegiate

(1) Se consideră informație privilegiată orice informație de natură precisă, care nu a fost dezvăluită public, care se referă în mod direct sau indirect la unul sau la mai mulți emitenți ori la unul sau la mai multe instrumente financiare și care, dacă ar fi dezvăluită public, ar putea avea un impact semnificativ asupra prețului acelor instrumente financiare sau asupra prețului derivatelor aflate în legătură cu aceste instrumente.

(2) Se interzice folosirea informației privilegiate de către insider, pentru sine sau pentru o terță parte, în mod direct sau indirect, în scopul:

a) dobândirii sau înstrăinării instrumentelor financiare la care se referă informațiile în cauză; sau

b) tentativei de dobândire sau de înstrăinare a instrumentelor financiare la care se referă informațiile în cauză.

(3) Interdicția stabilită la alin. (2) se aplică insiderului care deține o informație privilegiată în virtutea:

a) calității sale de membru în organele de conducere sau de control ale emitentului;

b) deținerii de acțiuni în capitalul social al emitentului;

c) accesului la aceste informații ca urmare a exercitării funcțiilor și atribuțiilor profesionale;

d) accesului ilicit la astfel de informații.

(4) Interdicția stabilită la alin. (2) se aplică oricărei alte persoane care, deși nu se încadrează în prevederile alin. (3), deține informații privilegiate și cunoaște sau trebuie să cunoască că aceste informații sînt privilegiate.

(5) În cazul în care insiderul este o persoană juridică, interdicția stabilită la alin. (2) se aplică persoanelor fizice ale insiderului care participă sau pot participa la luarea deciziei privind dobîndirea sau înstrăinarea instrumentelor financiare la care se referă informația privilegiată.

(6) Interdicția stabilită la alin. (2) nu se aplică tranzacțiilor cu instrumente financiare efectuate în vederea executării unei obligații născute pînă la momentul în care insiderul a obținut informația privilegiată.

(7) Insiderul nu este în drept:

a) să comunice sau să transmită în orice alt mod informațiile privilegiate unei alte persoane, cu excepția cazului cînd acest fapt are loc în procesul desfășurării normale a activității;

b) să recomande unei alte persoane să efectueze tranzacții cu instrumente financiare la care se referă informațiile privilegiate sau să influențeze în orice alt mod decizia acestei persoane de a efectua tranzacții cu aceste instrumente financiare.

(8) Emitentul de instrumente financiare este obligat să facă publice, imediat cum este posibil, informațiile privilegiate referitoare la activitatea sa și la instrumentele sale

financiare, cel puțin plasînd aceste informații pe pagina web.

(9) Emitentul este în drept să amîne, pe propria răspundere, în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale, publicarea informațiilor privilegiate conform alin. (8) pentru a nu afecta interesele sale legitime, cu condiția că această amînare nu va induce în eroare publicul și că emitentul va asigura confidențialitatea informației privilegiate.

(10) În cazul în care emitentul sau reprezentantul acestuia comunică informația privilegiată unui terț în procesul desfășurării normale a activității, emitentul este obligat să facă publică această informație:

a) în același moment în care este comunicată terțului – în cazul în care informația a fost comunicată terțului neaccidental; sau

b) imediat după ce a fost comunicată terțului – în cazul în care informația a fost comunicată terțului accidental.

(11) Obligația stabilită la alin. (10) nu se aplică în cazul în care persoana terță, căreia i-au fost comunicate informațiile privilegiate, este obligată, în temeiul legislației, al actelor interne ale persoanei terțe și/sau al contractului dintre părți, să păstreze confidențialitatea acestor informații.

(12) Emitenții și persoanele care acționează în numele lor sînt obligați să stabilească o listă a persoanelor care dețin informații privilegiate, să o actualizeze periodic și să o prezinte Comisiei Naționale în modul stabilit de aceasta.

Articolul 128. Manipulările pe piață

(1) Manipulările pe piață sînt interzise.

(2) Se consideră manipulare pe piață:

1) tranzacțiile sau ordinele de tranzacționare:

a) care oferă sau pot oferi informații false sau care induc în eroare în ceea ce privește cererea, oferta sau prețul instrumentelor financiare; sau

b) care, prin acțiunea uneia sau mai multor persoane ce activează în mod concertat, influențează stabilirea prețului unuia sau mai multor instrumente financiare la un nivel anormal sau artificial, cu excepția cazului cînd persoana care a intrat în tranzacții sau a emis ordinele de tranzacționare demonstrează că motivele pentru care procedează astfel sînt legitime și că aceste tranzacții sau ordine de tranzacționare sînt în conformitate cu practicile admise pe piața reglementată sau în cadrul MTF;

2) efectuarea de tranzacții fictive sau prin înșelăciune;

3) aplicarea de ordine de tranzacționare fictive;

4) difuzarea și răspîndirea, prin intermediul mijloacelor de informare în masă (inclusiv prin Internet) sau prin orice alt mijloc, a informațiilor ce oferă sau pot oferi indicații false despre instrumentele financiare, în cazul cînd persoana care a difuzat informațiile știa sau trebuia să știe că informațiile în cauză sînt false.

(3) Alte cerințe privind constatarea, prevenirea și evitarea abuzurilor pe piață sînt stabilite în actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 129. Obligațiile societăților de investiții privind abuzurile pe piață

Persoanele licențiate sau autorizate pe piața de capital sînt obligate să informeze Comisia Națională în cazul în care dispun de informații că o tranzacție cu instrumente financiare se efectuează cu încălcarea prevederilor prezentei legi referitoare la informațiile privilegiate și/sau la manipulările pe piață.

Secțiunea 3. Fondul de compensare a investitorilor

Articolul 130. Dispoziții generale

(1) Fondul de compensare a investitorilor (în continuare în această secțiune – Fond) se constituie și se gestionează de către Comisia Națională și se utilizează în conformitate cu deciziile acesteia.

(1-1) Comisia Națională este autoritatea competentă care acționează din numele Fondului.

(2) Fondul se constituie cu scopul compensării, în condițiile prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale, clienților persoane fizice ai societăților de investiții în cazul incapacității societăților respective de a returna mijloacele bănești și/sau instrumentele financiare ale clienților, transmise societăților de investiții în contextul prestării serviciilor de investiții și serviciilor auxiliare. Fondul este utilizat și pentru compensarea:

a) clienților participanților profesioniști care au deținut licențe pentru activitatea de administrare fiduciară a investițiilor conform Legii nr.199/1998 cu privire la piața valorilor mobiliare (în continuare – administratori fiduciar), ale căror mijloacele bănești, din motivul lipsei informației din registrele clienților, nu au fost repartizate conform art. 146-1 alin. (13) sau care nu au fost ridicate în termenul stabilit la art. 146-1 alin. (14);

b) acționarilor care nu au primit contravaloarea acțiunilor în condițiile art. 30;

c) acționarilor fondurilor de investiții nemutuale și ai fondurilor de investiții pentru privatizare, conform art. 131-3.

(3) Comisia Națională deschide un cont separat pentru acumularea mijloacelor financiare ale Fondului.

(4) Mijloacele Fondului pot fi utilizate doar pentru scopurile prevăzute la alin. (2) și pentru acoperirea cheltuielilor de activitate ale Fondului, conform prevederilor art. 131 și 132.

(5) Dreptul unui investitor la compensare poate face obiectul unei acțiuni a investitorului împotriva Fondului.

Articolul 131. Compensarea investitorilor

(1) În cazul incapacității societăților de investiții de a returna mijloacele bănești și/sau instrumentele financiare ale clienților, Fondul, în conformitate cu art. 133, achită fiecărui client prejudiciat o compensație nu mai mare decât echivalentul în lei a 1000 de euro, calculat conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data achitării.

(2) Compensația acoperă instrumentele financiare și mijloacele bănești aflate la evidența contului clientului, ținut de societatea de investiții, existent în momentul intentării procesului de insolabilitate în privința acestei societăți de investiții.

(3) Valoarea instrumentelor financiare de pe contul clientului se calculează conform ultimului preț de tranzacționare al acestor instrumente financiare, existent la momentul intentării procesului de insolabilitate în privința acestei societăți de investiții.

(4) Mărimea obligațiilor societății de investiții față de client se calculează avându-se în vedere valoarea totală a mijloacelor bănești și a instrumentelor financiare ale clientului, din care se scad creanțele clientului față de societatea de investiții.

(5) Compensația se achită în monedă națională. În cazul în care societatea deține în numele clientului mijloace bănești în valută străină, compensația se achită în monedă națională, echivalentul fiind determinat cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc la data la care intervine cel puțin una din situațiile stabilite la art. 133 alin. (1).

Articolul 131-1. Compensarea clienților administratorilor fiduciari

(1) Evidența mijloacelor bănești transferate în Fond în temeiul art. 146-1 alin.(13) și (14) este ținută separat de evidența altor mijloace ale Fondului. Mijloacele respective pot fi utilizate doar pentru compensarea clienților administratorilor fiduciari.

(2) Prin derogare de la prevederile art.131 alin.(1), compensarea acoperă instrumentele financiare și mijloacele bănești aflate în evidența contului clientului conform informației restabilite din registrele clienților administratorilor fiduciari.

(3) Fondul inițiază achitarea compensațiilor în conformitate cu alin.(2) în baza hotărârii definitive a instanței de judecată privind restabilirea informației din registrele clienților, aferente societăților care se află în administrare fiduciară la administratorii fiduciari.

(4) În termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la primirea listelor restabilite conform alin.(3), Comisia Națională publică cel puțin pe pagina sa web oficială și în două ziare cu difuzare națională informația privind inițierea procedurii de compensare a clienților administratorilor fiduciari, locul, modul și perioada achitării compensațiilor și alte informații relevante.

(5) Fondul asigură achitarea compensațiilor în termen de cel mult o lună de la data începerii achitărilor. Achitarea compensațiilor poate fi efectuată prin mandat poștal sau prin transfer bancar.

(6) Compensarea clienților care nu au ridicat mijloacele bănești în condițiile art. 146-1 alin. (14) se efectuează conform procedurii stabilite în actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 131-2. Compensarea acționarilor care nu au primit contravaloarea acțiunilor în condițiile art. 30

(1) Evidența mijloacelor bănești transferate în Fond în temeiul art. 30 alin. (9) lit. a) este ținută separat de evidența altor mijloace ale Fondului.

(2) Comisia Națională publică pe propria pagină web oficială informația aferentă societăților ale căror acțiuni au constituit obiect al procedurii de retragere obligatorie, contravaloarea acțiunilor fiind transferată în Fond în temeiul art. 30 alin. (9) lit. a).

(3) Compensarea acționarilor care nu au primit contravaloarea acțiunilor în condițiile art.30 se efectuează conform procedurii stabilite în actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 131-3. Compensarea acționarilor fondurilor de investiții nemutuale și ai fondurilor de investiții pentru privatizare

(1) Soldurile mijloacelor bănești din conturile deschise în băncile de pe teritoriul Republicii Moldova, repartizate de către fondurile de investiții nemutuale și de către

fondurile de investiții pentru privatizare și neridicate de acționarii acestora, sunt transferate în Fond în scopul păstrării și gestionării. Achitarea sumelor datorate acționarilor fondurilor în cauză se efectuează în baza listelor acționarilor care nu au beneficiat de mijloacele bănești ce li se cuvin în urma lichidării, liste care sunt transmise de băncile respective către Fond. Prin derogare de la prevederile art. 131 alin. (1), compensația acoperă mijloacele bănești aflate în evidența contului acționarului la data transmiterii listelor către Fond.

(2) Evidența mijloacelor bănești transferate în Fond în temeiul alin. (1) este ținută separat de evidența altor mijloace ale Fondului.

(3) Comisia Națională publică pe propria pagină web oficială informația aferentă fondurilor de investiții nemutuale și fondurilor de investiții pentru privatizare, ale căror mijloace bănești au fost transferate în Fond în temeiul alin. (1).

(4) Compensarea acționarilor care nu au primit contravaloarea acțiunilor în condițiile prezentului articol se efectuează conform procedurii stabilite în actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 132. Mijloacele Fondului

(1) Mijloacele Fondului se formează din:

- a) contribuțiile anuale ale societăților de investiții, în mărimea stabilită de actele normative ale Comisiei Naționale, achitate anual, în termen de cel mult 5 luni de la expirarea anului calendaristic;
- b) veniturile din investiții;
- c) veniturile din penalitățile de întârziere;
- d) veniturile din recuperarea creanțelor compensate de Fond;
- e) donații, subvenții, alocații și alte venituri stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale;
- f) mijloacele transferate în temeiul art. 30 alin. (9) lit. a), art. 131-3 alin. (1) și art. 146-1 alin. (13) și (14).

(2) Pentru transferul cu întârziere al mijloacelor în Fond, societățile de investiții achită o penalitate de 0,1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Fondul poate primi împrumuturi doar în cazul când mijloacele pe care le deține nu sînt suficiente pentru acoperirea compensațiilor către clienții societăților de investiții.

(4) Mijloacele alocate de societățile de investiții drept contribuții în Fond nu pot fi restituite societăților de investiții, inclusiv în cazul dizolvării, reorganizării sau insolvenței acestora.

(5) Mijloacele Fondului pot fi investite în depozite bancare, în valori mobiliare de stat emise de Ministerul Finanțelor și în instrumente financiare emise de Banca Națională a Moldovei în cazurile și în condițiile prevăzute de actele normative ale Comisiei Naționale.

(6) Fondul nu acordă împrumuturi și nu oferă garanții.

(7) Cheltuielile legate de administrarea și funcționarea Fondului se acoperă din contul mijloacelor specificate la alin. (1) lit. b)-f).

Articolul 133. Achitarea compensațiilor

(1) Fondul inițiază achitarea compensațiilor în conformitate cu art. 131 în situațiile în care:

a) Comisia Națională consideră că, pentru moment, societatea de investiții nu este aptă, din motive ce țin de situația financiară, să-și îndeplinească obligațiile către clienți și nici nu există premise pentru a considera că societatea își va îndeplini aceste obligații în timp rezonabil;

b) hotărârea referitoare la intentarea procesului de insolvență a societății de investiții, emisă de autoritatea competentă, a devenit executorie.

(2) În cazul specificat la alin. (1) lit. a), Comisia Națională adoptă o ordonanță în care indică considerentele sale și prin care cere societății de investiții, în termen de cel mult o zi, lista clienților societății de investiții și valoarea activelor pe care societatea le deținea în numele fiecărui client. În cazul în care societatea de investiții este o bancă, ordonanța se adoptă doar cu avizul Băncii Naționale a Moldovei.

(3) În cazurile stabilite la alin. (1), în termen de cel mult o zi de la emiterea deciziei de către Comisia Națională sau de la data luării hotărârii de către instanța de judecată, societatea de investiții prezintă lista clienților societății de investiții și valoarea activelor pe care societatea le deținea în numele fiecărui client.

(4) În cazul în care hotărârea autorității competente se referă la intentarea procesului de insolvență a societății de investiții, lista clienților și valoarea activelor acestora sînt prezentate de către lichidator în termen de cel mult o lună de la data intentării procesului de insolvență.

(5) În termen de cel mult 3 zile de la primirea listei de la lichidator, Comisia Națională publică cel puțin pe pagina web proprie și în două ziare cu difuzare națională o

informație privind incapacitatea societății de investiții de a onora obligațiile sale față de client, inițierea procedurii de compensare a clienților, locul, modul și perioada achitării compensațiilor și alte informații relevante. Informația este prezentată concomitent societăților de investiții, depozitarului central și piețelor reglementate.

(6) Fondul asigură achitarea compensațiilor în termen de cel mult o lună de la data începerii achitărilor.

(7) Fondul preia dreptul de creanță al clienților în raport cu societatea de investiții pentru suma egală cu valoarea totală a compensațiilor achitate clienților prejudiciați ai societății de investiții.

(8) Obligațiile societății de investiții față de fiecare client, pentru care a fost achitată compensația, se reduc cu valoarea compensației achitate acestui client pentru compensarea prejudiciului.

(9) Creanțele față de clienți, altele decât cele plătite de Fond, se compensează din contul patrimoniului societății de investiții aflate în proces de insolabilitate după executarea creanței Fondului.

(10) Fondul este în drept să achite compensațiile prin mandat poștal sau prin transfer bancar.

(11) În termen de cel mult 3 zile de la data achitării complete a compensației, Comisia Națională informează lichidatorul privind valoarea compensațiilor achitate fiecărui client.

Articolul 134. Excepția compensațiilor

(1) Din contul Fondului nu se compensează prejudiciile și nu se achită compensații:

- a) persoanelor care dețin o cotă de cel puțin 5% în capitalul societății de investiții;
- b) membrilor consiliului, ai organului executiv unipersonal sau membrilor organului executiv colegial și ai organelor de control ale societății de investiții;
- c) persoanelor care se află în relații de familie cu persoanele indicate la lit. b);
- d) clienților profesioniști;
- e) entității de audit a societății de investiții și angajaților acestora;
- f) clienților societății de investiții care sînt direct responsabili pentru fapte ce au cauzat ori au agravat situația financiară negativă a societății de investiții.

(2) Din contul Fondului pot fi achitate compensații doar clienților societăților de investiții, pentru care sînt prestate servicii în temeiul unor contracte încheiate după intrarea în vigoare a prezentei legi și care nu se referă la instrumentele financiare și/sau la mijloacele bănești transmise de către clienți societăților de investiții pînă la crearea Fondului , cu excepția achitării compensațiilor prevăzute la art. 130 alin. (2) lit. a)-c).

(3) Din contul Fondului nu pot fi efectuate compensații pentru creanțele față de clienți ce rezultă dintr-o tranzacție cu spălare de bani și cu finanțare a terorismului, conform hotărîrii instanței de judecată.

Articolul 135. Obligațiile societăților de investiții privind informarea clienților

(1) Societățile de investiții sînt obligate să informeze clienții despre Fond și despre scopul activității acestuia pînă la prestarea serviciului.

(2) La solicitarea clientului, societatea de investiții oferă informații suplimentare privind activitatea Fondului, privind modul de calculare și de achitare a compensațiilor și alte informații referitoare la Fond.

Articolul 136. Măsurile de impunere

(1) În cazul în care o societate de investiții nu achită contribuțiile la Fond în termenul stabilit, Comisia Națională expediază în adresa societății de investiții un preaviz în formă scrisă privind efectuarea contribuțiilor restante la Fond în termen de cel mult o lună de la data expedierii preavizului.

(2) În cazul în care societatea de investiții nu achită contribuțiile la Fond în termen de o lună de la data expedierii preavizului, Comisia Națională este în drept să aplice sancțiuni conform prevederilor prezentei legi.

(3) În cazul aplicării consecutive a 3 sancțiuni pentru neefectuarea contribuțiilor la Fond, Comisia Națională este în drept să suspende licența de societate de investiții. Dacă în termenele indicate în decizia Comisiei Naționale persoana licențiată nu se conformează cerințelor stabilite, Comisia Națională este în drept să retragă licența de societate de investiții.

Secțiunea 4. Clienții profesioniști și investitorii calificați

Articolul 137. Clienții profesioniști

(1) Calitatea de client profesionist este deținută de persoanele și instituțiile specificate la alin. (2) și de persoanele care obțin această calitate, la cerere, conform alin. (3).

(2) Sînt clienți profesioniști:

1) societățile de investiții, băncile comerciale, societățile de asigurare, OPCVM și societățile lor de administrare fiduciară a investițiilor, fondurile de pensii;

2) autoritățile administrației publice centrale și locale, Banca Națională a Moldovei și băncile centrale ale altor state, organismele internaționale și regionale, precum Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și alte instituții internaționale similare;

3) persoanele juridice care întrunesc cel puțin 2 din următoarele criterii:

a) activele totale constituie echivalentul în lei a cel puțin 20 milioane de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei;

b) profitul brut constituie echivalentul în lei a cel puțin 40 milioane de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei;

c) capitalul propriu constituie echivalentul în lei a cel puțin 2 milioane de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei;

4) alți investitori instituționali a căror activitate principală constă în investiții în instrumente financiare, în special entitățile care se ocupă cu obținerea de capital prin valorificarea de valori mobiliare în active sau prin alte operațiuni de finanțare.

(3) Pot obține calitatea de client profesionist, la cerere, persoanele fizice sau juridice care întrunesc cel puțin 2 din următoarele criterii:

a) au efectuat pe piața respectivă în medie 10 tranzacții în valoare semnificativă pe trimestru în ultimele 4 trimestre anterioare;

b) dețin un portofoliu investițional format din instrumente financiare și/sau depozite bancare care are o valoare ce depășește echivalentul în lei a 500 000 de euro calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei;

c) au activat sau activează în sectorul financiar de cel puțin un an, deținînd o funcție ce necesită cunoștințe în domeniul tranzacțiilor cu instrumente financiare sau al serviciilor și activităților de investiții.

(4) Calitatea de client profesionist se obține în modul următor:

a) solicitantul adresează în acest sens societății de investiții o cerere scrisă, cu indicarea faptului dacă dorește să obțină această calitate în mod general în raport cu societatea de investiții sau doar în cazul unor anumite servicii și/sau tranzacții; în caz

de necesitate, solicitantul anexează la cerere documentele relevante ce confirmă corespunderea lui la cel puțin două criterii stabilite la alin. (3);

b) societatea de investiții întreprinde măsurile necesare pentru verificarea corespunderii solicitantului la cel puțin două criterii stabilite la alin. (3);

c) societatea de investiții prezintă o informație în scris privind drepturile și formele de protecție pe care riscă să le piardă solicitantul la obținerea calității de client profesionist;

d) clientul prezintă societății de investiții o declarație în scris, separată de contractele încheiate între solicitant și societatea de investiții, că este conștient de consecințele obținerii calității de client profesionist; la depunerea declarației, solicitantul obține calitatea de client profesionist.

(5) Societățile de investiții refuză calificarea solicitantului în calitate de client profesionist în cazul în care solicitantul nu întrunește cerințele stabilite la alin. (3) și/sau nu prezintă confirmări în acest sens.

(6) Clienții profesioniști sînt în drept să ceară societății de investiții, în mod general ori separat pentru anumite cazuri sau tranzacții, să nu fie considerați clienți profesioniști în raport cu societatea de investiții în cauză. La adresarea acestei cereri, societatea de investiții consideră clientul profesionist client obișnuit și aplică în privința acestuia prevederile prezentei legi referitoare la clienții obișnuiți.

(7) Clientul profesionist este obligat să adreseze societății de investiții cererea stabilită la alin. (6) în cazul în care consideră că nu are posibilitate să evalueze corect riscurile la care este sau poate fi expus în calitate de client profesionist.

(8) Cererea clientului profesionist de a fi considerat client obișnuit se include în cadrul unui acord în formă scrisă, încheiat separat sau ca parte a contractului încheiat cu societatea de investiții. Acordul prevede expres serviciile ori situațiile în care clientul profesionist este considerat client obișnuit.

(9) Clienții profesioniști sînt obligați să informeze societățile de investiții despre orice modificări și considerente care au sau pot avea ca efect pierderea calității de client profesionist.

Articolul 138. Investitorii calificați

(1) Calitatea de investitor calificat o au persoanele și instituțiile specificate la art. 137 alin. (2) pct. 1) și 2) și alin. (3) și persoanele care obțin această calitate la cerere, conform alin. (2) din prezentul articol.

(2) Calitatea de investitor calificat poate fi obținută de:

1) persoanele juridice care întrunesc cel puțin două din următoarele criterii:

a) au un număr mediu de angajați de cel puțin 250 de persoane;

b) valoarea activelor totale constituie echivalentul în lei a cel puțin 43 milioane de euro, calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei;

c) profitul brut constituie echivalentul în lei a cel puțin 50 milioane de euro, calculat la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei;

2) persoanele fizice care corespund la cel puțin 2 criterii stabilite la art. 137 alin. (3).

(3) Pentru obținerea, la cerere, a calității de investitor calificat, solicitantul depune pe propria răspundere o declarație în acest sens persoanei care efectuează oferta publică și/sau societății de investiții prin al cărei intermediu este efectuată oferta publică. La depunerea declarației, solicitantul obține calitatea de investitor calificat.

(4) Solicitantul se consideră investitor calificat doar în raport cu persoana care efectuează oferta publică și/sau cu societatea de investiții prin al cărei intermediu se efectuează oferta publică și căreia solicitantul i-a prezentat declarația specificată la alin. (3).

(5) La primirea unei declarații conform alin. (3), persoana care efectuează oferta publică și/sau societatea de investiții prin al cărei intermediu se efectuează oferta publică:

a) nu sînt obligate să verifice corespunderea solicitantului cu prevederile alin. (2);

b) nu sînt în drept să refuze solicitantului obținerea calității de investitor calificat.

Capitolul VII. REGLEMENTARE, SUPRAVEGHERE ȘI CONTROL

Articolul 139. Dispoziții generale

(1) Comisia Națională este în drept să exercite atribuțiile sale de reglementare, de supraveghere și control în raport cu orice participant la piața de capital, inclusiv cu persoanele licențiate sau autorizate conform prevederilor prezentei legi, cu emitenții ale căror valori mobiliare au făcut obiectul unei oferte publice și cu deținătorii de instrumente financiare, în cazul în care Comisia Națională consideră că:

a) exercitarea atribuțiilor este necesară pentru protecția investitorilor;

b) participantul nu este apt să desfășoare activități de investiții de un anumit tip;

c) sînt încălcate prevederile prezentei legi sau ale actelor normative ale Comisiei Naționale.

(2) - abrogat.

(3) Deciziile Comisiei Naționale pot fi contestate în conformitate cu prevederile Codului administrativ și ale Legii nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare.

Articolul 140. Reglementarea prin licențiere și autorizare

(1) Comisia Națională eliberează licențe și autorizații pentru activitate pe piața de capital persoanelor care corespund cerințelor stabilite de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale.

(2) Comisia Națională eliberează următoarele licențe și autorizații pentru activitate pe piața de capital:

a) licență de societate de investiții;

b) licență de operator de piață;

c) - abrogată.

d) - abrogată.

e) alte autorizații prevăzute de prezenta lege.

(3) Licența se eliberează de către Comisia Națională în termen de cel mult 6 luni de la data depunerii de către solicitant a cererii de eliberare a licenței, cu condiția că solicitantul întrunește cerințele stabilite la alin. (1).

(4) Comisia Națională respinge cererea de eliberare a licenței în cazul în care:

a) solicitantul nu întrunește cerințele de licențiere pentru activitatea respectivă;

b) solicitantul se află în proces de insolabilitate sau de reorganizare;

c) solicitantului anterior i-a fost retrasă licența ca urmare a încălcării legislației în domeniul pieței de capital;

d) în cazul prevăzut la art. 39 alin. (5);

e) în cazul prevăzut la art. 40 alin. (18) - pentru solicitanții care nu sînt bănci comerciale.

(5) Cererea de eliberare a licenței poate fi retrasă de solicitant înainte de eliberarea licenței sau de respingerea cererii.

(6) În cazul respingerii cererii de eliberare a licenței, Comisia Națională informează în scris solicitantul și comunică motivele de neeliberare a licenței.

(7) Respingerea cererii de eliberare a licenței poate fi contestată de solicitant în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

(8) Licența se eliberează pe termen nelimitat și este netransferabilă.

(9) Taxa de eliberare a licențelor stabilite la alin. (2) lit. a) și b) este de 10 000 de lei.

(10) - abrogat.

(11) Taxa de eliberare a licențelor se varsă în bugetul Comisiei Naționale de către persoana licențiată în termen de cel mult 10 zile de la data luării de către Comisia Națională a deciziei de eliberare a licenței.

(12) La eliberarea licenței/autorizației, Comisia Națională include informația privind persoana licențiată/autorizată în Registrul licențelor și autorizațiilor eliberate, ținut de Comisia Națională.

(13) Comisia Națională este în drept să suspende licența, pentru un termen de cel mult 90 de zile, în cazul în care persoana licențiată:

a) nu a început să presteze serviciile ori să desfășoare activitățile pentru care deține licență în termen de 1 an de la primirea acesteia ori nu a prestat niciuna din activitățile indicate în licență în decursul a 6 luni;

b) nu a achitat taxa de eliberare a licenței;

c) încalcă prevederile prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale;

d) a obținut licență prin furnizarea de informații eronate sau prin alte măsuri ilegale;

e) nu corespunde cerințelor de licențiere, stabilite de prezenta lege pentru activitatea respectivă;

f) cade sub incidența art. 39 alin. (5);

g) cade sub incidența art. 40 alin. (18);

h) nu a devenit membru al Fondului de compensare a investitorilor în termenul stabilit de prezenta lege pentru societățile de investiții.

(14) Dacă la expirarea termenului pentru care a fost suspendată licența nu au fost înlăturate toate încălcările, Comisia Națională este în drept să retragă licența. Retragerea licenței la solicitarea persoanei licențiate are loc după prezentarea de către

aceasta a confirmării privind lipsa pretențiilor din partea clienților, la care se anexează și documentele justificative.

(141) Comisia Națională este în drept să retragă licența în cazul în care:

- a) retragerea licenței este solicitată de persoana licențiată, ca urmare a hotărârii adunării generale a acționarilor;
- b) persoana licențiată încalcă grav și sistematic prevederile prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale;
- c) persoana licențiată se reorganizează sau se lichidează;
- d) persoana licențiată a fost declarată insolubilă;
- e) a fost retrasă licența băncii de către Banca Națională a Moldovei.

(14-2) Retragerea licenței la solicitarea persoanei licențiate are loc după prezentarea de către aceasta a confirmării stingerii de către persoana respectivă a tuturor obligațiilor contractuale, asumate în cadrul desfășurării activității pe piața de capital, la care se anexează documentele justificative.

(14-3) În cazul retragerii licenței, decizia Comisiei Naționale privind radierea persoanei licențiate din Registrul licențelor și autorizațiilor eliberate se adoptă după confirmarea stingerii de către aceasta a tuturor obligațiilor contractuale, asumate în cadrul desfășurării activității pe piața de capital, și conformarea cu prevederile art. 57.

(15) Pe toată durata desfășurării activității pe piața de capital, persoanele licențiate sau autorizate sunt obligate:

- a) să respecte condițiile de licențiere și/sau de autorizare;
- b) să informeze Comisia Națională despre orice modificare semnificativă a condițiilor inițiale de licențiere și/sau de autorizare;
- c) să prezinte Comisiei Naționale rapoarte, conform reglementărilor stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale;
- d) să dezvăluie public informația, conform reglementărilor stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale;
- e) să informeze imediat Comisia Națională despre orice încălcare semnificativă a legislației referitoare la operațiuni și/sau la activități de manipulare, de abuz de piață sau de altă natură care poate afecta stabilitatea pieței.

(16) Comisia Națională emite reglementări privind cerințele prudențiale și de adecvare a capitalului pentru evaluarea corectă a riscurilor, în scopul prevenirii și/sau limitării acestora.

Articolul 141. Supravegherea și controlul pieței de capital

(1) Comisia Națională este în drept să efectueze supravegherea și controlul privind:

a) activitatea persoanelor licențiate sau autorizate, activitățile și serviciile acestora, sistemele electronice utilizate și operațiunile cu instrumente financiare efectuate de către acestea;

b) ofertanții, ofertele publice și ofertele de preluare, inclusiv cazurile în care o persoană este obligată, conform prevederilor prezentei legi, să efectueze astfel de oferte;

c) abuzul pe piața de capital;

d) dezvăluirea informației.

(2) La realizarea atribuțiilor de supraveghere și control în privința operatorilor de piață, piețelor reglementate, operatorilor de sistem și în privința MTF, Comisia Națională este în drept să numească colaboratori ai Comisiei Naționale în calitate de inspectori ai pieței reglementate și, respectiv, de inspectori ai MTF.

(3) La realizarea atribuțiilor de supraveghere și control în privința operatorilor de piață, piețelor reglementate, MTF, Comisia Națională este în drept să aplice sisteme electronice de supraveghere și control în timp real, iar aceștia sînt obligați să asigure conexiunea și accesul sistemelor proprii la sistemul electronic de supraveghere și control al Comisiei Naționale.

(4) - abrogată.

(5) Decizia privind efectuarea controlului și/sau a investigațiilor o ia Comisia Națională sau membrul consiliului de administrație al Comisiei Naționale căruia i-au fost delegate aceste împuterniciri.

(6) În vederea protejării intereselor clienților și investitorilor și/sau prevenirii încălcărilor legislației pe piața de capital, fără a leza dreptul său de a retrage ori de a suspenda licența, de a aplica sancțiuni, Comisia Națională este în drept să interzică unei persoane licențiate sau unui ofertant:

a) să încheie tranzacții cu instrumente financiare;

b) să desfășoare, pe o perioadă determinată de timp, una sau mai multe activități incluse în licență.

(7) La realizarea atribuțiilor sale de supraveghere și control, Comisia Națională este în drept:

a) să interzică persoanelor licențiate și ofertanților să dispună sau să efectueze tranzacții în privința unui anumit activ, inclusiv în privința unui activ ce se află în afara Republicii Moldova;

b) să oblige persoanele licențiate și ofertanții ca activele proprii ale acestora sau activele deținute în numele clienților să fie transmise spre păstrare și/sau administrare unei alte persoane;

c) să convoace și să audieze orice persoană pentru a obține informații;

d) să ceară înregistrările telefonice și traficul de date existente;

e) să ceară punerea sub sechestru sau blocarea activelor;

f) să suspende sau să interzică tranzacționarea unui instrument financiar;

g) să solicite furnizarea de informații și documente din partea emitenților, deținătorilor de acțiuni sau de alte instrumente financiare, precum și din partea persoanelor care îi verifică sau care sînt verificate de aceștia;

h) să efectueze inspecții la fața locului în teritoriu, în scopul de a verifica respectarea prevederilor prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale;

i) să transmită informațiile relevante organelor de drept în vederea inițierii urmăririi penale.

(8) - abrogat.

Articolul 141-1. Supravegherea prudențială a societăților de investiții

(1) Comisia Națională asigură verificarea cadrului de administrare a activității, strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de fiecare societate de investiții, pentru respectarea prevederilor prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale, precum și realizează propria evaluare a riscurilor la care societatea de investiții este sau poate fi expusă.

(2) Verificările și evaluările menționate la alin.(1) au în vedere urmărirea îndeplinirii de către societățile de investiții a cerințelor prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale.

(3) Pe baza verificărilor și evaluărilor menționate la alin.(1), Comisia Națională determină în ce măsură cadrul de administrare a activității, strategiile, procesele și mecanismele implementate de o societate de investiții, fondurile proprii deținute și lichiditatea acesteia asigură o administrare prudentă și o acoperire adecvată a riscurilor în raport cu profilul de risc al societății de investiții.

(4) Comisia Națională stabilește frecvența și gradul de detaliere ale verificărilor și evaluărilor menționate la alin.(1), cu luarea în considerare a principiului proporționalității, respectiv având în vedere mărimea, importanța sistemică, natura, extinderea și complexitatea activităților desfășurate de fiecare societate de investiții. Actualizarea verificărilor și a evaluărilor se efectuează cel puțin o dată pe an pentru societățile de investiții în privința cărora s-a stabilit un program de supraveghere prudentială conform prevederilor alin.(6)-(11).

(5) Dacă, potrivit prevederilor alin.(1)-(4), Comisia Națională stabilește că societățile de investiții cu profil de risc similar, precum modele de afaceri asemănătoare ori localizări geografice similare ale expunerilor, sînt sau ar putea fi expuse unor riscuri similare ori ar putea expune sistemul financiar unor riscuri similare, aceasta poate realiza procesul de verificare și evaluare menționat la alin.(1)-(4) în același mod sau într-un mod asemănător.

(6) Urmărirea respectării de către societățile de investiții a cerințelor de natură prudentială și a altor cerințe, prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale, se realizează de către Comisia Națională în baza raportărilor transmise de societățile de investiții și prin controale pe teren desfășurate la sediul societăților de investiții.

(7) Comisia Națională, ori de cîte ori consideră necesar, adoptă un program de supraveghere prudentială pentru societățile de investiții pe care le supraveghează. Programul respectiv ia în considerare procesul de verificare și evaluare prevăzut la alin.(1)-(4) și cuprinde următoarele:

- a) o indicare a modului în care Comisia Națională intenționează să-și îndeplinească atribuțiile și să aloce resursele;
- b) o identificare a societăților de investiții care urmează să facă obiectul supravegherii sporite și măsurile adoptate privind o astfel de supraveghere, în conformitate cu alin.(1)-(4);
- c) un plan pentru controalele pe teren vizînd sediile utilizate de o societate de investiții, inclusiv de filialele acesteia stabilite în alt stat, în baza acordurilor de colaborare încheiate de Comisia Națională cu autoritatea competentă a statului respectiv.

(8) Programul de supraveghere prudențială vizează următoarele societăți de investiții:

- a) societățile de investiții pentru care rezultatele procesului de supraveghere și evaluare indică riscuri semnificative pentru soliditatea financiară a acestora sau indică încălcarea prevederilor prezentei legi sau ale actelor normative ale Comisiei Naționale;
- b) societățile de investiții care prezintă un risc sistemic pentru sistemul financiar;
- c) orice altă societate de investiții pentru care Comisia Națională consideră necesar acest lucru.

(9) Atunci când se consideră necesar, în conformitate cu alin.(1)-(4) Comisia Națională întreprinde, în special, următoarele măsuri:

- a) creșterea numărului sau a frecvenței controalelor pe teren vizînd societatea de investiții;
- b) prezența permanentă a reprezentanților Comisiei Naționale în cadrul societății de investiții;
- c) raportări suplimentare sau mai frecvente din partea societății de investiții;
- d) analize suplimentare sau mai frecvente ale planurilor operaționale, strategice sau de afaceri ale societății de investiții;
- e) controale tematice de monitorizare a riscurilor specifice cu probabilitate mai mare de materializare.

(10) Verificările și evaluările în cadrul controalelor pe teren și/sau din oficiu se efectuează de către personalul Comisiei Naționale, împuternicit în acest sens, și/sau de către entitățile de audit, și/sau de experți numiți de către Comisia Națională.

(11) Societățile de investiții sînt obligate să permită personalului Comisiei Naționale și altor persoane împuternicite de aceasta să efectueze verificarea și evaluarea, să examineze evidențele, conturile și operațiunile, precum și să furnizeze toate documentele și informațiile legate de desfășurarea activității societății de investiții după cum sînt solicitate de către acestea.

(12) Ca urmare a procesului de verificare și evaluare a societății de investiții, atunci când consideră necesar, Comisia Națională este în drept:

- a) să ceară societății de investiții să mențină fonduri proprii, în plus față de cerințele prevăzute la art.38;
- b) să ceară societății de investiții să prezinte un plan pentru restabilirea conformității la cerințele prevăzute de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale și

să stabilească un termen pentru punerea în aplicare a planului respectiv, incluzând îmbunătățiri ale acestuia privind domeniul de aplicare și termenul;

c) să restrângă, să limiteze și/sau să sisteze operațiunile, rețeaua filialelor și/sau serviciile și activitățile desfășurate conform licenței deținute ori să solicite cesiunea activităților care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea societății de investiții;

d) să restricționeze sau să interzică distribuirile ori plățile sub formă de dividende de către societatea de investiții către acționari, cu condiția ca interdicția să nu constituie o situație de nerespectare a obligațiilor de plată pentru societatea de investiții respectivă;

e) să ceară societății de investiții revizuirea politicilor de remunerare;

f) să impună societății de investiții cerințe de raportare suplimentare sau o frecvență mai mare a raportării, inclusiv raportarea privind situația capitalurilor și a pozițiilor de lichiditate;

g) să ceară societății de investiții publicarea de informații suplimentare.

(13) Societățile de investiții trebuie să furnizeze Comisiei Naționale orice informație necesară pentru evaluarea conformării lor la cerințele prudențiale prevăzute de prezenta lege și de actele normative emise în acest sens de către Comisia Națională. Mecanismele de control intern și procedurile contabile și administrative ale societății de investiții trebuie să permită verificarea, în orice moment, a conformării la cerințele prudențiale.

Articolul 142. Investigațiile

(1) În vederea realizării atribuțiilor de supraveghere și control, Comisia Națională este în drept să solicite accesul la informații, la încăperile și la sistemele electronice ale persoanei aflate sub investigație.

(2) Investigațiile în privința persoanelor aflate sub investigație sînt efectuate de colaboratorii Comisiei Naționale și/sau de orice alte persoane desemnate de Comisia Națională.

(3) La efectuarea investigațiilor de către Comisia Națională, persoanele aflate sub investigație sînt obligate:

a) să ofere Comisiei Naționale, la cererea acesteia, documente, informații, inclusiv copii ale acestora, și suportul necesar în procesul realizării atribuțiilor de supraveghere și control într-un termen restrîns;

b) să asigure accesul colaboratorilor Comisiei Naționale, care efectuează investigația, în încăperile lor, în sistemele electronice utilizate și la utilajul tehnic folosit.

(4) Solicitarea de informații se face prin intermediul notificărilor în formă scrisă, adresate persoanei aflate sub investigație, emise de colaboratorii Comisiei Naționale care efectuează investigația.

(5) Comisia Națională este în drept să solicite documente sau acte existente, precum și documente sau acte care trebuie întocmite.

(6) Declarațiile persoanei aflate sub investigație sau ale angajaților acesteia pot fi folosite ca probe împotriva ei, cu condiția că pot fi confirmate.

(7) La efectuarea investigațiilor, în cazul în care acest fapt este necesar pentru protejarea intereselor investitorilor și clienților societăților de investiții, Comisia Națională este în drept să ceară instanței de judecată punerea sub sechestru a activelor persoanelor aflate sub investigație.

Articolul 143. Auditul extern

(1) Situațiile financiare ale persoanelor licențiate sau autorizate, conform art.140 alin. (2), sunt supuse auditului obligatoriu în conformitate cu prevederile legislației privind auditul situațiilor financiare și ale actelor normative ale Comisiei Naționale.

(2) În termen de pînă la 120 de zile de la finele perioadei de gestiune, persoanele specificate la alin. (1) sînt obligate să prezinte Comisiei Naționale raportul auditorului.

(3) În cazul în care în raportul auditorului nu este dezvăluită informația stabilită de prezenta lege și de actele normative ale Comisiei Naționale, Comisia Națională este în drept să ceară persoanelor specificate la alin. (1) desemnarea altei entități de audit pentru efectuarea repetată a auditului situațiilor financiare anuale.

(4) Auditorul este obligat să informeze imediat Comisia Națională în cazul cînd la exercitarea atribuțiilor sale identifică situații ce ar putea:

a) constitui o încălcare gravă a actelor legislative sau a actelor normative ale Comisiei Naționale privind persoanele specificate la alin. (1);

b) afecta funcționarea continuă a persoanelor specificate la alin. (1);

c) duce la exprimarea unei opinii modificate, care poate fi o opinie cu rezerve, o opinie contrară, sau la situația în care acesta s-ar afla în imposibilitatea exprimării unei opinii;

d) duce la oricare dintre situațiile specificate la lit. a)-c) în legătură cu persoanele juridice care au legături strînse cu persoanele specificate la alin. (1).

(5) Auditorul este obligat să prezinte Comisiei Naționale, la cererea acesteia, orice informații și explicații ce țin de activitatea persoanelor specificate la alin. (1).

(6) Informarea cu bună-credință a Comisiei Naționale de către auditor, conform alin. (4) și (5), nu constituie o încălcare a restricțiilor contractuale sau legale privind respectarea confidențialității și a secretului profesional de către auditor și nu implică răspunderea sau sancționarea acestuia

Articolul 144. Încălcări și sancțiuni

(1) Sunt considerate încălcări pe piața de capital nerespectarea prevederilor prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale, precum și faptele stabilite expres de Codul contravențional și de Codul penal.

(2) Pentru nerespectarea prevederilor imperative ale prezentei legi și ale actelor normative în domeniu, Comisia Națională aplică drept formă de sancțiune:

- a) avertismentul;
- b) avertismentul public;
- c) suspendarea sau retragerea certificatelor de calificare eliberate de Comisia Națională;
- d) suspendarea sau retragerea calității de persoana cu funcții de răspundere;
- e) suspendarea sau interzicerea activității pe piața de capital a persoanei fizice;
- f) suspendarea licenței;
- g) retragerea licenței sau a autorizației;
- h) amendă de pînă la un milion de lei.

(3) Aplicarea sancțiunilor conform alin.(2) nu exclude posibilitatea aplicării sancțiunilor contravenționale și a pedepselor conform Codului penal al Republicii Moldova.

(4) Avertismentul și avertismentul public se aplică în cazul unor încălcări care nu au ca efect cauzarea de prejudicii importante clienților persoanelor licențiate sau autorizate.

(5) Avertismentul se aplică și se aduce la cunoștință persoanei sancționate în mod individual, fără a fi făcut public.

(6) Avertismentul public se aplică și se aduce la cunoștință persoanei sancționate, fiind dezvăluit concomitent în mod public.

(7) Suspendarea și retragerea licenței, precum și retragerea autorizației se aplică în cazurile stabilite de prezenta lege.

(8) Modul de aplicare și executare a sancțiunilor prevăzute la alin. (2) se stabilește în actele normative ale Comisiei Naționale.

(9) În condițiile prezentei legi, se consideră încălcare gravă și sistematică a prevederilor prezentei legi și a deciziilor Comisiei Naționale referitoare la societățile de investiții și la serviciile și activitățile de investiții cazurile când este prezentă cel puțin una din următoarele situații:

a) există 7 decizii anterioare ale Comisiei Naționale privind încălcarea de către persoana vizată a legislației în decursul ultimilor 2 ani, pentru care au fost aplicate sancțiuni sub formă de avertisment și/sau sancțiuni contravenționale;

b) persoana vizată a admis și/sau a cauzat prejudicii clienților și/sau investitorilor în mărime sumară de cel puțin un milion de lei.

(10) Prejudiciile cauzate ca rezultat al încălcării legislației ce reglementează activitatea pe piața de capital urmează a fi reparate în modul stabilit de legislația civilă.

Articolul 145. Exceptarea publicării deciziilor

(1) Comisia Națională publică, fără întârziere, pe propria pagină web oficială și, după caz, în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sancțiunile aplicate conform prevederilor art. 144.

(2) Prin derogare de la alin. (1) din prezentul articol, Comisia Națională este în drept să nu publice sancțiunile aplicate, prevăzute la art. 144, în cazul în care consideră că dezvăluirea informației respective poate cauza prejudicii clienților persoanelor licențiate sau autorizate, investitorilor și/sau poate afecta funcționarea normală a pieței de capital.

(3) În cazul aplicării unei sancțiuni față de o bancă, care nu a fost publicată conform alin. (1), Comisia Națională informează Banca Națională a Moldovei privind aplicarea sancțiunii respective.

Articolul 146. Încetarea activității pe piața de capital a persoanelor licențiate sau autorizate

(1) Încetarea activității pe piața de capital a persoanei licențiate sau autorizate se realizează în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative ale

Comisiei Naționale.

(2) Încetarea activității pe piața de capital a persoanei licențiate sau autorizate are loc:

- a) în baza deciziei organului de conducere al acesteia;
- b) în baza deciziei Comisiei Naționale privind retragerea licenței sau autorizației;
- c) în cazul expirării termenului de valabilitate a autorizației eliberate;
- d) în baza hotărârii definitive și irevocabile a instanței de judecată;
- e) în baza deciziei Băncii Naționale a Moldovei de retragere a licenței – în cazul băncilor.

(3) La retragerea licenței sau a autorizației, Comisia Națională supraveghează modul de executare a obligațiilor persoanei licențiate sau autorizate față de clienții acesteia, precum și modul de păstrare a înregistrărilor conform art. 57.

(4) Din momentul adoptării deciziei de retragere a licenței sau a autorizației conform alin. (2), persoana licențiată sau autorizată este obligată să înceteze toate activitățile și operațiunile pe piața de capital, cu excepția activităților legate de administrarea acesteia și de onorarea obligațiilor față de clienți.

(5) Până la radierea persoanei licențiate sau autorizate din Registrul licențelor și autorizațiilor eliberate, persoana respectivă continuă să se afle sub incidența prevederilor prezentei legi.

(6) În vederea executării prevederilor alin. (3), Comisia Națională este în drept:

- a) să solicite instanței de judecată intentarea procesului de insolabilitate în privința persoanei licențiate sau autorizate și dispunerea măsurilor de asigurare necesare; și/sau
- b) să solicite instanței de judecată dizolvarea persoanei licențiate sau autorizate și desemnarea lichidatorului, în conformitate cu prevederile legislației, în cazul în care, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii de retragere a licenței sau autorizației, persoana licențiată sau autorizată nu a inițiat procedura de stingere a obligațiilor pe piața de capital și nu a convocat adunarea generală a acționarilor; și/sau
- c) să suspende operațiunile la conturile persoanei licențiate sau autorizate deschise la bănci și la prestatorii de servicii de plată nebankari; și/sau
- d) să greveze, cu interdicția de înstrăinare, instrumentele financiare ale persoanei licențiate deținute în nume propriu și/sau în numele clienților.

(7) În legătură cu încetarea activității pe piața de capital a persoanei licențiate sau autorizate, lichidatorul desemnat în temeiul alin. (6) lit. b) își exercită atribuțiile în corespundere cu prevederile legislației și trebuie să dispună de certificat de calificare, eliberat de Comisia Națională.

(8) În cazul în care lichidatorul desemnat de instanța de judecată nu respectă prevederile prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale, nu își exercită sau își exercită nesatisfăcător atribuțiile aferente încetării activității pe piața de capital a persoanei licențiate sau autorizate, Comisia Națională este în drept să solicite instanței de judecată destituirea acestuia și desemnarea altei persoane.

(9) În exercitarea atribuțiilor și drepturilor, lichidatorul acordă importanță prioritară încetării activității pe piața de capital a persoanei licențiate sau autorizate în cel mai scurt termen.

(10) În cazul retragerii licenței sau a autorizației conform alin. (2) lit. a), persoana respectivă este în drept să solicite eliberarea unei noi licențe sau autorizații pentru desfășurarea activității pe piața de capital numai după un an de la radierea acesteia din Registrul licențelor și autorizațiilor eliberate, cu condiția că au fost onorate toate obligațiile față de clienții săi.

(11) În cazul retragerii licenței sau a autorizației conform alin. (2) lit. b), d) și e), persoana respectivă nu este în drept să solicite o altă licență sau autorizație pentru desfășurarea activității pe piața de capital.

Articolul 146-1. Încetarea activității pe piața de capital a administratorilor fiducieri

(1) Prin derogare de la prevederile art.147 alin.(12), activele clienților (valorile mobiliare, părțile sociale), aflate în administrare fiduciară la administratorii fiducieri, care, în termenul stabilit, nu au fost transmise în deținere reală din motivul lipsei informației din registrele clienților sînt expuse spre vânzare în modul stabilit de prezentul articol și de actele normative ale Comisiei Naționale.

(2) Valorile mobiliare ale societăților pe acțiuni, aflate în administrare fiduciară la administratorii fiducieri, sînt expuse spre vânzare în cadrul licitațiilor cu strigare organizate pe o piață reglementată și/sau în cadrul unui MTF. Valorile mobiliare și părțile sociale pentru care urmează a fi respectat dreptul de preemțiune stabilit la art. 12 alin. (9) din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni și la art.25 alin.(3) din Legea nr.135/2007 privind societățile cu răspundere limitată se înstrăinează conform legislației în vigoare.

(3) Administratorii fiducieri sînt în drept să ceară răscumpărarea valorilor mobiliare conform art.77 din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, precum și să

vîndă valorile mobiliare în cadrul ofertelor de preluare și ca urmare a cererilor de retragere sau achiziționare obligatorie, conform prezentei legi.

(4) Prețul inițial la care sînt expuse spre vînzare valorile mobiliare specificate la alin.(2) trebuie să fie cel puțin egal cu cea mai mare valoare dintre valoarea nominală și valoarea activelor nete ce revine la o acțiune, conform ultimei situații financiare anuale prezentate Serviciului situațiilor financiare de pe lîngă Biroul Național de Statistică și confirmate prin raportul entității de audit sau, după caz, al comisiei de cenzori. Prețul inițial la care sînt expuse spre vînzare părțile sociale este stabilit pornind de la valoarea activelor nete ale societății comerciale, conform ultimei situații financiare prezentate Serviciului situațiilor financiare de pe lîngă Biroul Național de Statistică și confirmate prin raportul cenzorului, după caz. Prețul de vînzare (prețul inițial) al valorilor mobiliare/părților sociale este aprobat prealabil de către Comisia Națională conform actelor normative ale acesteia. Termenul de vînzare a activelor și criteriile de micșorare a prețului de vînzare sunt stabilite în actele normative ale Comisiei Naționale, ținîndu-se cont de situația financiară a societăților respective, statutul juridic, valoarea activelor și costurile aferente expunerii spre vînzare.

(5) Mijloacele bănești acumulate din vînzarea activelor conform prezentului articol sînt plasate în valori mobiliare de stat și/sau în conturi de depozit la băncile comerciale care corespund criteriilor stabilite de Comisia Națională și care oferă cele mai bune condiții.

(6) La vînzarea, în modul stabilit de prezentul articol, a pachetelor de acțiuni deținute de administratorii fiduciarî în societățile pe acțiuni aflate în proces de dizolvare nu se aplică prevederile art.98 alin.(4) din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni.

(7) Depozitarul central unic al valorilor mobiliare, precum și persoanele autorizate și licențiate pe piața de capital, care țin evidența drepturilor de proprietate asupra valorilor mobiliare sau care au arhivat informația din registrele deținătorilor de valori mobiliare, eliberează, în termenele stabilite de legislație, actele necesare efectuării tranzacțiilor, cu înregistrarea ulterioară a modificărilor corespunzătoare în registrele deținătorilor de valori mobiliare.

(8) Prin derogare de la prevederile art.17 din Legea nr.220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali și ale art.17 din Legea nr.135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, în temeiul deciziei comisiei de lichidare a genului de activitate profesionistă pe piața valorilor mobiliare, organul înregistrării de stat, în termen de 5 zile lucrătoare, înregistrează modificarea asociaților societății cu răspundere limitată, cu efectuarea înscrierilor respective în Registrul de stat al persoanelor juridice.

(9) Valorile mobiliare și părțile sociale care nu vor fi înstrăinate în conformitate cu alin.(2)–(4) vor fi reflectate în raportul de lichidare la valoarea zero și vor fi transmise societății comerciale ca acțiuni de tezaur/capital retras (partea socială dobândită) pe parcursul a 3 luni după aprobarea de către Comisia Națională a raportului de lichidare și a proiectului de repartizare a activelor conform prevederilor prezentului articol.

(10) În perioada de înstrăinare a activelor, administratorii fiduciari asigură restabilirea completă a informației din registrele clienților lor în baza informației recepționate de la organele de drept și întreprind măsurile de rigoare în vederea restabilirii și confirmării acesteia în instanța de judecată.

(11) Administratorilor fiduciari le este interzisă încasarea veniturilor sub formă de remunerare din activele clienților lor, cu excepția acoperirii cheltuielilor efective aferente măsurilor întreprinse în vederea executării prevederilor prezentului articol.

(12) În cazul în care, în perioada de înstrăinare a activelor conform prevederilor prezentului articol, este restabilită informația din registrele clienților, administratorii fiduciari inițiază repartizarea mijloacelor bănești către clienții lor, proporțional (în coraport) cu mărimea valorilor mobiliare/părții sociale deținute de fiecare client, în termen de cel mult 3 luni după aprobarea de către Comisia Națională a raportului de lichidare și a proiectului de repartizare a activelor.

(13) Mijloacele bănești care nu sînt repartizate către clienții administratorilor fiduciari din motivul imposibilității restabilirii registrelor , în termenul indicat la alin.(12), sînt transferate în Fond, în scopul păstrării și gestionării, și pot fi utilizate doar pentru compensarea clienților administratorilor fiduciari în modul stabilit la art.131-1, pe măsura restabilirii informației din registrele clienților.

(14) Mijloacele bănești repartizate conform alin. (12) din prezentul articol și care nu sunt ridicate de către clienții administratorilor fiduciari din conturile deschise în bănci, în decurs de 3 ani de la aprobarea de către Comisia Națională a raportului de lichidare și a proiectului de repartizare a activelor conform prevederilor prezentului articol, sunt transferate în Fond și pot fi utilizate doar pentru compensarea clienților administratorilor fiduciari, conform modului stabilit la art. 131-1 alin. (6).

Capitolul VIII. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 147. Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 12 luni de la data publicării.

(2) Licențele pentru desfășurarea activității profesioniste pe piața valorilor mobiliare, eliberate anterior în temeiul Legii nr. 199-XIV din 18 noiembrie 1998 cu privire la piața

valorilor mobiliare, cu excepția licențelor pentru activitatea de estimare a valorilor mobiliare și a activelor ce se referă la ele, își păstrează valabilitatea pînă la obținerea noilor licențe, în condițiile stabilite la alin. (3) lit. a) din prezentul articol.

(3) În termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) persoanele care dețin licență pentru desfășurarea activității profesionale pe piața valorilor mobiliare în temeiul Legii nr. 199-XIV din 18 noiembrie 1998 cu privire la piața valorilor mobiliare, cu excepția persoanelor care dețin licență pentru activitatea de estimare a valorilor mobiliare și a activelor ce se referă la ele, sînt obligate să se conformeze prevederilor prezentei legi în vederea obținerii noilor licențe și autorizații;

b) Comisia Națională va elabora și va aproba actele sale normative conform prevederilor prezentei legi.

(4) Guvernul, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege.

(5) Emitenții de valori mobiliare, aflați la momentul intrării în vigoare a prezentei legi în proces de emisiune a valorilor mobiliare, sînt în drept să încheie emisiunea respectivă în condițiile stabilite de hotărîrea privind emisiunea valorilor mobiliare.

(6) Participantul profesionist la piața valorilor mobiliare care deține licența pentru activitatea de ținere a registrului deținătorilor de valori mobiliare este în drept să activeze în temeiul licenței eliberate anterior pînă la expirarea termenului de valabilitate al acesteia.

(6-1) Registratorii independenți, societățile de registru și emitenții care țin registrul deținătorilor de valori mobiliare de sine stătător sînt obligați să transmită în termen de 45 de zile calendaristice din data publicării acestor amendamente copia electronică back-up a fiecărui registru ținut de către aceștia, împreună cu datele conținute în registrul deținătorilor de valori mobiliare, începînd cu data formării registrului. Comisia Națională va stabili regulile cu privire la modul și termenele de prezentare a datelor solicitate. După prezentarea acestora, registratorii independenți, societățile de registru și emitenții care țin registrul deținătorilor de valori mobiliare de sine stătător vor actualiza informația prezentată Comisiei Naționale în conformitate cu regulile stabilite de către aceasta.

(6-2) Comisia Națională va crea un sistem integrat pentru menținerea informației prezentate conform alin.(61) și va reconcilia back-up-ul inițial de date prezentat cu actualizările ulterioare.

(6-3) Scopul colectării datelor de back-up prezentate conform alin.(61) de mai sus și utilizările permise ale acestor date servesc doar pentru: a) stocarea datelor pentru restabilirea lor în cazul în care informația deținută de registrator, societatea de registru sau emitent este compromisă, deteriorată, pierdută sau furată; și b) monitorizarea și supravegherea registratorilor independenți, societăților de registru și emitenților care țin registrul deținătorilor de valori mobiliare de sine stătător, în vederea implementării și aplicării prevederilor prezentei legi și altor norme legislative relevante privind valorile mobiliare.

(6-4) Comisia Națională va implementa măsuri și proceduri care vor garanta confidențialitatea și integritatea informației prezentate în conformitate cu alin.(61) și va urmări accesul personalului Comisiei Naționale la această informație.

(6-5) - abrogat.

(6-6) - abrogat.

(6-7) - abrogat.

(6-8) - abrogat.

(6-9) - abrogat.

(7) Pînă la expirarea termenului stabilit la alin. (3) al prezentului articol, tranzacționarea valorilor mobiliare aflate în circulație la data publicării prezentei legi se va efectua în modul și în condițiile stabilite de Comisia Națională.

(8) Valorile mobiliare care, la data expirării termenului stabilit la alin. (3) al prezentului articol, sînt înregistrate la bursa de valori se consideră:

a) admise spre tranzacționare pe piața reglementată în cazul în care corespund cerințelor stabilite la art. 67 din prezenta lege;

b) admise spre tranzacționare în cadrul MTF în cazul în care corespund cerințelor stabilite de MTF;

c) admise spre tranzacționare în afara pieței reglementate și/sau a MTF, conform actelor normative ale Comisiei Naționale.

(9) În cazul apariției unor noi piețe reglementate și/sau a unor noi MTF, valorile mobiliare ale emitenților indicați la alin. (8) lit. a) și b) din prezentul articol pot fi admise spre tranzacționare pe aceste piețe reglementate și/sau în cadrul MTF la decizia emitentului și în conformitate cu condițiile stabilite de actele normative ale Comisiei Naționale, fără publicarea unui prospect al ofertei publice, cu respectarea condițiilor de admitere stabilite de piețele reglementate și de MTF respective.

(10) În cazul în care participanții profesioniști, cu excepția persoanelor care dețin licențe pentru activitatea de estimare a valorilor mobiliare și a activelor ce se referă la ele, nu se vor conforma cerințelor prevăzute de alin. (3) lit. a) din prezentul articol:

a) licențele deținute pentru desfășurarea activității profesioniste pe piața valorilor mobiliare în temeiul Legii nr. 199-XIV din 18 noiembrie 1998 cu privire la piața valorilor mobiliare devin nule;

b) vor întreprinde măsurile de rigoare și vor prezenta Comisiei Naționale documentele aferente excluderii din Registrul licențelor eliberate.

(11) Titularii licențelor pentru activitatea de estimare a valorilor mobiliare și a activelor ce se referă la ele sînt în drept să desfășoare aceste activități pînă la expirarea termenului de valabilitate al licențelor deținute. Comisia Națională va supraveghea activitatea acestora pînă la expirarea termenului de valabilitate al licențelor deținute.

(12) Participanții profesioniști care dețin licențe pentru activitatea de administrare fiduciară a investițiilor și care nu se vor conforma cerințelor prevăzute la alin. (3) al prezentului articol vor transmite în deținere reală activele clienților lor în termen de cel mult 3 luni de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3) al prezentului articol.

(13) Cererile de înregistrare a emisiunii valorilor mobiliare, de efectuare a ofertelor publice și alte cereri similare aflate în proces de examinare la Comisia Națională după expirarea termenului stabilit la alin. (3) al prezentului articol vor fi retrase sau completate de către persoanele care le-au depus pentru a fi aduse, împreună cu actele anexate, în concordanță cu prezenta lege.

(14) Comisia Națională va asigura controlul asupra respectării prevederilor prezentului articol de către emitenți, participanții profesioniști și alți participanți la piața de capital.

(15) Actele normative ale Comisiei Naționale se aplică în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

(16) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 1204-XIII din 5 iunie 1997 cu privire la fondurile de investiții, cu modificările și completările ulterioare, iar la data expirării termenului stabilit la alin. (3) al prezentului articol se abrogă Legea nr. 199-XIV din 18 noiembrie 1998 cu privire la piața valorilor mobiliare, cu modificările și completările ulterioare.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021